

நானக்கடர்

ஐப்பசி

2011

முருகா

வெளியீடு

சந்நிதியான் ஆச்சிரம சைவ கலை பண்பாட்டுப் பேரவை

குறள்வழி

**இன்சொலால் ஈரம் அளைஇப் பழறிலவாம்
செம்பொருள் கண்டார்வாய்ச் சொல்.**

பொருள் : அன்பு கலந்து பொய்யில்லாத அறத்தினை அறிந்தவர் சொல்லும் சொற்களே இனிய சொற்கள் (91)

**அகனமர்ந் தீதலின் நன்றே முகனமர்ந்(து)
இன்சொலன் ஆகப் பெறின்.**

பொருள் : மனம் மகிழ்ந்து ஒருவனுக்கு ஒன்றைக் கொடுப்பதைக் காட்டிலும், முகம் மலர்ந்து இன் சொற்களைச் சொல்லுதல் சிறந்தது. (92)

நற்சீர்துனை

மறப்பேனோ குருநாதன் தன்னை

தங்கமே எல்லாஞ் சிவ மயமே

நட்டார் ஒருவரில்லா நாதாந்த மேடையேறிச்

சிட்டாய சிட்டனுக்கே - தங்கமே

திருவிருந் தானேடி

05

பட்டாப்பா வாகடசெய்து பதிபசு பாசமென்தும்

மொட்டாக்கைப் போட்டுக்கொண்டேன் - தங்கமே

முழுவதும் உண்மையடி

06

கிட்டார் கிடாவரன்தும் கிகழ்புகழைத் தள்ளிவிட்டு

முட்டாத யுகசெய்தேன் - தங்கமே

முன்றுமொன் றாச்சுதடி

07

எட்டாத பேரின்பம் என்னைவி முங்கிற்றடி

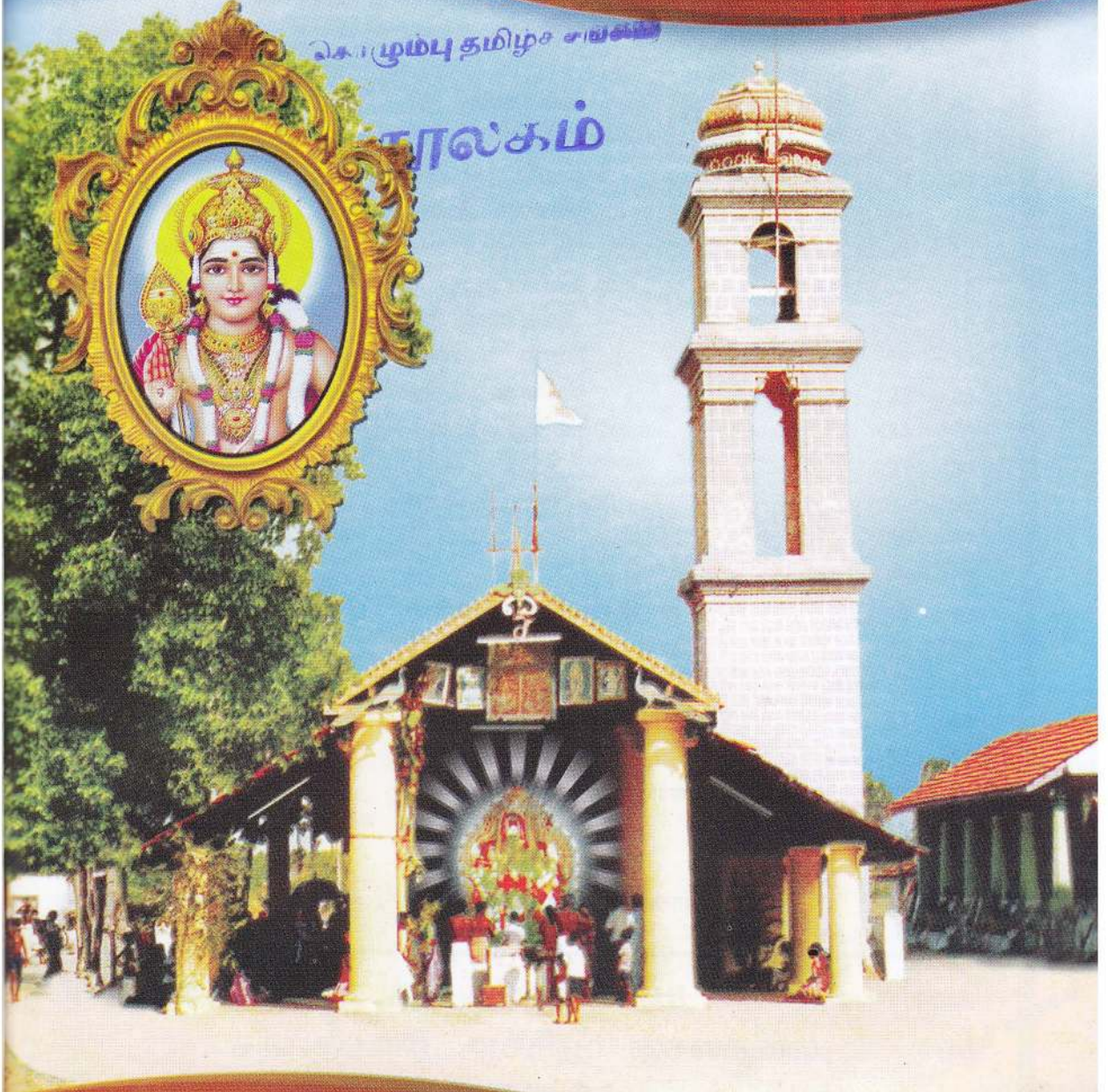
கிட்டாது முட்டாதடி - தங்கமே

கேட்டு மகிழ்ந்திரடி

08

நானாச்சுடர்

கொழும்பு தமிழர் சபை

தாலகம்

வெளியீடு:

சந்தியான் ஆச்சிரம சைவ கலைப்பாடும் பேரவை

நான்கு

நான்கு

வெளியீடு: 2

கடர்- 166

2011

ஜப்பசி

பொருளடக்கம்

வினை கடிந்து....	பு. கதிரித்தம்பி	01 - 02
வித்தகா உள்....	திருமதி பா. சிவனேஸ்வரி	03 - 05
கல்வியின் நோக்கம்	செ. ஜெயமோகன்	06 - 09
கந்தனை கலியுகத்...	கே.வி. குணசேகரம்	10 - 12
பசுவை வளர்ப்போம்...	செ. கந்தசத்தியதாசன்	13 - 14
கீர்த்தித் திருவகவல்	க. அருளம்பலவணர்	15 - 16
தெய்வப்புவரும்....	நா. நல்லதம்பி	17 - 18
கந்தரநூதி	வாரியார் கவாமீகள்	19 - 21
வெற்றி கதனைத் தட்டும்	ஐக்கி வாசுதேவ்	22 - 23
பரிபாடல் பகரும்...	சிவ சண்முகவடிவேல்	24 - 26
ஸ்ரீ ரமண நினைவுலை...	-	27 - 30
தஞ்சைப் பெருங்கோயில்...	மு.க. மாசீலாமணி	31 - 35
நித்திய அன்னப்பணி....	-	36 - 37
படங்கள் தரும்...	-	38 - 39
தகவற் பக்கம்	கவிமணி அன்னைதாசன்	40 - 42
சமூக வாழ்வியலில்...	திருமதி ச. மனோம்மாணி	43 - 44
சீயுவர் கதைகள்	-	45 - 46
திருவிளையாடல்	ஆறுமுகநாவலர்	47 - 49
காசினியை....	கே.எஸ்.எம். ராஜா	50 - 51
மண்ணில் ஏன்...	செல்வி பா. வேலுப்பிள்ளை	52 - 54
சமூக அமைப்பு	க. இலங்கநாயகம்	55 - 57
தொண்டர்சீர் பரவும்...	க. நாகேஸ்வரன்	58 - 60
தமிழகத் திருக்கோயில்...	வல்வையூர் அப்பாண்ணா	61 - 64

அன்பளிப்பு :

மலர் ஒன்று 30/- ரூபா

சந்நிதியான் ஆச்சிரம சைவகலை

பண்பாட்டுப் பேரவை

தொலைபேசி இலக்கம் : 021 321 9599

அச்சகம்: சந்நிதியான் ஆச்சிரமம்

ஞானச்சுடர்

புரட்டாதிமாத வெளியீடு

வெளியீட்டுரை:-

ஞானச்சுடர் மலருக்கான வெளியீட்டுரையை சிவ ஆறுமுகசாமி அவர்கள் நிகழ்த்தினார்கள்.

ஆச்சிரமம் பல்வேறு சேவைகள், பணிகளை ஆற்றிவருகின்றது. அந்தவகையில் ஞானச்சுடர் மலர் வெளியீடும் ஒன்றாகும். ஞானச்சுடர் மலரானது சைவ மக்களது “அறிவுப் பெட்டகமாகத்” திகழ்கின்றது என்று கூறினார்.

தொடர்ந்து கூறுகையில், ஆச்சிரமமானது பசித்துவரும் அடியார்களுக்கு உணவினைத் தினமும் வழங்கி தனது சேவையைச் செவ்வனே செய்கின்றது என்று அங்கு கூடியிருந்த முருகன் அடியார்களுக்குக் கூறினார்.

அடுத்து ஆச்சிரமத்தினால் மேற்கொள்ளப்படும் சேவைகள், பணிகள் யாவும் மேலும் சிறந்து விளங்க முருகனின் திருவருட் கடைச்சம் கிடைக்கவேண்டும் என்று கூறித் தனது வெளியீட்டுரையை இனிதே நிறைவு செய்தார்.

மதிப்பீட்டுரை:-

புரட்டாதிமாத ஞானச்சுடர் மலருக்கான மதிப்பீட்டுரையை துரை கணேசமூர்த்தி ஆசிரியர் (யாழ் கல்லூரி) அவர்கள் நிகழ்த்தினார்கள்.

அவர் தனது மதிப்பீட்டுரையில், சைவ கலை பண்பாட்டுப் பேரவையினால் மாதாந்தோறும் ஞானச்சுடர் மலரானது வெளியிடப்பட்டு வருகின்றது. அதில் பல்வேறு விடயங்கள் உள்ளடக்கப்பட்டு வருகின்றது என்று கூறினார்.

தொடர்ந்து கூறுகையில் சிறிய அளவில் ஆரம்பித்த ஞானச்சுடர் சஞ்சிகையின் செயற்பாடு இன்று உலகம் முழுவதும் பிரகாசிக்கும் நிலைக்கு வளர்ந்துள்ளதை சபையினருக்கு எடுத்துக்காட்டினார். வெள்ளி வாராந்த நிகழ்வால் சபையில் உள்ளோர் மட்டுமே பயன்பெறுவார். ஆனால், ஞானச்சுடர் சஞ்சிகைமூலம் உலகம் பூராக உள்ள அனைவரும் பயன்பெறுவார். அதுமட்டுமல்லாமல் ஞானச்சுடர் செல்லும் இடங்களில் எல்லாம் அவர்கள் சந்திதியானை நினைப்பதற்கும் வணங்குவதற்கும் ஒரு காரணமாக விளங்கி வருவதையும் எடுத்துக் காட்டினார். இனிவரும் காலங்களிலும் ஞானச்சுடர் மலரானது பிரகாசிக்க வேண்டும் என்றுகூறி தனது மதிப்பீட்டுரையை நிறைவு செய்தார்.

கூடர் தரும் தகவல்

அகில இலங்கை இந்து மாமன்றத்தின் உபதலைவர், சிவபூமி அறக்கட்டளையின் தலைவர், தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானத்தின் தலைவர், சுன்னாகம் ஸ்கந்தவரோதயக் கல்லூரி அதிபர் இவ்வாறு பல்வேறு பாரிய பொறுப்புக்களுடனும், அளப்பரிய ஆன்மீக-கல்வி-சமூகப் பணியாற்றி அனைவரதும் பேரன்பினையும் பெரு மதிப்பையும் பெற்ற செஞ்சொற் செல்வர் ஆறு திருமுருகன் அவர்களுக்கு, யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக்கழகம் தனது இருபத்தியேழாவது பட்டமளிப்பு விழாவில் “கலாநிதி”ப் பட்டம் வழங்கி பெருமை பெற்றிருக்கிறது.

“மக்கள் பணியே மகேசன் பணி” எனும் உயர் தத்துவத்தினை மனத்திற்கொண்டு ஆறு திருமுருகன் ஆற்றிவரும் அரும்பணிகளுக்காக அவர்கள் பெறும் கௌரவமானது நாம் அனைவரும் பெறும் கௌரவமாகும்.

இன்று ஈழத்தின் பெருமைமிகு சைவசமயத்தை ஸ்ரீஸ்ரீ ஆறுமுக நாவலர் வழியிலும், சிவத்தமிழ் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களின் வழிகாட்டலிலும் ஒரு புதுமைமிகு பயணத்தில் ஆற்றுப்படுத்திய பெருமைக்குரியவர் ஆறு திருமுருகன். தமது வெளிநாட்டுப் பயணங்களை எம் நாட்டில் நலிந்து போயிருக்கும் மக்களுக்கான வழிதேடும் பயணங்களாக மாற்றிய பெருந்தகை அவர்.

தனது பேச்சாற்றலை மையப்படுத்தி சமயவாதிகள், தமிழ் பற்றாளர்கள், அறிஞர்கள், பாமரமக்கள், முதியவர்கள், சிறார்கள், மாற்று வலுவடையோர், நோயாளிகள் எனப் பல மட்டத்திலும் உள்ள தமிழ் மனங்களில் நீங்கா இடம்பெற்று வருவதோடு அல்லற்பட்டு நிற்கும் மக்களுக்கெல்லாம் ஆறுதல் தரும் அதிசய மனிதராக எம்முன்னே தெரிகிறார் ஆறு திருமுருகன் அவர்கள்.

வாழ்ந் காலத்திலே அவரது பணிகள்- அர்ப்பணிப்புகளை சீர்தூக்கி வாழ்த்தி அவரை கௌரவித்தமைக்காக யாழ் பல்கலைக்கழக சமூகத்தினரை எவ்வளவு பாராட்டினாலும் தகும்.

“கலாநிதி”ப் பட்டம் பெற்ற ஆறு திருமுருகன் ஐயா அவர்களை வாழ்த்தி நிற்கும் அன்பு உள்ளங்களுடன், சந்நிதியான் ஆச்சிரம சைவ கலை பண்பாட்டுப் பேரவையினராகிய நாமும் இணைந்து கொள்கிறோம்.

நீண்ட ஆயுளை வழங்கட்டும் ஆண்டவன்!

தொடரட்டும் அவரது பணிகள்!!

வாழ்க! வாழ்க!!

சந்நிதிக் கந்தனுடன் நேரே வார்த்தையாடிய மாமணிதன் - மருதர் - கதிர்காமசுவாமியார்

செல்வச் சந்நிதி திருமுருகா - உன்
சேவடி தொழுவேன் திருக்குமரா
நல்லடி தொழுவார்க்கும் நாயகன் நீ
நம்பிக்கை யுடையார்க்கும் தாயவன் நீ
அல்ல லனைத்தும் துடைப்பவன் நீ
ஆறு முகங் காட்டி நடப்பவன் நீ
எல்லையில் அடியாரின் உளமிருப்பான்
இருமணப் பெண்கள் உடனிருப்பான்.

ஆதிநாள் கதிர்காமர் தனை அழைத்தான்
அடியார் அனைவரையும் ஆங்கழைத்தான்
சோதியாய் கதிர்காமர்முன் தோன்றி நின்றான்
சுடர் நெடு வேலொடுந் தோன்றி நின்றான்
ஓதும்வாய் கட்டிப்பூசை செய்யச் சொன்னான்
உரியவன் சந்ததிக்கும் உரைக்கச் சொன்னான்
போதிய அவலன்னம் படைக்கச் சொன்னான் அள்ளி
புகுமடியாருடன் புசிக்கச் சொன்னான்.

கதிர்காமர் சந்ததியார் பூசை ஏற்பான்
கனிந்தவர் பிரசாதமும் தானே ஏற்பான்
அதியுயர் மயில்வாகனத்தார் அன்னமு மேற்றான்
அவரின்பின் மோகனதாசர் அன்னமும் ஏற்பான்
மதியுயர் ஆச்சிரமப் பேரவை கண்டான்
மறைந்து அடியாருடன் தானும் மகிழ்ந்து கொண்டான்
கதியாக மக்களுக்குக் கால் கொடுப்பான்
கனிந்தபடி யவர்க்கெலாம் கைகொடுப்பானே.

புலவர்மணி

வை.க. சிற்றம்பலவனார்.

ஐப்பசிமாத சிறப்புப்பிரதி பெறுவோர் விபரம்

A. சண்முகராஜா

(லண்டன்)

M. சதாசிவமூர்த்தி

(கனடா)

செ. ஞானசபேசன்

(கிராம அலுவலர், ஏழாலை)

மா. பாலேந்திரம்

(ஆசிரியர், வதிரி)

சி. மகேஸ்வரன்

(பிரதிக் கல்விப்பணிப்பாளர்)

சி. உதயகுமார்

(கிராம அலுவலர், கைதடி)

தலைவர்

(ப. நோ.கூ. சங்கம், கட்டைவேலி)

தி. இரவீந்திரநாதன்

(ஆசிரியர், கலைமணி வீதி, கட்டைப்பராய்)

ஆ. வடிவேலு

(இளைப்பாறிய அதிபர், தும்பளை)

ச. நாராயணன்

(கிராம அலுவலர், வடலியடைப்பு)

சு. சிவநேசராசன்

(ஆசிரியர், கந்தசாமி கோயிலடி, கோப்பாய்)

து. பத்மராஜன்

(பலாலி வீதி, திருநெல்வேலி)

சி. ஜெயபரன்

(மானிப்பாய்)

ச. இராசசேகரம்
(இளைப்பாறிய பொது முகாமையாளர், நீர்வேலி)

இ. சண்முகசுந்தரம்
(ஆசிரியர், மந்திகை)

S. செல்வராசா (செல்வி)
(சேவிஸ்ரேஷன், புலோலி)

மு. அப்புலிங்கம்
(கோண்டாவில் கிழக்கு)

S. தங்கசிவம்
(நல்லூர், யாழ்ப்பாணம்)

ந. சிவக்குமார்
(ராஜன் எலக்ரோணிக், அச்சவேலி)

திருமதி சசிலேகா
(ஆசிரியர், தோப்பு, அச்சவேலி)

சி.சி. பாலசுப்பிரமணியம்
(மல்ரி ஓயில், இணுவில்)

ப. தியாகராஜசர்மா
(திருமகள் வாசா. ஆவரங்கால்)

மகாலிங்கம் செல்வமணி
(ஊரெழு மேற்கு, சுன்னாகம்)

K. முகுந்தன்
(ஞானபண்டிதர் பாடசாலை அருகில், கொக்குவில்)

நா. நாகராசா
(பக்கிஸ்லேன், மானிப்பாய்)

ந. மணிவண்ணன்
(இரும்புமதவடி, வதிரி)

திருமதி தர்மகுலராஜா சுகிர்தராணி
(விஷ்ணு பவனம், மானிப்பாய்)

இராதாகிருஷ்ணன் கிரிதரன்
(தம்பலடி, பொலிகண்டி)

ஆ. யோகதாசன்
(பூதவராயர் கோவிலடி, உரும்பராய்)

செ. இராசநாயகம்
(காப்பாளர் இ.போ.ச, அல்வாய்)

வே. முருகவேள்
 (நெடியகாடு, வல்வெட்டித்துறை)
 க. சத்தியதாஸ்
 (வில்லிசைக் கலைஞர், சிறுப்பிட்டி)
 வ. இராசநாயகம்
 (கவிதா பொடி பில்லேர்ஸ், கரவெட்டி)
 க. சந்திரகுமார்
 (விதுஷா கிறீம் ஹவுஸ், சங்காணை)
 க. வசந்தகுமார்
 (ஆஸ்பத்திரி வீதி, யாழ்ப்பாணம்)
 ம. ஸ்ரீகாந்தன்
 (ஐங்கரன் ஸ்ரோர்ஸ், சங்காணை)
 சி. திருவருட்செல்வி
 (அந்தோனியார் வீதி, மாதகல்)
 P. ரமணகுமார்
 (சங்கரத்தை)
 திருமதி இரதி தியாகராஜா
 (சபாபதிவீதி, தலையாளி, கொக்குவில்)
 உரிமையாளர்
 (ஸ்ரீதேவி தொலைத் தொடர்பகம், அச்சவேலி)
 நவரத்தினம் வைரவநாதன்
 (சமாதான நீதவான், குப்பிளான்)
 கதிர்காமு கணேசநாதன்
 (வேளாங்கண்ணி, ஏழாலை)
 சி. பத்மராசா
 (நுவிண்டில், கரணவாய்)
 T.R. இரத்தினவேல்
 (அரசவீதி, உரும்பராய்)
 கா. குணவதி
 (நேசபவனம், உடுப்பிட்டி)
 பொ. பத்மநாதன்
 (மாணார் வளவு, கைதடி தெற்கு)
 கந்தையா நாகராசா
 (பூம்பொழில், கே.கே.எஸ் வீதி, சுன்னாகம்)

N. இராஜகோபால்

(துன்னாலை, கரவெட்டி)

சு. சுந்தரலிங்கம்

(வேவில் லேன், வல்வெட்டி)

இ. பொன்னம்பலம்

(செட்டிவளவு ஒழுங்கை, இணுவில்)

தங்கராசா அழகேஸ்வரி

(வட்டுவடக்கு, சித்தங்கேணி)

வீ. வடிவேலு

(தும்பளை தெற்கு, பருத்தித்துறை)

திருமதி இராசரெத்தினம் இராஜேஸ்வரி

(சந்தைவீதி, சுன்னாகம்)

பொ. கணேசபிள்ளை

(பாடசாலைவீதி, கோண்டாவில்)

R. பாலசுந்தரம்

(சோமசுந்தரம் வீதி, ஆனைக்கோட்டை)

சிவலிங்கம் சுகந்திகா

(ஆதியாமலை, உடுப்பிட்டி)

க. கனகம்

(பன்னாலை, நீர்வேலி வடக்கு)

ந. தவகுலசிங்கம்

(ஏழாலை வடக்கு)

சி. சுப்பிரமணியம்

(வத்தனை, புலோலி மேற்கு)

நவரத்தினம் இந்திரமோகன்

(சண்டிலிப்பாய் மேற்கு)

திருமதி சிவநிதி முருகானந்தன்

(கட்டுடை, மானிப்பாய்)

இராசரத்தினம் வேல்குமார்

(இணுவில் வீதி, மானிப்பாய்)

இ. அழகராசா

(கெருடாவில் தெற்கு, தொண்டைமானாறு)

கி. சேந்தன்

(குடமியன் பருத்தித்துறை வீதி, வரணி)

வினை கழந்து பிறவியை ஒழிக்க வல்லாள் அறுமுகவேலன்

திரு ப. கதிர்க்குமார் அவர்கள்

வினை பிறவிக்குக் காரணமாகின்றது. ஆன்மாக்கள் முன்வினையின் பயனாகப் "புல்லாகிப் பூயாள்", புழுவாய், யுறமாகிப் பல்விருவமாகிப் பறவையாய்... எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்தினைத்தேன்" என மணிவாசகர் சிவபூரணத்தில் கூறுவதுபோல், பலவகைப்பட்ட பிறவிகளை எடுக்கின்றன. நல்வினை செய்தவர்கள் தேவர்களாகவும், மலிதர்களாகவும் பிறக்கின்றன. சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன. நல்வினையும் தீவினையும் பிறவிக்கு வித்தாக அமைகின்றன. இந்த வகையில்

சிவநல்வினையே பிறவியை அறுக்கவல்லது என்பது தெளிவாகின்றது. எனவே கல்பசூத்ரில் பிறவியை அறுத்து ஆட்கொள்ளும் கடவுளாக விளங்குபவர் முருகப்பெருமான் என்பதை மெய்யடியார்கள் உணர்வார்கள்.

வடபால் தொண்டைமாளாறு செல்வச்சந்தி முருகனும், தென்பால் கதிர்காமம் யத்தனும் பிராமணரல்லாத சாதாரண அடியவர்களால் பூசை செய்யப்படுவதைக் காண்கிறோம். செல்வச்சந்தி முருகன், கதிர்காமரை ஆட்கொண்டு, வாய் கட்டி பூசைசெய்யும் முறையையும் அறுபத்துமூன்று ஆண்டுகளில் அமுதுபடைத்து மாணச முறையில் வழிபட்டு, மலர்கள் சாத்தித்துத் தரும்படி கேட்டுக் கொண்டார். அதன்படி இன்றும் பூசை நடைபெறுவதைக் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. கட்டுறானை என்று அழைக்கப்படும் பூசை கதிரகாமத்தில் திருவிழாக்காலங்களில் மூலமணரக்கப்பட்ட பேழையை யானையின் முதுகில் வைத்து வீதிவலம் வருவதை அடியார்கள் கண்டு போற்றித் தழிக்கின்றனர். இன்றும் அடியார்கள்

மாணிக்கவங்கையில் நீராடி ஈ உடுப்படன் மலை ஏறி, அவல் படைத்து நேர்த்திக் கடனை முடிக்கின்றனர். தொண்டைமாளாறு செல்வச்சந்தியிலும், கதிர்காமத்திலும் அடியார்கள் காவடி எடுத்து ஆடிப்பாடுவதைக் காணலாம். அடியார்களுக்கு வேண்டிய வரங்களை அளித்து, வினை கழந்து, பிறவிப்பினையை அறுக்கின்றான் முருகன் என்று கூறுதல் மிகவும் பொருத்தமுடைய பதமாகும்.

திருமுருகுமணாரால் சிவபூரிபெற்று போற்றலாம். இவ்வகையேதெனியின் தலைப்பாகத்தில் மூன்று முருகன் ஆஸ்பாய்ச்சி அருளிப்புகழ் குவிக்கக்கொண்டிருக்கின்றன.

1. தொண்டைமாளாறு செல்வச்சந்தி முருகன்
2. நல்லூர் முருகன்
3. மாண்டபுரம் முருகன்

அவசரம் ஆத்காணான் கேள்வல் துறையழம்.

செல்வச்சந்நிதிக் கந்தனை அன்னதானக் கந்தன் என்றும், நல்லூர் முருகனை அலங்கார முருகனென்றும், மாவிட்டபுர முருகனை அபிஷேக முருகனென்றும் பக்தர்கள் போற்றித் துதிக்கின்றனர். இன்னும் பல முருகன் ஆலயங்கள் யாழ்க்குடாநாட்டில் இருக்கின்றது என்பதையும் மக்கள் அறிவர். எந்நேரமும் சுதந்திரமாக வழிபட்டு நேர்த்திக்கடனை செய்யக்கூடியதும், ஆழியமாந்து செல்லக்கூடிய ஸ்தலமாக தொண்டைமானாறு செல்வச்சந்நிதி ஒன்றே விளங்குவதையாவரும் அறிவர். செல்வச்சந்நிதியானை அன்னக்கந்தனென்று நினைவூட்டும் வகையில், கோவிலின் பூஞ்சோலைக் கருகாமையில் சந்நிதியான் ஆச்சிரமம் அமைந்து அன்னம் பாலிப்பதை நினைந்து நெஞ்சம் உருகுகின்றனர்.

முருகனோடு எதிரின்று போர் செய்த சூரனையும், தன் பிறப்பின் பெருமையை உணராது பேதலித்து நின்ற அருணகிரியையும் அரவணைத்து வழிபடுத்தி முத்தி அளித்தவர் முருகன். சூரன் முருகனுடன் சண்டைசெய்து சேவல் கொடியாகவும், மயில் வாகனமுமாகினான். அருணகிரிநாதர், தமக்கையார் கூறிய அறிவுரைகளைக் கேளாது விலைமாதர் வலையில் அகப்பட்டு, குஷ்டரோகியாகி, தன் உயிரை நீக்கும்பொருட்டு திருவண்ணாமலைக் கோபுரத்தினின்றும் குதித்தார். முருகன் அருணகிரியை தனது கைகளால் ஏந்தி “அருணகிரி! நீ பூமியில் செய்யவேண்டிய கருமங்கள் உள்” எனக்கூறி தன்மேல் பாடல் புனைய முதலடியும் எடுத்துக்கொடுத்தார். முருகன் கை பட்டதும் நோய் நீங்கப்பெற்று, மலங்கள் ஒழிந்து ஞானம் பெற்றார். அருணகிரி முருகன் மேல் திருப்புகழ், கந்தரலங்காரம் என்னும் பாடல்களை அருளினார்.

புலவர்கள் துயர் துடைக்கவும், வில்லிபுத்தூரர் செருக்கடக்கவும், கந்தரந்தாதி என்னும் நூலைப் பாடினார். நூறு பாக்கள் கொண்ட கந்தரந்தாதியில் ஐம்பத்தினாலாவது செய்யபுருக்கு வில்லிபுத்தூரர் பொருள் கூறமுடியாது திகைக்க, பாடலுக்குப் பொருள்கூறி செருக்கடக்கினார். கிளி உருவிலிருந்து தொடக்கமும் முடிவுமாக ஐம்பத்தொரு பாடல்கள் கொண்ட கந்தரநுபுதியையும் பாடினார். முருகன் திருப்பராணத்தில் “தீயவை புரிந்தாரேனும் குமரவேள் திருமுன்னுற்றால் தூயவராகி..... மாயையின் மகனுமன்றோ வரம்பிலா அருள் பெற்றுய்ந்தான்” என்று பாடப்பெற்றுள்ளதை அறியும்போது, முருகன் ஆன்மாக்கள் மேற்கொண்ட பேரன்பு பிரதிபலிக்கின்றது.

தன்னை நாடிவரும் அடியார்கள் துயர் துடைக்கும் கலியுகவரதானை தொண்டைமானாறு செல்வச்சந்நிதி முருகன் சேவற்கொடியுடனும் மயிலுடனும் காட்சியளித்துக் கொண்டிருக்கின்றான். அவனின் அருள் காட்சிகள் நித்தம் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. சிறப்பாக வெள்ளிக்கிழமை களில் ஆற்றங்கரையானின் காலைப் பூசை கண்டு உச்சியில் விபூதி பெற அடியவர்கள் அலைமோதி நிற்பதைக் காண்கிறோம். எனவே மானுடப்பிறவியெடுத்த நாம் “இறவாமற் பிறவாமல் எனையாள் சற்குருவாகிப் பிறவாகித் திறமான பெருவாழ்வைத் தருவாயே” என வேண்டி சந்நிதியானை அடிபணிவோம்.

தொடர்ந்து செயற்படாத முயற்சி தோல்வியைத் தரும்.

வித்தகா!

உன் ஆடல் ஆர் அறிவாரோ

திருமதி சிவசேனாஸ்வரீ பாலகிருஷ்ணன் சகரீன்

ஒரூறு முகமும், சூறு கரமும் கொண்டு உலகம் உய்ய உதித்தான் திருமுருகன். அன்னையின் அறள்பெற்று அரக்கரை அழித்து, அமரரைச் சிறைமீட்ட ஊத்தன், மகா தேவபாலன், தேவதேவன் அடியார்களுக்கு காட்டிய திருவிளையாடல்கள் எத்தனை எத்தனையோ! அஷ்டபுக்தத் திருப்பணி செய்யப் பிறுபெற்ற அடியார்கள் எத்தனை எத்தனையோ. எம்பெருமான் திருமுகழினைப் பாடும் திருவருள் பெற்றவர் அருணகிரீநாதர். அவனுடைய திள்ளிய தரிசனம் பெற்று மகிழ்ந்த மகான்கள், எத்தனையோ.

"அவளருளாலே அஷந்தான் வணங்கி" என்பதுபோல யாருக்கு எப்போது இறைவனருள் கிடைக்குமோ அப்பொழுது அவர்களுக்குத் தெய்வதரிசனம் கிடைக்கும். 19ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர் ராமலிங்க அடிகளார். சிறுவயதில் கந்தையை இழந்த சிறுவன் ராமலிங்கம் அண்ணாண்டைய வீட்டில் இருந்தார். அவர் பள்ளிக்கூடம் சென்று கல்வியில்லத்தில் நாட்டமீறியிருந்தார். ஒருநாள் அண்ணன் "விண்ண விட்டுப் போ" என்று கூறி அனுப்பி விட்டார். "உலகுக் கருவேலினோ அல்லது கழுக்காமுவேலினோ" என்று கந்தகோட்டத்து முருகுவீடம் சென்று அழகீறார்.

அவருடைய அண்ணியார் ராமலிங்கத்திடம் மிகுந்த பாசங்கொண்டவர். "தம்பி, ராமலிங்கம், தயவுசெய்து அண்ணன் சொல்கிற

படி கேள்வியா. அவர் கோபத்தில் உன்னை விட்டுக்கு வராதே என்று சொல்லி விட்டார். அதற்காக வருந்தாதே நீ தீவமும் கொள். கலப்பறமாய் வா. நான் உனக்கும் சம்பாதி போடுகிறேன். நீ படிப்பதற்கு என்ன உதவி வேண்டுமோ கேள். நான் செய்ய தகுகிறேன். நீ பள்ளிக்கூடம் போய்ப் படிப்பதற்கானதானானே அண்ணன் கோபிக்கிறார்" என அண்ணியார் மன்றாடினார். சிறுவன் ராமலிங்கம் தாயன்புக்குப் பணிந்தான். "அண்ணன் மாடிகில் எனக்கு ஒரு அறை கொடுக்கவேண்டுங்கள். அதில் ஒரு கண்ணாடியும், தீபமும் வைத்து விடுங்கள். நான் அங்கேயே தங்கிவிடுகிறேன்" என்றான். அவன் வேண்டுகோளை அண்ணியார் நிறைவேற்றினார். ராமலிங்கம் தனியறையில் கண்ணாடிமுன் தீபத்தை வைத்துவிட்டுத் தியானத்தில் ஆழ்ந்துவிடுவார்.

ஒருநாள் ஓர் அற்புதம் நிகழ்ந்தது. நாம் கண்ணாடி முன்னின்று பார்த்தால் நம் பின்பந்தான் அதில் தெரியும். தலைக்குப் படிவாக ஆறு முருகனின் அழகுருவை கண்ணாடியின் கண்ணி தரிசித்தார். அறு திருமுகங்கள் களுடன், சுடப்பமாலை தவழும் பன்னிரு தோள்களும், தாமரைத் திருவடிகளும் சுடர்வேலும், மயில்வாகளும், கோழிக்கொடியும் கொண்டு திருக்காட்சி தந்தார். "இதுவரை உனக்காக வாழ்ந்த நீ இனி உலக மயங்கள்காக வாழ்வாய்" எனக் கண்ணாடியில் தோன்றிய கந்தன் கூறினார்.

உலகத்திற்கு தூய்மையோன்று, உடனடித் இதயம்.

இராமலிங்கம் நினையாதபோது எம்பெருமான் காட்சியளித்தார். “ஒன்றை நினையாதபோது வந்து முன் நிற்பினும் நிற்கும் எனையாளும் ஈசன் செயல்” என்ற வாக்கின்படி முருகன் திருவுருவம் தானாக

“சீர் கொண்ட தெய்வ வதனங்கள் ஆறும் திகழ் கடப்பந் தார் கொண்ட பன்னிரு தோள்களும் தாமரைத் தாள்களும் சூர் கொண்ட வேலும் மயிலும் நற் கோழிக் கொடியும் ஓர் கார் கொண்ட வண்மைத் தணிகாசலமும் என் கண்ணூற்றதே”

தெய்வம் அவரைத் தேடி வந்து தந்தருளிய அருட்காட்சி. கடவுள் கருணைக் கடல். உயிர்கள் உலக மாயையில் மூழ்கி விடாதபடி தானே அவர்களைத் தேடிவந்து காப்பான். சிறுவன் ராமலிங்கம் “வடலூர் வள்ளலார் இராமலிங்க அடிகள்” ஆனார். சிறு வயதில் முருகன் அவருக்குத் திருவருள் புரிந்தார். ஒன்பது வயதில் அருட்பா பாடினார். திருஞான சம்பந்தர் திருமுலைப் பாலுண்டு மூன்று வயதில் தேவாரம் பாடினார். தெய்வம் தன்னைத் தேடி வந்ததை இராமலிங்கர் உணர்ந்து கொண்டார்.

தெய்வம் தானாகவே தேடி வந்து காட்சி தந்தும் அதை முழுதும் உணராத மூடரும் உண்டு. சூரன் முருகனோடு போரிட வந்து நிற்கிறான். தன்னையுமறியாமல் கைகள் ஒருகணம் குவிகிறது. கண்ணெதிரே ஒலிக்குஞ் சிலம்பும், தண்டையுமுடைய திருவடிகளும், ஆறு முகங்களுமுடைய பெருமான் திருக்காட்சி கண்களில் தெரியக் கண்டான். “ஆகா! என்ன அழகு!” மனம் வியந்து நிற்கிறது!. கண்ணேரம் பகை மறந்தான். பக்தியும் கொண்டான். கைகள் குவிந்து வணங்க மேலெழுந்தன!, ஆனால் அடுத்த கணம் ஆணவம் கண்ணை மறைத்தது. தெய்வக் காட்சியும் மறைந்தது. வாயில் கொடுஞ்சொல். “சீ, யாரிவன் சிறுவன்? இந்தச் சூரனை வெல்லும் வீரனா இவன். பால் மணம்

முன்வந்து கண்ணிற்பட்டது. இந்த அனுபவம் அழகிய திருவருட்பாவாய் மலர்ந்தது. பாடசாலை சென்று கற்காத சிறுவன் பாடிய அருட்பா திருத்தணிகை திருமுறையில் இடம்பெற்றது.

மாறாத பாலகன்” என்று ஏளனம் பேசினான். இவ்வாறு ஞானம் ஞான வேலவனைக் காட்டியது. மாயை அதை மறைத்தது!. முன் வினைப் பயனாலே கண்ணேரமேனும் தன்னை வணங்க நினைத்தானே! அதற்காகவே எம் பெருமான் கருணைவள்ளல் சூரனைக் கொள் நாலும் சேவலும், மயிலுமாக உருமாற்றி சூரனை நிலையான வாழ்வு பெறச் செய்தான். தனக்கே கொடியாகவும், வாகனமாகவும் ஆக்கிக்கொண்டார். அதனால் முருகனை வணங்குவோர் சூரனையும் சேர்த்தே வழிபடு கிறார்கள். சூரனின் ஆணவத்தை மட்டுமே முருகன் கொன்றார். இராமன் இராவணனைக் கொன்றான். அத்தோடு அவன் வாழ்வு முடிந்தது. இது மறக்கருணை! முருகன் சூரனைக் கொன்ற பின்பும் வாழ வைத்தானே அது அறக்கருணை. மாமனைவிட மருமகன் உயர்ந்து விட்டான்.

சிறுவன் ராமலிங்கம் எந்தவேளையும் கந்தவேளை மறவாதவர். கண்ணாடியில் கந்தனைக் கண்ட நாள் முதல் அதே நினைவில் மூழ்கி, அந்த ஆறுமுகன் அருள்பாலிக்கும் இடத்தைத் தேடிப் போனார். கந்தன் தன் சொந்த கோட்டமாகக் கொண்டிருந்த கந்த கோட்டத்தைக் கண்டார். இந்த சுவாமி தான் கண்ட கந்தசுவாமி என உணர்ந்தார். அங்கே அருள் ஞானத்தமிழ்ப் பாடல் பாடினார். அவர் தான் 6000 தமிழ்ப் பாடல்களைப் பாடிய அருட்

பிரகாச வள்ளலார், இராமலிங்க அடிகள்.

திருப்போரூர் தலத்தின் மூலவர்தான் கந்த கோட்டத்தில் அருட்காட்சி தருகிறார். வள்ளி தெய்வானை உடனிருக்க “உன்னை நான் காட்டினேன்” என்று பக்தர்களுக்கு கூறுவது போன்று கருணை தவமும் முகத்தினைப் பார்த்துக்கொண்டேயிருக்கலாம். அதனால்தான் போலும் அருகிலேயே ஓடுந்து ஆசை தீர்ப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறது மயில். வள்ளலாருக்குக் கண்ணாடியில் காட்சிதந்த கந்தன் இவன் என்பதை நினைவு படுத்துமுகமாக, மிகப் பிரமாண்டமான கண்ணாடியறையில் நடு நாயகமாக அமைந்திருக்கும் முருகன் எழில் தோன்ற காட்சியளிக்கிறான். வள்ளலார் ஒவ்வொரு நாளும் கந்தகோட்டத்துக்குச் சென்று முருகனை வழிபடுவார். தெய்வத்திற்கு அணிவிக்கும் மாலையாக தெய்வ மணி மாலையாகத் தாம் பாடிய முப்பத்தொரு பாடல்களுள், முதல்பாடலிலேயே கந்தகோட்டத்துக் கந்தனை வணங்குவோர்க்கு வாழ்வில் “திருஓங்கும், புண்ணியம் கூடும், அறிவும் செறிவும் மலரும், முயற்சிகள் வெற்றிதரும், நிறைவான இன்பம் கிட்டும்” என்கிறார். தரும் மிகு சென்னையில் கந்தகோட்டத்துக் கந்த வேளிடம் “ஒருமையுடன் நினது திருமலரடி நினைக்கின்ற உத்தமாத்மம் உறவுவேண்டும், உள் ஒன்று வைத்துப் புறம் ஒன்று பேசுவார் உறவுகலவாமை வேண்டும்” என்று சண்முகத்

தெய்வமணியிடம் வேண்டுகூல் செய்கிறார்.

வள்ளலாருடைய அண்ணன் சமயச் சொற்பொழிவு செய்பவர். ஒருநாள் சுகவீனம் காரணமாக அவர் சொற்பொழிவுக்குச் செல்ல முடியவில்லை. அண்ணனுக்குப் பதிலாக அன்று தம்பி சொற்பொழிவாற்றச் செல்கிறார். எல்லோரும் இவருக்கென்னதெரியும் என ஏளனமாக நினைக்கிறார்கள். “உலகெலாம் உணர்ந்து” என்ற பெரியபுராணத்தின் இரண்டு வரிகளுக்கு மட்டும் இரவு ஒரு மணிவரை விளக்கம் சொன்னார். அன்றே அவர் பெருமையை உலகம் உணரத் தொடங்கியது. ஞான பண்டிதன் திருவருளால் வேதத்திற்கே விளக்கம் சொல்லும் ஆற்றலைப் பெற்றார். அடுத்தநாள் சொற்பொழிவுக்கு அண்ணன் புறப்பட்டபோது, சொற்பொழிவுக்கு அழைக்க வந்தவர்கள் தம்பி இராமலிங்கம் வந்து சொற்பொழிவு செய்யட்டும் என அவரை அழைத்துச் சென்றனர். அண்ணனும் சென்று அவர் சொற்பொழிவைக் கேட்டு தம்பியின் பெருமையை அறிந்தார்.

வள்ளலார் குன்றுதோராரும் குமரனைத் திருத்தணிகையிலே பலகாலும் சென்று வழிபட்டுவந்திருக்கிறார். அவர் சிறு குழந்தையாக இருந்தபோதே முருகப்பெருமான் அவருக்குக் காட்சி கொடுத்து முடிமேல் திருவடி சூட்டியருளினார்.

பன்னிருகண் மலர்ந்த கடலே ஞானப்
பரம்கூடரே ஆறுமுகம் படைத்தகோவே
என்னிருகண் மணியே எந்தாயே என்னை
ஈன்றானே என் அரசே என்றன் வாழ்வே
மன்னிருவர் புடைவிளங்க மயில் மீதேறி
விரும்பும் அடியார் காண மேவும் தேவே
சென்னியில் நின் அடிமலர்வைத் தென்னை முன்னே
சிறு காலை ஆட்கொண்ட தேவ தேவே.

(தொடரும்...)

திரு செ. ஜெயமொகன் கவாசர்

கல்வி என்பது ஒருவனுக்குள் உண்டாக
 யுள்ள நன்னடத்தை தெய்வீகத்தை வெளிக்
 கொணர்வதாக அமைய வேண்டும். அதாவது
 மனித மெய்பாடுகளான சத்தியம், தர்மம்,
 சாந்தி, அன்பு, அஹிம்சை என்பவற்றை
 உண்டாக நிலைநிறுத்தி கொண்டு வருவதே
 கல்விபின் நோக்கமாகும். அனைத்து மதங்
 களின் சாரம்சமும் இதுவே. குணநிலையியல்பு
 களில் அறிவு உட்பாந்தது அன்பு நல்லொழுக்க
 கற்றுக்கொள்ளுதலும் அன்பு இது எழுவந்த
 பலனையும் எழியாராத தூய இயக்கத்தில்
 ஈடுபடுவது. எல்லா ஜீவராசிகளிலும் பிறுப
 டின் அன்பு கலந்துகொள்ளுதல் எவ்வாறும்
 இல்லாதவாக வளப்படுத்தி விடுகிறது. தடக்கி
 விழுந்த தழைந்தை வலி தாங்காது அழும்
 போது தாயாவளின் ஓடிச்சென்று அனைத்த
 தழும் தீமென அழுவதை நிறுத்திவிடும்.
 மகான்களின் முன்னிலையில் அமரும்போது
 தாய்வையம் அன்பும் கலந்து அதிர்வலைகள்
 பரவுவதால் சுகமான அமைதியை அனுபவிக்க
 கின்றோம். மிருகங்கள் இதற்கு விலக்கல்ல.
 புத்தபெருமானை தாக்க வந்த யானைக்
 கூட்டம் அவரை அணமித்ததும் அப்படியே
 நின்றவிடவில்லையா? தாவரங்களும் அன்பு
 பொழியும்போது மிகவும் செழிப்புடன் வளர்
 வதாக தற்கால விஞ்ஞானம் காண்பித்த
 துள்ளது. மனித மெய்பாடுகள் அனைத்துக்கும்
 அடிநிலைப்படை விளங்குவது அன்பு ஒன்றே.
 மன்ன தந்தையை வளர்த்தும் கொண்டால் அது
 அமைதிக்கு வழிவகுக்கும். அமைதியின்

ஆழத்தில் தான் அன்பை அனுபவிக்க
 முடியும். உண்மையான கல்வி- அமைதிக்க
 காகிதத்தில் ஏற்றுவது அல்ல. வாழும் வழி
 முறைகளைப் பின்பற்றும் வகையில் இருத்தல்
 வேண்டும்.

பெற்றோர் தமது பிள்ளைகள்
 வளர்ந்து நல்ல வருமானம் பெற்று சுகவாழ்வு
 வாழவேண்டுமென்று விரும்புவது இயற்கையே
 தொழில்நுட்பம் வளர்ந்த கற்காலத்தில் தக
 வல் அறிவைப் பெறுவது மிகவும் எளிதாக
 விட்டது ஆனால் நல்லவை தீயவற்றைப்
 பகுத்தறிந்து முறையாகப் பயன்படுத்தும் ஆற்ற
 றிலே இவ்வளவு முக்கிய தேவை அழகும்.
 அன்பும் பரிவும் சுயநலமற்ற கடமையுள்ள
 முடைய சமுதாயம் உருவாக வேண்டும்.
 அவர்களற்றான் அழகற்றோரைக் கவனிக்கு
 கவும் சமுதாயத்தில் ஒற்றுமையை வளர்க
 கவும் அமைதியை நிலைநாட்டும் இயலும்.
 ஒருவன் ஆரோக்கியமாக வாழவேண்டுமெனில்
 அவன் உடல், மனம், உணர்வு, சமுதாயம்.
 அழகியம் என்னும் ஐந்து நிலைகளிலும்
 திருப்திபடவேண்டியவனாக இருக்கிறான் என
 உலக சுகாதார ஸ்தாபனம் (WHO) கண்
 புரிந்துள்ளது. தலியே நல்ல வருமானமும்
 வளமான குடும்பமும் அமைந்து விட்டால்
 ஒருவனால் மகிழ்ச்சியாக வாழ முடியாது.
 மேற்கூறிய ஐந்து துறையிலும் உண்டாக
 நிலை பேணப்படுவது இன்றியமையாத
 தாயின்றது.

தற்போதைய கல்வித்திட்டத்தில்

தாய்மார் எமது கண்களைத் திறக்கும் துணை.

ஒழுக்கத்தின் மாண்பினை அறிந்து அதன்படி வாழவேண்டும் என்ற எண்ணம் மாணவர்களிடையே வளர்க்கப்படுவதில்லை மனச்சாட்சிக்கு விரோதமாக ஈடுபடுவதைத் தூண்டும் தன்னலம் தான் விதைக்கப்படுகிறது. தரமான கல்வியைப் போதிக்காது தீவ்வு நோக்கியதாக மட்டும் பாடங்கள் நாடத்தப்படுவது வெட்கப்பட வேண்டியது. மாணவர்களிடையே சிந்திக்கும் ஆற்றலை வளர்ப்பதற்குச் சந்தர்ப்பம் வழங்கப்படுவதில்லை. அவசர உலகில் குறிக்கப்பட்ட நேரத்திற்குள் ஏற்கனவே தயார் செய்யப்பட்டவற்றை வழமையான முறையில் சமர்ப்பித்து விடுகின்றனர். ஆசிரியர்களால் மனித இயல்புகள் சாராத ஆதாயம் வழங்கும் வேலைகட்கான திறமைகளுக்கு ஊக்கமளிக்கப்படுகின்றது. நல் வாழ்க்கைக்கு அத்திவாரமான எண்ணங்கள், வாப்மை, பரந்த மனப்பான்மை, பணிவு, சகிப்புத் தன்மை, மனிதநேயம் என்பன பற்றிப் பேசப்படுவதில்லை. அறிவியலானது அறிவை வளர்ப்பதோடு மனம், உள்ளம், உடல் என்பவற்றின் திறன்களை ஒத்திசைவோடு ஒருங்கிணைக்கும்போது தான் கல்வியானது முழுமையான அர்த்தத்தைப் பெறுகின்றது. கல்வியிள ஒருபக்கம் புறம் சார்ந்த உலகியல் கல்விபாகவும், மறுபக்கம் விழுமியக்கல்வியாகவும் அமைய வேண்டும்.

தண்ணீர்த்தாங்கி சுத்தமாக இருந்தால் தான் குழாயில் நன்றீரைப் பருக முடியும். ஆசிரியர்களும் உயர் சிந்தனையுடையவர்களாய் இருக்கும்போதுதான் அதன் வெளிப்பாடு ஒளிமயமான எதிர்காலத்தை கட்டியெழுப்ப இருக்கும் ஆச்சாரியர்களான மாணவர்களில் புலப்படும். ஆசிரியர்கள் அறிவைப் பெருக்குவதில் மட்டும் கவனம் செலுத்தாது பெற்றுக்கொண்ட அறிவை மாணவர்கள் வளமான வாழ்வுக்கு எவ்வாறு கடைப்பிடிக்க வேண்டுமென்பதையும் செயல்முறையில் காட்ட வேண்டும். மனித மேம்பாடுகள் சந்தையில் விலைபோகும் பண்டமல்ல. புலனடக்கத்தை

வளர்த்து எண்ணம், சொல், செயல் ஆகிய மூன்றும் ஒத்திசைவாகச் செயற்படுத்துவதில் சித்தியடையும் ஒருவரே ஆசிரியர்க்கு முன் மாதிரியானவர் ஆவார்.

வயது முதிர்ந்தவரை விட ஒரு குழந்தையை மனமாற்றம் செய்வது சுலபம் என்பதை நாம் அறிவோம். ஆதலால்தான் குழந்தைப் பருவத்திலிருந்தே விழுமியக்கல்வி ஊட்டப்படுவது மிகவும் இன்றியமையாததாகும். சான்றோர்களின் கதைகள் சொல்வதால் ஏற்படும் மனமாற்றம் அளப்பரியது. மனம் தான் எல்லாவற்றிற்கும் அடிப்படையாதலால் முதலில் எண்ணங்களில் மாற்றத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும். குழந்தைகள் நல்ல வற்றையே சிந்திப்பதற்கேதுவாக ஆசிரியரும் பெற்றோரும் எமது சற்றாடலில் இயற்கையாகக் காணப்படும் மேம்பாடுகளை புரியவைக்க வேண்டும். ஒரு மலை உச்சியானது காலையில் உறைபனியால் மூடப்பட்டும், பின் முகில் கூட்டங்களால் சூழப்பட்டும், மேலும் இடி மின்னல் வேகமான காற்று என்பவற்றையும் எதிர்கொள்கிறது. ஆனால் அதனைச்சுற்றி எது நடந்தாலும் அதன் உருவத்தில் எதுவித மாற்றமும் ஏற்படுவதில்லை. அதுபோல் எமது சொந்த வாழ்க்கையிலும் பல பிரச்சினைகளும் வெற்றி தோல்விகளும் சூழ்ந்தாலும் மனம் கலக்கமடையாது இருக்கவேண்டும். ஒரு மரமானது எதுவித பாரபட்சமுமின்றி இனிய கனிகளை எல்லோர்க்கும் தருகிறது. நிழலைத் தருகின்றது. தன்னை வெட்ட வருபவனுக்கும் இளைப்பாற இடமளித்து சுகமளிக்கின்றது. நாமும் அன்பும் பிரேமையும் நிறைந்தவர்களாக வேறுபாடு கட்டாது யாவர்க்கும் உதவிக்கரம் நீட்டவேண்டும். காந்தி, பத்தர், பேசு போன்ற மகான்களை உதாரண புருஷர்களாகக் கொண்டு விரோதிகளையும் நேசிக்கும் பழக்கத்தை வளர்க்கவேண்டும்.

கலியுகத்தில் எல்லோர் மனதிலும் எதிர்மறை எண்ணங்கள் விரவி மனித

மதிப்பீடுகள் மறைக்கப்பட்டதன் விளைவாக அறத்திற்குப் புறம்பான செயல்கள் உலகில் அதிகரித்து வருகின்றன. எனவே தீமைகளைக் களைய வேண்டுமெனில் மனித மனங்களில் தீய எண்ணங்களை விலக்கி நல்ல எண்ணங்களை விதைக்க வேண்டும். அடிமனதில் எதிர்மறை எண்ணங்கள் நிறைந்திருக்கும்போது உயர்மனமாற்றத்திற்கான உந்துதலை மனமானது நிராகரித்து விடும். அசுத்த நீர் வெளியேறி விடுவதுபோல் மன உறுதியுடனும் விடா

முயற்சியுடனும் நல்ல எண்ணங்களைத் தொடர்ந்து வளர்க்கும்போது அடிமனதில் மனித மதிப்பீடுகள் பதிந்து பின் உயர்மனத்திலும் ஊடுருவிவிடும். அப்போது அறிமனமானது புலன்களின் கட்டுப்பாட்டிலிருந்து மீண்டும் ஆன்மாவின் ஆணைப்படி செயற்படத் தொடங்கிவிடும். இவ்வாறாக மனதை உயர்நிலைக்கு மாற்றம் பெறச்செய்வது கீழ்க்குறிப்பிட்ட முறைகளில் விளக்கப்படுகிறது.

- 1) நமது அடிமனதில் பெரும்பாலும் எதிர்மறையானவையே பதியப்பட்டுள்ளன. இவற்றை நோமறையாக்குவதற்கு மனதில் அன்பு எனும் தெய்வீகப் பண்பை நிரப்பவேண்டும். அப்போது நமது எண்ணங்கள் உணர்வில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தி அதன் விளைவாகச் செயல்கள் மாற்றம் பெற்று நடத்தையிலும் மாறுதல் ஏற்படுவது.
- 2) உயர் மனமாற்றமென்பது உள்ளீடுநோக்கிய பயணம். அதாவது புலன்களும் மனமும் புற உலகிலிருந்து விலகி உள்ளே உறைகின்ற தெய்வீகத்தைப் பற்றிய சிந்தனையில் பயணிப்பது. அதாவது மனிதன் தனது மூலமாகிய இறைவனை நோக்கிப் பயணிப்பது.
- 3) மிருக மனித தெய்வீக குணங்கள் ஒவ்வொருவரிடத்திலும் வேறுபட்ட விகிதத்தில் காணப்படுகின்றது. இவற்றை இனம் பிரித்து மனிதத் தன்மைகளைப் பற்றிக்கொண்டு தெய்வீக நிலைக்கு உயரவேண்டும் என்ற வேட்கையுடன் வாழ்வது.
- 4) வாழ்க்கை எனும் பெரும் பயணத்தில் தன்னை அறிவதென்பது அவனது குறிக்கோள் தன்னையறிந்தவன் இறைவனை அறிகிறான். இறைவனை அறிந்தவன் இறைவனாகிறான். உலக இன்பங்களை விலக்கி நிறைஞானி என்ற இலக்கை நோக்கிப் பயணிப்பது.

சுருங்கக்கூறின் உயர்மனமாற்றமென்பது புதிய வழிமுறையின் ஆரம்பம். புற உலகத்தைப் பற்றிய கருத்தாக்கத்திலும், உறவுகளிலும் தொடர்ச்சியான விழிப்புணர்வோடு செயற்படத் தொடங்குவது. மனதில் எழும் எண்ணங்களிலும் அன்பு எனும் தெய்வீக சக்தியை நிரப்பும்போது எல்லாம் நல்லவை யாகவே அமையும். அன்பு+ செயல் = தர்மம். நாம் இயல்பாகவே தெய்வீகத்தன்மையுடையவர் என்ற எண்ணம் நிலைத்து நிற்குமாயின் நமது எண்ணம், சொல், செயல் என்பன முறையே அன்பு, அமைதி, தியாகம் என உயர் மாற்றம் பெறும்.

புலன்களைத் திசைதிருப்புவதற்கும் நோமறை எண்ணங்களை உருவாக்குவதற்கும் எமது மூலவளமாகிய விவேகம், மன உறுதி, ஒழுக்கம், கட்டுப்பாடு, கடமையுணர்வு, பக்தி என்பவற்றின் துணையுடன் தளராத முயற்சியும் ஆன்மீகப் பயிற்சியும் அவசியம். அத்துடன் விழிப்புணர்வில் ஏற்படும் தாகமும் உயர்மனமாற்றத்தால் ஏற்படும் நன்மைகள் மீது உறுதியான நம்பிக்கையும் இன்றியமையாததாகும்.

ஆசைகளின் மூட்டையாக விளங்கும் மனமானது தளை நீக்குவதற்கும் உதவும் ஓர் கருவியாகும். இதன் பாரத்தினைக்

குறைப்ததன்மூலம் வெளி உலகில் அலைய விடாது அமைதியுறச் செய்யலாம். இதை ஒரு வளமான நிலத்துக்கு ஒப்பிடலாம். விதைத் ததைத்தான் அறுவடை செய்யலாம். பண்படுத் தாவிடின் களைகள் தான் மிஞ்சும். புறத் தாக்கங்களால் ஆசைகள் நிறைந்த மன மானது ஒரு அடர்ந்த காடு போன்றதாகும். குளத்தின் மேற்பரப்பில் சிற்றலைகள் நிறைந்திருக்கும்போது அடிப்பரப்பில் உள்ளவற்றைப் பார்க்கமுடியாது. மனமும் அமைதியாகவும் நிலையாகவும் உள்ளபோதுதான் நாம் அதனுள் ஆழ்ந்து ஊடுருவலாம். கல்வி யறிவைப் பெறுவதில் பெரும் பங்கு வகிக்கும் மனத்தினை ஒரு ஒழுங்கு முறையில் பயிற்றுப் படும்போது உயர்நிலைகளை எட்டமுடியும். அமைதியாக அமர்வித்தல் மூலம் குழந்தை களின் மனம் ஒருமுகப்படுகின்றது. ஊட்டப்படும் கல்வியை முறையாகப் புரிந்து மனதில் நன்கு பதியவைக்க உதவுகிறது. சுயசோதனை ஏற்பட ஆரம்பிக்கிறது. இதனால் சிறந்த முடிவைத் தேட முடிகின்றது.

கல்வியின் நோக்கம் குழந்தைகளிடத் தில் குறை நிறைவை அல்லது மனித உன்னத நிலையை வளர்ப்பதாகும். மேலும் அவர்களின் விழிப்புணர்வை அதிமேல் மட்டத்துக்கு உயர்த்த மேற்கூறப்பட்ட எல்லாப் பண்புகளையும் சமமாக வளர்க்கவேண்டும்.

நற்செயல்களானது அறிமனதுக்குத் தேவையான உள்ளீட்டைக் கொடுப்பதோடு அடிமனதில் சேர்த்து வைக்கப்படுவதால் குழந்தையின் எதிர்காலத் திட்டங்கட்கு நல்ல மூலதனம் ஆகின்றது. மனம் அமைதியடைந்த நிலையில் ஞாபகசக்தி அதிகரிப்பதாக விஞ்ஞான ஆராய்ச்சிகள் சான்றுபகர்கின்றன. நாம் அனைவரும் தேடும் மனத்தினை அமைதியடையச் செய்யும் சக்தியானது வெளி உலகிலிருந்து பெறமுடியாது. அது நமக்குள் ளிருந்து ஊற்றெடுக்க வேண்டும். எனவே மாணவர்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு தியானம் இன்றியமையாததாகின்றது. தியானப் பயிற்சியுடன் நன்னடத்தையும் சாந்தியும் நிலை கொள்ளும்போது நாம் அனைவரும் ஒன்றே என்ற உண்மையை உணரவைக்கின்றது. இத்தியானம் கைகூடுவதற்கு எமது அறிமனதிலிருக்கும் காம, குரோத, மோக, லோப, மத, மாச்சரியம் எனும் ஆறு எதிரிகளும் பெரும் தடையாகவுள்ளன. அமைதியாக அமர்தல், மூச்சுப்பயிற்சி, தியானம் என்பவற்றின்மூலம் புலன்களைத் திசை திருப்பி நல்வழியில் பயிற்றுவிக்கப்படும்போது மனித மேம்பாடுகள் வளர்ச்சிபெற்று அமைதியும் ஆனந்தமும் நிலவும். புதிய சமுதாயத்தைக் கட்டியெழுப்புவதும் இலகுவாகி விடுகிறது.

ஸ்ரீ செல்வச்சந்தி ஆலய விஷேட உற்சவ தினங்கள்

- 08.12.2011 கார்த்திகை 22 வியாழன்
கார்த்திகை விரத தினம், பகல் விசேட உற்சவம்
- 11.12.2011 கார்த்திகை 25 ஞாயிறு
விநாயகர் சஷ்டி விரதம், ஆண்டியபிரி பூசை
- 30.12.2011 மார்கழி 14 வெள்ளி
உதயத்திற் திருவெம்பாவைப் பூசாரம்பம், விநாயகர் சஷ்டி விரதம்

கார்த்திகைமாத குருபூசை தினங்கள்
16.12.2011 கார்த்திகை 30 வெள்ளிக்கிழமை
ஆறுமுகநாவளி குருபூசை

திறமைதான் ஏழையின் நிரந்தரச் சொத்து.

மீந்தனை வியகத்தெய்வம்

(தொடர்ச்சி...)

திரு கே.வி. குணசேகரம் அவர்கள்

தினமும் வானவீதியால் பல ரிஷிகள் செல்வார்கள்; முனிவர்கள் செல்வார்கள்; தேவர்கள் செல்வார்கள். இவர்களுக்குத் துட அரக்கர்களால் தீங்குகள் பல ஏற்படும். அத்தகைய தீங்குகள் ஏற்படாமல் காப்பது முருகனின் மேலே எழுந்த ஒருகரம்.

அழகு பொலியும் செந்நிறமான ஆடைகளை அணிந்த முருகனின் தொடையில் இருப்பது ஒருகரம். அக்கரம் அடியவர்களுக்கு ஆதரவளிப்பது; உறுதிகொள்ள வைப்பது. இன்னொரு கரம் அங்குசத்தை வைத்திருப்பது. அங்குசத்தால் அடியவர்களைப் பிணித்திருக்கும் வினைகளை முருகன் அழிப்பான்.

இன்னொரு கரம் கேடயத்தை வைத்திருப்பது. மற்றொரு கரம் வேலாயுதத்தை வைத்திருப்பது. அடியவர்களுக்கு உண்டாகும் துன்பங்களை நீக்குவது கேடயத்தை வைத்திருக்கும் கரம். வேலிருக்கப் பயமில்லை என்றுணர்த்துவது வேல் வைத்திருக்கும் கரம். இவ்விரு கரங்களும் அந்தணர்களாற் செய்யப்படும் வேள்விகளை ஏற்று அருளும் முகத்திற் குரியன. அசுரர்கள் வந்து வேள்வியை அழிக்காமல் காத்து அசுரர்களை அழிக்கும் தன்மை வாய்ந்தன.

முனிவர்களுக்குத் தத்துவங்களை அருளி, அவற்றின் பொருளை உணர்த்துவது ஒரு கை. இன்னொரு கை மாப்பில் மாலை யோடு சேர்ந்திருப்பது. இந்நிலையில் முருகன் சிண்முத்திரை தரித்த குருவாக விளங்குகிறான்.

முருகன் ஞானபண்டிதன். அதனால் அவன் ஞானகுருவாக இருக்கிறான். மனமும் குணமும் சலனமும் ஆகிய அழுக்குகள் இல்லாத தூரியமுங் கடந்த தூரியாதீத நிலையில் பெறும் ஆனந்த அனுபூதியைத் தருவதற்குக் காரணமான மௌன அட்சரம் ஏதும் இல்லாத முத்திரை உள்ளது ஒருகை.

மோன முத்திரையே மௌன நிரட்சக மந்திரம். இதை உணர்பவர்கள் தூரியாதீத மாகிய சகாநுபூதியில் திளைப்பர். இந்த இரு கைகளும் முருகப்பெருமானுடைய ஞானச் சிறப்பைத் தெளிவாகக் காட்டுகின்றன. இன்னொரு கையானது கீழே தழுவிவிழும் வளையோடு சுழன்று கனவேள்வி செய்யென்று உத்தரவிடுகிறது. மற்றொரு கை இனிமையான ஓசைபொருந்திய மணியை அடிக்கிறது. அவ்வோசை அடியவர்களின் நெஞ்சிற் பதிந்து அருளோசையை உண்டாக்குகிறது. அதற்கடுத்த கையானது அடியவர்களுக்கு அருளைப் பொழிகிறது. மற்றொரு கை தேவ மகளிருக்கு மாலை குட்டுகின்றது. இவ்வாறு முருகனின் பன்னிரு கைகளும் அடியவர்களுக்குண்டாகும் துன்பங்களை நீக்கி அருளை மழைபோலப் பொழிகிறது.

முருகன் மலையில் இருக்கிறான், காட்டில் ஒளிக்கிறான், சமவெளியில் இயங்குகிறான், நாட்டில் திகழ்கிறான், ஆற்றோரத்திலும், குளக்கரைகளிலும் இருக்கிறான். மனிதர்கள் கூடுகின்ற இடங்களிலெல்லாம்

செருக்கைப்போற் தீமை எதுவும் இல்லை.

அவர்களுக்குத் தீங்கு ஏற்படாது தடுப் பதற்காக வீற்றிருக்கிறான். மனித சஞ்சாரம் இல்லாத இடங்களிலும் இலங்குகிறான் என்று நக்கீரர் கூறுகிறார்.

மக்கள் மட்டுமன்றி தேவர்களும் முனிவர்களும் ரிஷிகளும் மிருகங்களும் பறவைகளும் முருகனை வணங்குகின்றன என்றும் நக்கீரர் கூறுகிறார். தேவமகளிர், முருகன் பெருவிருப்பன் குடிக்கொண்டிருக்கும் குறிஞ்சி நிலத்திற்கு வந்து தம்மை விதம் விதமாக அலங்கரித்து நடனமாடி முருகனை வணங்குகின்றனர். இதனால் மனம் மகிழ்ந்த முருகன் அவர்களுக்கு மாலையணிவித்து மகிழ்ச்சிப்படுத்துகிறான் என்றும் நக்கீரர் கூறுகிறார். போர்க்களத்தில் இரத்தத்தைக் குடிக்கும் பயங்கரமான போர்களும் முருகனை வாழ்த்தி வணங்குகின்றன. இந்திரனோடு தேவர் கூட்டமும் குறிஞ்சி நிலத்திற்குவந்து முருகனை வாழ்த்தி வணங்கித் தமது குறைகளைக் கூறிப் பரிகாரம் பெறுகின்றனர். கொலைத் தொழிலை அஞ்சாது செய்யும் வேடர்களும் முருகனாலயத்தில் கூடிநின்று கூத்தாடி வணங்குகின்றனர். கந்தாவர்களும் ஞானிகளும் கல்லாதவர்களும் மும்மூர்த்திகளும் குறிஞ்சி நிலத்திற்குவந்து குறிஞ்சிப் பண்ணைப் பாடி வணங்கி முருகனிடம் வரம் பெற்றுச் செல்வதாக நக்கீரர் கூறுகிறார்.

ஆறுதிருமுகங்களும், பன்னிரு கைகளும் பக்தர்களுக்கு வேண்டியவற்றை அளிப்பதுபோல முருகனின் பன்னிரு விழிகளும் அவனை வழிபடும் அடியார்களைப் பரிவுடன் நோக்கி வேண்டியவற்றை அள்ளிக் கொடுப்பதாக நக்கீரர் கூறுகிறார்.

ஏறுமயில் ஏறி விளையாடும் முகத்தில் உள்ள விழிகள் குறும்புத் தன்மையானவை எனினும் இரக்கமும் பரிவும் பாசமும் மிக்கவை. அடியவர்களுடன் விளையாடும் தன்மை மிக்கவை. வேண்டியவற்றை உடனே

தாமதியாது வழங்கி அடியாரை மகிழ்ச்சிக்குள் ளாக்குபவை.

ஈசனுடன் ஞான மொழி பேசும் முகத்தில் உள்ள விழிகள் ஞானம் பொதிந்தவை. ஞானிகளுக்கும், முனிவர்களுக்கும், ரிஷிகளுக்கும், தேவர்களுக்கும், ஞானத்தை அடைய விரும்பும் அடியவர்களுக்கும், மாணவர்களுக்கும் ஞானத்தைக் கொடுப்பவை. சூரியனது கதிரைகளைப்போல அறியாமையை நீக்கி உண்மையை உணர்த்துபவை. மெய்ப்பொருளை உணர்த்தி ஞானத்தை வெளிப்படுத்திப் பிறப்பில்லாத நிலையை உண்டாக்குபவை. கூறுமடியார்கள் வினை தீர்க்கும் முகத்தில் உள்ள விழிகள் உண்மை நிலையைப் புரிந்துகொள்ளும் தன்மையைப் பெற்றன. அடியவர்களின் குறைகளை உணர்ந்து கருணை கூர்ந்து, அன்பு பெருக நோக்கி குறைபடுவோரின் குறைகளை நீக்கி தத்துவத்தைப் புரிய வைப்பவை.

குன்றுருவ வேல்வாங்கி நின்ற முகத்தில் உள்ள விழிகள் அடியார்க்குத் துணியைக் கொடுப்பவை. துன்பம் வந்தால் அஞ்சாது வேலை நினை- துன்பங்கள் யாவும் நீங்கிவிடும். உனக்கு என்ன தேவையோ அதைக்கேள்- தாமமானவையென்றால் தருவேன் என்று கூறுபவை. வேலைப்போல உறுதியான கூர்மையுள்ள விழிகள் அவை. அதன் அருள்நிலை அசுரரையும் பணியவைக்கும்.

மாறுபடு சூரனை வதைத்த முகத்தில் உள்ள விழிகள் மிகவும் சிவந்தவை. அருளும் சினமும் மிக்கவை. துன்பப்படுவோருக்கு அருளையும் துன்பப் படுத்துவோருக்கு அச்சத்தையும் கொடுப்பவை. துட்ட தேவதைகள், பேய், பிசாசு, பூதங்கள், செய்வினை, சூனியம், பில்லி என்பவை அடியாரைக் கண்டதும் கிலி கொண்டு ஓட வைப்பவை. ஒருமுறை முருகா வென்றால் பலமுறை அருளுபவை. அடிய

வாக்கு வரும் துன்பங்களை நீக்கி இன்பம் தருபவை. கொடுமைகளை அழித்து நம்மநீயைத் தருபவை. அந்நீசல் என உரைத்து அடியவரைக் காப்பவை.

வள்ளியை மணமுணர் வந்தமுடிவில் உள்ள வீழிகள் யாதல் உணர்வு மிக்கவை. அடியவர்களின் குடும்பப் பிரச்சினைகளைக் கண்டறிந்து தீர்ப்பவை. குழந்தைச் செல்வத்தைக் கொடுப்பவை. குழப்பிய திருமணங்களை முடித்து வைப்பவை. யாதலின் துன்பங்களை உணர்ந்து தீர்ப்பவை. காதலர்கள் முருகனுடன் வள்ளியையும் சேர்த்து வணங்கினால் காதல் சம்பந்தமாக ஏழும் பிரச்சினைகள் பாலும் இலகுவில் தீர்த்துவிடும். தலை சம்பந்தமான நோய்கள் விலகும். இளநெய்யைப் போர் வள்ளியை வணங்குதல் வேண்டும்.

குடும்பப் பிரச்சினை காரணமாகப் பிரிந்தருப் போர் முருகனுடன் தெய்வாலையைய வணங்குதல் வேண்டும். வணங்கும்போது முல்லைப் பூவால் மாலை கட்டி இருவருக்கும் பாத்தி நெய்விளக்கிட்டு வணங்க வேண்டும்.

வேல் படைக்கலமல்ல. படைக்கலம் உடலை அழிக்கும். ஆன்மாவில் படித்துள்ள ஆணவமான அழுக்கை அகற்றாது அத்துடன் ஆன்மாவைப் படைக்கலங்கள் தூக்கா. அதனால் வேலை வழிபடுவோர் அகந்தையிலிருந்து நீக்கப்படுவர். அவர்களின் ஆன்மாவில் படித்துள்ள அழுக்கான ஆணவம் சிந்து சிறிதாக மறைந்துவிட ஆன்மா வேலை ஐக்கியமான முருகனாயை அடையும். முருகனின் அருளை அள்ளிக்கொடுப்பது திருவருளை வேல். (தொடரும்..)

சந்திரிகை கந்தன் கழற்கோர் கவிமாலை - 24

மன்னவிரகாண்டம் சிந்தம்

மாமையா ஓயல் அந்த மாமையால் முருகனவன்
 பூமையே பாழநாங்கள் (ஆடவே - வேளிழ
 நோமையா னாமையந்தோய் காவடி
 அடியபல்லவனி
 காவையாள் தூயாகற்று கோமையா மிதுவெனவே
 தாமையால் சாவடிநில் நாமையே - நாமய்
 மாமையால் தேயவந்தோய் சேவடி
 ஓர்மையா
 மாவையேல் கொண்டுளது நாமையா ஓயல் நாமய்
 தாமையாள் தீர்மையா மாவையே - வந்தவன்
 சேவையே காவையாய்க் காமையே
 நீமையே லெடுத்தவந்து நோமையா ரிடாகன்று
 போய்வழமா நோமையே தாமையா - தமையில
 சீரமையே கைத்திணைக் காவையா
 - கிராமையா கைதாள் -

பய சிவை வளர்ப்போம் யனைப் பெறுவோம்

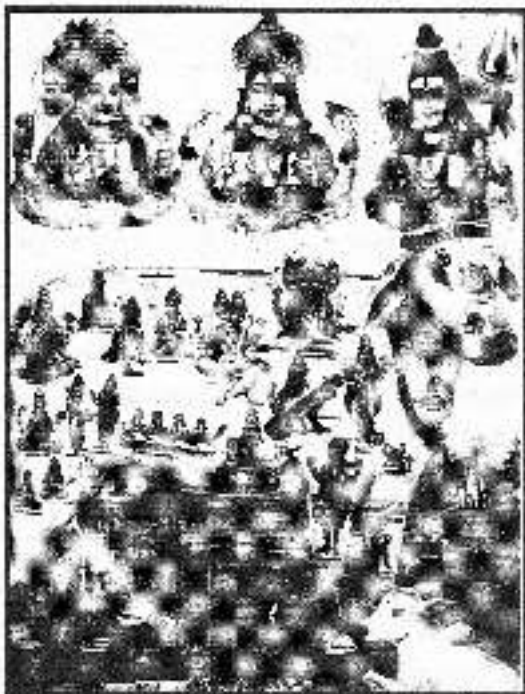
திரு செ. கந்தசத்தியநாதன் அவர்கள்

சிவனார் படைப்பில் எத்தனை விதம்? எண்ண்ப் பார்க்கவேண்டும்! எத்தனை மரங்கள். எத்தனை விலங்குகள், சுயநலநிசுக்க மனிதர்கள் முட்டையிலிருந்து கோழி வருகின்றது. குஞ்சு வளரும்வகையு முட்டையிலிருந்தே உணவைப் பெறுகிறது. குஞ்சு பெரித்து வெளிவந்ததும் தானே தன் வாயால் உணவு தேடுகிறது. ஆனால், முனையுடைய விலங்குகளோ தாயின் வயிற்றில் வளர்கிறது. பிறந்த தாய் சிலகாலம் தாயின் முனையில் பால் குடித்து வளர்கிறது. வேறு பாலைக் குடிப்பதில்லை.

மனிதனோ, தாயின் வயிற்றில் வளர்கின்ற காலத்தில் தன் குழந்தைக்காக பசுவின் பாலை தாய் குடித்துப் போஷாக்குப் பெறுகிறான். குழந்தை பிறந்த பின்னர் தன்பாலை மட்டுமன்றி பசுபாலை குழந்தைக்கும் கொடுக்கின்றான், தானும் குடிக்கின்றான். பசு தன் கன்றுக்கும் ஏனைபோருக்கும் பால் கொடுக்கின்றது. தாய் தன் பிள்ளைக்கே பால் கொடுப்பாள். அதுவும் கொடுக்காத தாய்மாரும் இருக்கின்றார்கள்.

பிள்ளை பிறந்த காலத்தில் தாய் இறந்துவிட்டால் வேறு சாய்மார் பிள்ளைக்குப் பால் கொடுப்பது மிக அரிது. ஆனால் பசு பாலைக் குடித்து அப்பிள்ளை வளர்கின்ற தன்லவா? எனவேதான் பசுவை "கோமாதா" என்றார்கள். அதுவே எம் குலமாதா. தாய் பால் குடித்து வளராது மனிதர்கள் உலையில் வாழலாம். ஆனால் பசுபால் குடித்து வளராத மனிதர்களை உலையில் பார்க்கமுடியாது.

"நான் பசுப்பால் குடிப்பதில்லை" என சிலர் யோசிப்பது எனக்குப் புரிகிறது. தேனீர், கோப்பிலும் பால்; ஜஸ்கீரம் வகைகளிலும் பால்; பொய்கீரை வகைகளிலும் பசுபால்; சில பிள்கற்றுக்களிலும் பாலே. ஏன்? அங்கர். லக்ஸ்பிரெயிலும் பசுபால்தானே. குழந்தை பிறந்து ஆறு மாதத்தில் அண்ணப் பிரசனத்திலும் பால் கொடுக்கிறார்கள். திருமண விடல் மாங்கல்யம் குடியாகும் பாலும்

பழமும் உணவுக்களே! மரணப்படுக்கையிலும் பால் கொடுக்கிறார்களே. பாவின் அகஸ்யம்தான் எவ்வளவு! பாலின்றி மனித வாழ்வேது? வாசிப்பதோடு யோசியுங்கள்.

அன்பு காரணமாக அறிவிக்கணை நம்பக்கூடாது.

மனிதருக்குத் தேவைப்படாத புல் பூண்டுகள், வைக்கோல், இலை, குழை, தவிடு, பிண்ணாக்கு போன்றவற்றை உணவாக உண்டு நிறையுணவாகிய ருசியான பாலைத் தருகிறதே பசு. பசுவைப்போன்ற ஒரு தொழிற் சாலையை புத்திகொண்ட மனிதன் உரு வாக்குவானா? ஆனால் அழிக்கின்றானே. இத் தகைய பயனுள்ள பசுக்களைப் பாதுகாக்க வேண்டியது ஒவ்வொருவருடைய கடமையு மல்லவா!

பசுவில் நாம் தினமும் வழிபாடு செய்யும் பிள்ளையார், முருகன், சிவன், உமை, நாராயணன், செல்வம் தரும் மகாலட்சுமி, கல்வி தரும் சரஸ்வதி, அல்லல் நீக்கும் ஆஞ்சநேயர் என எல்லோரும் விரும்பி உறை கிறார்கள். மனிதர்களே உங்களில் எந்தத் தெய்வம் உறைகிறது? ஆனால் சாதுவான் பசுவை வெட்டி உண்கிறீர்களே! இது தகுமா? உங்களுக்கு கல்வி, செல்வம், நிம்மதிதான் கிடைக்குமா?

பசு வளருமிடங்கள் செல்வாக்குப் பெறும்; தோஷங்கள் நீங்கும். இதனாலன்றோ மகாகும்பாபிஷேகம் நடைபெறுமுன் பசுவை கோபிலுக்குள் சில நாட்கள் கட்டி வளர்க்கின்றார்கள். புதுவீடு கட்டியபின் புதுமனைப் புகு விழா நடாத்த முன் சில நாட்களுக்கு பசுக்களை வீட்டுக்குள் கட்டி வளர்க்கிறார்கள். கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றதும் கதவை மூடி இறைவனே முதலில் தன் பார்வையை பசுவில் பதிக்கின்றார். திருமண வீடுகளில் மாங்கல்யம் சூடியதும் பசுவைப் பூசித்து

வழிபடுகின்றார்களே! இதன் சிறப்புக்களை உணர்ந்த பின்பும் மனிதன் பசுவின் இறைச்சியைப் பூசிக்கலாமா?

பொன் முட்டைகள் தந்து வந்த தாராவை வெட்டி அழித்தவன்போல வாழ்நாள் முழுவதும் பாலைத் தந்து கொள்ளும் பசுவை வெட்டி உண்டால் நிறை பயன் கிடைக்குமா? பகுத்தறிவுள்ள மனிதன் செயல் இதுவா? தன் இரத்தத்தையே சுவையுள்ள பாலாக்கித் தரும் பசுவை வதை செய்தால் கொடிய பாவமல்லவா பற்றிக்கொள்ளும். இப்பாவம் இப்பிறவியில் மட்டுமன்றி அடுத்தடுத்த பிறவியிலும் துன்பத்தையே தரும். பசுவைக் கொலை செய்தவன் நிச்சயமாக வேறு உயிர்களால் கொலை செய்யப்படுவான் என்பதைப் பலபேர் உணருவதில்லை.

இன்னும் எத்தனை சிறப்புக்களைத் தரும் பசுக்களையும் எருதுக்களையும் பட்டிப் பொங்கல் நாளில் பூசிப்பதோடு, வருடம்பூராவும் பூசித்து மகிழ்வோம்; செல்வச் சிறப்புக்களைப் பெறுவோம்; பசுவதை செய்யமாட்டோம் என உறுதிபூணுவோம்; பசுவதை செய்யவாரைத் தடுத்து நிறுத்துவோம்; பசுவதைச் சட்டத்தை மதிப்போம்; பால் வளத்தைப் பெருக்குவோம்; நிறையுணவைப் பெறுவோம்; ஆரோக்கியமாக வாழ்வோம்; எல்லா உயிர்களிலும் அன்பாக இருக்கப்பழகுவோம்; மானிடத்தையும் பேணப் பழகுவோம். அன்புசார் பெரியோர்களே, நண்பர்களே ஏனைய பிராணிகளையும் நம்முயிர் போல் மதிப்போம். நன்மதிப்புப் பெறுவோம்.

**கிழக்கு நோக்கி அமர்ந்து உணவு உண்டால்
ஆயுள் வளரும்.
மேற்கு நோக்கி உண்டால் புகழ் சேரும்
தெற்கு நோக்கி உண்டால் பொருள் வளரும்.
வடக்கு நோக்கி உண்டால் நோய் வளரும்.**
-வாஸுதேவன் சொன்னது-

திருவாஞ் சியத்திற் சீபெறு விருந்து
 மருவார் குழலியொடு மகிழ்ந்த வண்ணமும்
 சேவக னாகத் திண்சிலை யேந்திப்
 பாவகம் பல்பல காட்டிய பரிசுங்

பதவுரை:

திருவாஞ்சியத்தில் சீபெறு இருந்து திருவாஞ்சியம் என்னும் திருப்பதியில் திருமணச்சி
 பெறுதற்குரிய அழகுடன் எழுந்தருளியிருந்து, மரு ஆர் குழலியொடு மகிழ்ந்த வண்ணமும்-
 இயற்கைமணம் பொருந்திய கூந்தலையுடைய உமாதேவியொடு கலந்து மகிழ்ந்த
 திருவினையா டும்.

திருவாஞ்சியம் என்பது சோழநாட்டிலுள்ள பாடல்பெற்ற தலங்களுள் ஒன்று.
 இலக்குமிமேய வாஞ்சீத்துக் திருமால் இறைவனைப் பூசித்த காரணத்தால் இத்தலம்
 இப்பெயர் பெற்றது.

“கறுவா வர்க்குமுற் றிருவாவாஞ் சியத்துள்
 கருணை யாலூத் தரியனெண் மேவர்
 பெற்ற திந்தக ராதலா விதற்குப்
 பெயரு மேற்ற வஞ்சிய யெனவு” (திருயால் தவம்பிர் 105)

எனத் திருவாஞ்சியத்தலபுராணத்து வருதலுங் காண்க. மரு- மணம். “மருவார்
 கோன்ற” (தே.சுந். 53:1) என்புழியும் இப்பொருட்டாதல் காண்க. மருவார் குழலி பென்று
 இயற்கை மணம் பொருந்திய கூந்தலையுடைய உமையார்மையை. “மருவார் குழலி
 யாதோர் பாகமதாய” (ஞான 5:1) எனத் தேவாரத்து வருதலுங் காண்க.

சேவகன் அழி திண சிலை ஏந்தி- பாண்டியனுக்கு வெற்றியுண்டாதும் பொருட்டு
 வில்வீரனாக வடிவங்கொண்டு வலிய வில்லைக் கையால் ஏந்திக்கொண்டு, பல பல
 பாவகம் காட்டிய பரிசுங்- பல வகையான அம்பெய்யும் இயல்புகளைக் காட்டிய தன்மையும்.

முன்னொரு காலத்திலே சிவபக்தியிற் சீறந்த பாண்டியன் ஒருவன் மதுரையும்
 புதியிலிருந்து செங்கோல் செலுத்து நாளில், சோழமன்னன் ஒருவன் அவனைப் பொருது
 வெல்வதற்கு இயலாமைபால் வஞ்சிகையால் வெல்லக் கருதித் தான் சார்ந்து நின்ற
 சமணசமயக் குருவார் எண்ணாயிரவரையும் தன்பால் அழைப்பித்து நீங்கள் மந்திரவாதக்
 செய்து பாண்டியனைக் கோறல் வேண்டும் என்று கேட்ப அள்களும் அதற்கு இனையந்து
 மந்திரவாதக் செய்ய, ஓம குண்டதீர்வீன்றும் ஒரு யானை தோன்றியது. சமணகுருவர்
 அதனை தோய்கிப் பாண்டியனை மதுரையார் திபொடும் வீழ்வுக்கு என ஏவிவிட்டுத் தாங்களும்

நேர்வாயாகவும் தைப்பாசாகவும் இரு.

பெல்வரபினர். யானை மயலரபை அடைந்தது. அதனைக் கண்ட பான்டியன் அஞ்சித் தந்தியைப் பின்படித்தது. "பெருமானே, சமணர் மந்திரித்துவிட்ட யானையினார் களங்கிலைம்; காத்தருள்க" என்று வணங்கி நின்றான். அப்போது, கீழ்ப்பால் மதலின் பக்கத்தில் அட்டாலை கட்டின் வில்லாளாய் வந்து யானையை வெல்வன். களங்கிடேல் என இறைவனருளால் ஓர் அசாரி உண்டாயது. பாண்டியனும் அகமகிழ்ந்து அப்படியே அட்டாலை மண்டபம் இயற்றுவித்தான். இறைவனும் வில்விணாகத் தோன்றி அவ்வட்டாலை மீதேறி யானையை எய்தான். அகன் விட்ட நரசிங்க அம்பு, அதன் மத்தகத்தைக் கிழிக்க யானை வலுவழிந்து விழுந்து இறந்தது. பாண்டியன் மனமகிழ்ந்து இறைவனைப் பணிந்தான் என நம்பி திருவிணையாடற் புராணம் சுவம். இனி, இப்பகுதி சுந்தரப்பெரும்பெய்த திருவிணையாடலைக் குறிப்பதாகவுஞ் கொள்ளலாம்.

(தொடரும்...)

ஆறாம் கட்டும் அடையும் அடையும் வேண்டி

தீர்த்தனரீ முருகன்வேணான் செழுமையினான் ஆலமரத்தைக் காட்டி
 களிந்த நன்கொழுகைமிகுநிலத்தில் நின்று களிர்காம்புகும் சாந்தி
 சேர்ந்த நன்வன் மிழ்புகையாற்றாத அகனை வலமை மகிழ்வறு
 மோந்தவழி பூரித்தினளம் களிப்பற்று ஒற்றிநவாயுற்ற வேலில்!

என்றிவையுரைத்தலிவாத நேம்பகு புகையுளவம் புவரசில் களிந்தனரீ
 ஒன்றையும் வாய்காணவயன் ஒதவும் ஆயவாதுவன்ம யானென் செங்க
 வென்றிதும் வேலையென்று குன்றுயிலுள்கள் தூவிநின்றளி தூயேன்
 பென்றிநழுவலே பெய்வைன் பனிதனாயுற்பாய் வேலா!

அன்னாலந்நமான்முள்ளீன் அருட்கடர் கொண்டேற்றும்போது
 வன்னிய வெல்லவன் கொடுக்கும் சந்திரவேலன் தானே யாந்து
 விண்ணிடையார்த்தியான அழைவர்க்கு சிலைம் காண்பாய்
 கண்ணிடைத் தோன்றிக் களிர்காம்புகான ஆற்றிடை நடந்தாரன்னை

வரையுக்கள் அலைபுக்கள் கலைபுக்கள் காற்றிடையாழம்
 திசையுக்கள் திரையுக்கள் அனையுக்களவாக வெங்கும்
 தரையுக்கள் பதியுக்கள் குறையுக்கள் கல் லையுக்களவாக நின்று
 நிரையுக்கள் புக்கெனாதே ஞானசகடீ மிளிர்ஆறு!

கரணொரியன் கலைமலிவி கதிரொம்பனவனை சித்தர்கண்ட
 பாசொடியவனொ வெப்பிய பனிவொரியன் சேர்மயில்காணம் செய்த
 கோலொய்ப்பன் நிதிவொரியன் திரொய்ப்பன் மேகனகாண்பாகம்
 வேலொய்ப்பன் விசைபுகாணன் குருவொய்ப்பன் வித்தைமிகுசந்தி யருவின!

ஆகம்பகு நெடு ஆற்றிடையுளவால் அறையன் மருள ஒள்கமருள் வேலை
 பாசும் பகு சடைபோள் பாலைபதம் பி க்கடல் சாந்தித்தினம்
 மேகன் முகலையென காண்கமகிது அலையெனசகடீ துவங்கிய மருள்
 ஆலங்கு விதிவையான் அமளிசுழ் கயிலையென ஒளிபுழ் குதி சுந்தகோட்டம்!

-தரு க. தெய்வேந்திரம்-

உன் உண்கள்தான் உன் உடலுக்கு விளக்கு.

தெய்வப்பலவரும் மெய்ப்பொருளும்

திரு நா. நல்லதம்பி அவர்கள்

உலகப் பொதுமறையான திருக்குறள் தந்த திருவள்ளுவர், “பற்றுக் பற்றற்றான் பற்றினை, அப்பற்றைப் பற்றுக் பற்று விடற்கு” என வீடுபெற்றுக்கு வழிகூறியதனால் தெய்வப்பலவர ஆனார்.

அறத்தப்பாலில், இல்லறம், தறவறம் இரண்டிற்கும் பொதுவான ஒழுக்கங்களைக் கூறிய திருவள்ளுவர், தறவற இயலில் மெய்யுணர்தல் என ஓர் அதிகாரம் பாடுகிறார். அங்கே, பிறவிப்பிணி எவ்வாறு உண்டாகிறது; அதனை இல்லாதொழிக்கும் உபாயம் என்ன என்னுமுகத்தால் மெய்ப்பொருளை உணர வைக்கிறார்.

பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர், நீந்தார்

இறைவனடி சேராதார்

(குறள் 10)

எனக் கடவுள் வாழ்த்தில் கூறியதற்கு விளக்கமாக மெய்யுணர்தல் அமைகிறது எனலாம்.

எப்பொருள் எத்தன் மைத்தாயினும் அப்பொருள்

மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு

(குறள் 355)

என்பது மெய்யுணர்தல் அதிகாரத்தில் முக்கியமான பாடல் ஆகும்.

மெய்ப்பொருள் என்றால் என்ன?

அ) சூரியன் ஒளி தருகிறது; அந்த ஒளி வெப்பமானது; சூரியன் வட்ட வடிவமாகத் தெரிகிறது- இவை நமக்குப் புலப்படுபவை. ஆனால் சூரியன் ஒரு கிரகம் என்று அறிதலை மெய்ப்பொருள்.

ஆ) சந்திரன் வட்டவடிவமானது; வளர்பிறை, பூரணை, தேய்ப்பிறை என்ற நிலையில் இரவில் வருவது; சூரியர்ந்த ஒளி தருவது- இவை நமக்குத் தெரிந்தவை. ஆனால் வளர்பிறை என்பதும் தேய்ப்பிறை என்பதும் நிலவுக்குத் தெரியாது. என்றும் பூரண நிலவாகவே இருக்கிறது. பூமி மறைப்பதனால் மறைதல் உண்டாகிறது என்பதும் சூரிய கிரகத்திலிருந்து சந்திரன் ஒளியைப் பெறுகிறது என்பதும் உண்மையானவை; அதுவே மெய்ப்பொருள் ஆகும்.

இ) “கோச்சேரமான், யானைக்கட்சேய், மாந்தரஞ்சேரல் இரும் பொறை” என ஒரு மனிதனைச் சுட்டும் தொடர் வழக்கில் உண்டு. இங்கே, கோ- அரச குலம்; சேரன்- குடிப்பெயர், யானைக்கட்சேய்- யானை போன்ற கூரிய பார்வையுடையவன்; மாந்தரஞ் சேரல் இரும் பொறை- சிறப்புப் பெயர். இத்தொடரில் கற்பனைகளையும் காரண காரியங்களையும் கழித்துப்

உன்னையே நீ அறிந்துகொள்.

17

பார்த்தால் எழிநிறகு ஒரு உருவம். உயிர் இறைவனாகிய மெய்ப்பொருளைச் சேர்ந்துவிடும். உடல் மண்ணாகிவிடும்.

ஆகவே இவ்வதாரணங்களால் மெய்ப்பொருளையும் உயிரினம் பிறன்பெடுத்து நன்வினை, தீவினைகளைச் செய்யும் மாயா உலகத்தினையும் காண்கிறோம்.

மேலும், இருள் சேர் இருவினை யென்று கடவுள் வாழ்த்தப் பாடிய திருவள்ளுவர், "மாயா உலக இன்பங்களை அழிந்து அவற்றை விட வர்களுக்கும் நுகம் இன்றி பேரின்பம் கிடைக்கும்" என்பதீரார்.

இருள்தீர்க்கி இன்பம் பயக்கும் யருள்தீர்க்கி
மாசறு காசி யவர்க்கு (குறள் 352)

(இருள்- நுகம், யருள்- மெய்ப்பொருள் அல்லாதவற்றை மெய்ப்பொருள் எனக்கொள்ளும் விருந்த உணர்வு)

மெய்ப்பொருளை ஐயந்தீர்ப்புற உணர்ந்தவர்களுக்கே நிலைவாயிலும் பார்க்க (பிறப்பு) ஊறுலகம் (பேரின்பளிப்பு) அகன்மையில் உண்டு என்கிறார்.

கற்று நல்லறிவினால் மெய்ப்பொருளை உணர்ந்தவர்கள் உலகில் பிறப்பு வராத வழிபாடு கண்டு கொள்வர்.

அன்றியும் காடம், வெகுளி, மயக்கம், ஆகிய மூன்றையும் விட்டவர்கள் மெய்ப்பொருளை உணர்ந்தவர்களாவர். அவர்களைப் பிறவிப்பிணி தொடராது.

ஆகவே, அபிச்சிக்கொடுப்படி எங்கும் சார்த்து நிற்கும் மெய்ப்பொருளாகிய மெய்ப்பொருளை ஒருவன் உணர்ந்து உலகில் மெய்ப்பொருளின் சார்பும் இல்லாமல் ஒழுக்கினால் அவனைப் பிறவிப்பிணி சாரமாட்டாது.

இருளேயே இருவினையும் சேரா இறைவன்
பொருள்சேர் புகழ் புரிந்தார் மாட்டு. (குறள் 5)

அவ்வையல் அன்பு தீபாவளி

உள்ளை அறியும் நாவளதுவோ

அந்நாளையுள் தீபாவளி

உளக்குந்தான் நிதியறி - அகை

உணரும் நாளை தீபாவளி

அள்ளை சொல்கைக் கட்பாடு

அவளின் சிறிப்பே தீபாவளி

எள்ளை நன்றாய்ப் புடைக்க அவள்

கீதும் மகிழ்ந்தால் தீபாவளி

- திரு. கே. எம். சீவசுந்தரராஜா -

அன்பு அனைத்தையும் வெல்லும்.

அருணகிரிநாதர் அருளிய கந்தராநுபுதி

-வாரியார் சுவாமிகள் உரையுடன்-

8. அமரும் பதிகேள் அகமாம் எனுமிப்
பிமரங்கெட மெய்ப்பொருள் பேசியவா
குமரன் கிரிராச குமாரி மகன்
சமரம்பொரு தானவ நாசகனே.

பதவுரை

குமரன்- குமாரக் கடவுள், கிரிராச குமாரி மகன்- மலையரசனது மகளாகிய பார்வதி பதல்வர், சமரம்பொரு தானவ நாசகனே- போர்புரிந்த அசுரர்களை அழித்தவரே!, அமரும் பதி- யான் விரும்புகின்ற ஊர், கேள்- உறவினர்கள், அகம்ஆம்- நான் என்று கூறப்படுகின்ற, இப்பிரம் கெட- இந்த மயக்க அறிவு கெட்டொழியுமாறு, மெய்ப்பொருள் பேசியவா- மெய்ப்பொருள் இன்னதென்று உபதேசித்த அருள்திரும் ஆச்சரியமாக இருக்கின்றது.

பொழிப்புரை

குமாரக் கடவுளும் மலையரசனது மகளாகிய பார்வதி தேவியின் திருப்பதல்வரும், போர் புரிந்த அசுரர்களை அழித்தவரும் ஆகிய முருகப்பெருமான், யான் விரும்புகின்ற ஊர், விரும்புகின்ற மனைவி மக்கள் முதலிய சுற்றத்தினர் என்ற புறப்பற்று, நான் என்ற அகப்பற்று ஆகிய இவைகள் ஒழியுமாறு, அடியேனுக்கு உண்மைப் பொருளை உபதேசித்த அருட்புறத்தின் தன்மை ஆ! ஆச்சரியமாக இருக்கின்றது.

விரிவுரை

இப்பாடல் முருகவேள் அருணகிரிநாதருக்குச் செய்த உபதேசச் சிறப்பைக் கூறுகின்றது. இது அடிகளாருடைய வரலாற்றைக் குறிக்கின்றது.

அமரும் பதி கேள்:-

அமாதல்- விரும்புதல். அமரும் பதி, அமரும் கேள் என்று கூட்டுக.

பிறந்தவூரிலும், மனைவி மக்கள் முதலிய சுற்றத்தினர்பாலும் அதிக விருப்பங்கொண்டு, மனிதர்கள் மயங்குகின்றனர். இவை புறப்பற்றுக்கள். .

அகமாமெனும்:-

அகம்- நான் என்னும் அகப்பற்று.

அகம் என்ற சொல்லுக்கு வீடு என்றும் பொருள். அப்பொருள் சிறப்புடையதன்று.

புறப்பற்று, அகப்பற்று என்ற இருவகைப் பற்றுக்களும் அற்றால்தான் பிறவியறும்.

பற்றற்ற கண்ணே பிறப்பறுக்கும் மற்று

நிலையாமை காணப் படும்.

-திருக்குறள்

உண்ணும்போது மெளனமாயிருக்கப் பழகு.

“அற்றது பற்றெனில் உற்றது வீடு”
 “பற்றவா வேரொடும் பசையறப் பிறவிபோய் முற்ற”

-கம்பர்

பிரமங்கெட:-

பிரமம்- மயக்கம். பிரமம் என்ற சொல் பிரமம் என வந்தது.

ஆகையால் சினமும், சினத்தால் மயக்கமும் வரும். இதனை முக்குற்றம் என்பர் ஆன்றோர். இதனைத் திருமூலர் கூறுமாறு காண்க.

மூன்றுள குற்றம் முழுதும் நலிவன
 மான்றிருள் தூங்கி மயங்கிக் கிடந்தன
 மூன்றினை நீங்கினர் நீக்கினர் நீங்காதார்
 மூன்றினூட் பட்டு முடிகின்ற வாரே.

காமம் வெகுளி மயக்கம் இவைகடிந்
 தேமம் பிடித்திருந் தேனுக் கெறிமணி
 ஓமெனும் ஓசையினுள்ளே உறைவதோர்
 நாமம தனைத்தலைப் பட்ட வாரே.

பிரமம் என்பது வடசொல்.

மயக்கம் என்பது மூலமாகிய ஆணவ மலத்தின் காரியமாகும். இந்த அவிச்சையாகிய மயக்க அறிவானது நிலையில்லாத பொருளை நிலையானதாகவும், தூய்மையில்லாததைத் தூய்மையானது என்றும், துன்பத்தை இன்பம் என்றும், தானல்லாத பொருளைத் தான் என்றும் உலக வாழ்வில் மாறுபடக் காணும் சுட்டறிவாகும்.

அந்தச் சுட்டறிவு காரணமாக நான் என்ற அகங்காரமும், இந்தப் பொருள்கள் என்னுடையவை என்று எண்ணும் மமகாரமும், அப்பொருள்களின்மீது அவாவும், அப்பொருளைப் பிரிர் விரும்பும்போது சினமும், சினத்தால் மயக்கமும் முறையே உண்டாகின்றன.

பிரமங்கெட மெய்ப்பொருள் பேசியவா:-

மேலே கூறிய மயக்க அறிவு அடியோடு அழியுமாறு உண்மைப் பொருளை உபதேசித்தவாறு என்ன ஆச்சரியம்.

பேசியவாறு என்ற சொல்லில் உள்ள ஈறு கெட்டுள்ளது. ஆச்சரிய உணர்வினால் ஆ என்று நின்று விட்டது.

மெய்ப்பொருள் என்ற சொல் அநுபூதியில் நான்கு இடங்களில் பயிலப்பட்டுள்ளது.

8ஆவது பாடல்	மெய்ப்பொருள் பேசியவா
11ஆவது பாடல்	மெய்ப்பொருள் பேசியவா
20ஆவது பாடல்	மெய்ப்பொருளுக் கடியேன்
45ஆவது பாடல்	மெய்ப்பொருள் ஈகுவையோ

குமரன்:-

கார்த்திகேயோ மஹாஸேநச் சரஜன்மா ஷடாநந:
 பார்வதீ நந்தன ஸ்கந்தஸ் ஸேநாநீர்க்நிபூர்குஹ:

மாற்றம் என்பது இயற்கையின் நியதி.

பாஹுலேயஸ் தாரகஜித் விசாகச் சிகிவாஹந:

ஷாண்மாதுரச் சக்திவர: குமார: க்ரவுஞ்சதாரண:

இந்த வரிசையில் வரும் குமார என்ற சொல்லுக்கு ஐந்து பொருள்கள் உள. அவை வருமாறு.

1) ஸதா பாலத்வாத் குமார: எப்பொழுதும் இளையோனாக இருப்பதால் குமாரன்.

2) குத்ஸிதான் மாரயதீதிவா குமார:- குத்ஸி தானைக் கொல்லுகின்றவர். (குத்ஸிதான்- வெறுக்கப் பட்டோர்; நிந்திக்கப்பட்டோர்.)

3) கௌ ப்ருதிவ்யாம், மாரயதி மன்மவத் ஆசுர தீதி வா குமார:- பூமியில் மன்மதனைப்போல் அழகாக இருப்பவர்.

4) கௌ ப்ருதிவ்யாம் மாம் லக்ஷ்மீம் ராதி ததா தீதி வா குமார: பூமண்டலத்தில் லட்சுமி சம்பவத்தை வழங்குகின்றவர்.

5) ஸதா ப்ரஹ்மசாரித்வாத் வா குமார: எப்பொழுதும் பிரமச்சாரியாக இருக்கின்றவர்.

முருகனுடைய திருநாமங்களுள் குமாரன் என்ற நாமம் உயர்ந்தது. முருகனுடைய மகாமந்திரமாகிய சடக்கரத்தில் இந்த மூன்றெழுத்து இடையில் விளங்குகின்றது.

“முருகன் குமரன் குகன் என்று மொழிந்து”

“நாதா குமரா நம என்றானார்”

என்ற அநுபுதி வாக்குகளால் அறிக.

கிரீரச குமாரீ மகன்:-

மரங்களுக்கு அரசு	-அரசமரம்	
விலங்குகட்கு அரசு	-மிருகராஜா	-சிங்கம்
பறவைகட்கு அரசு	-பட்சிராஜா	-கருடன்
நாகங்கட்கு அரசு	-நாகராஜா	-ஆதிசேடன்
யானைகட்கு அரசு	-கஜராஜா	-ஐராவதம்
நடிகர்கட்கு அரசு	-நடராஜர்	-அம்பலவாணன்
தியாகிகட்கு அரசு	-தியாகராஜா	-ஆநுரண்ணல்
தேவர்கட்கு அரசு	-தேவராஜா	-இந்திரன்
இதுபோல மலைகட்கு அரசு	பர்வதராஜா	-இமவான்.

இமவானுடைய தவத்திற்கு இரங்கி உலகன்னை மாணச வாவிடில் தாமரை மலரில் குழவியாகத் தோன்றி இமவான் வளர்க்க அவன் புதல்வியென வளர்ந்து அருள் புரிந்தார்.

சமரம் பொரு தானவ நாசகனே:-

காசிபருடைய மனைவியர் பதின்மூவர். இவருள் தநு என்பவள் பிள்ளைகள் தானவர்கள். தானவர்கள் குலத்தை அழித்தவர் முருகவேள்.

அசுரர்கள் சதா போரிலேயே நாட்டம் உள்ளவர்கள். அதனால் சமரம் பொரு தானவர் என்றார்.

கருத்துரை

முருகவேள் மெய்ப்பொருள் உபதேசித்தது என்ன ஆச்சரியம்?

(தொடரும்...)

வெற்றிக் கைவகுடீரும்

சதிகுரு ஐக்கி வாகதேன் அவினி

உங்களுடைய ஆசை என்ன? எதைத் தொடரவும் வெற்றி சிடைக்கவேண்டும் என்பதுதானே?

மேல்நாட்டு உளவிப்பல் நிபுணர்கள் என்ன சொல்லிக்கொடுக்கிறார்கள்? "ஜெயிக்க வேண்டும், ஜெயிக்கவேண்டும் என்று உங்களுக்கு நீங்களே அடிக்கடி சொல்லிக் கொள்ளுங்கள். வெற்றியைக் குறிவைத்தே உங்களுடைய ஒவ்வொரு செயலும் இருக்கட்டும்" என்கிறார்கள்.

மேலும்பாலும் இந்த முயற்சி உங்கள் ரத்தக்கொதிப்பைத்தான் அதிகரிக்கும். ஏன்? வெற்றியைப் நினைத்து உழைத்தால், அது சிடைக்குமோ, சிடைக்காது என்ற சந்தேகத்தில் படபடப்பு, அச்சம், கவலை, மன உளைச்சல் என்ற ஏராளமான பிராபுகள் உங்களிடமிருந்து ஏறிக்கொள்ளும்.

இலக்கிப்பீழ ஒரு கண்ணைப் பறித்துக்கொண்டால், அவன் பாதிக்க குருடனாக விடுகின்றான் என்கிறது, ஜெனத்தத்துவம். மிச்சமிருக்கும் ஒரு கண்ணை வைத்துக்கொண்டு எவ்வளவுதூரம் செயலாற்றமுடியும்?

அப்படி அன்றாடம் கவனத்தடன் செயலாற்றாதீர்கள். இந்தக்கணம் பெய்வேண்டியதை இரண்டு கண்களையும் பயன்படுத்தி முழுமையாகச் செய்பவர்கள், எட்டப்பிடிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லாமல், வெற்றி இலக்கை கைமமாகத் தொட்டுவிட முடியும்.

பரிந்துகொள்ளுங்கள்.

நீங்கள் கவனமாக உழைக்கவேண்டுமே தவிர, கடுமையாக உழைக்கத் தேவையில்லை. இதை விளக்க ஜெயின்னில் ஓர் அழகான சங்கீதம் உண்டு.

சான்ஸ் என்றொரு ஜென் ஒரு இருந்தார். மிகச் சிறந்த வான் வீரர். அவரிடம் ஒரு புதிய சீடன் யோந்தான். "இந்நாட்டிலேயே முதன்மையான வான்வீரனாக என்னை ஆக்கமுடியும்?" என்றான்.

"அதற்கென்ன பங்கு வருடங்களில் உன்னை அப்படித் தயார் செய்துவிடுகிறேன்" என்றார் குரு. "என்னது பத்து வருடங்களா?" ஐந்தே வருடங்களில் பாதிக்கவேண்டும் குருவிடம். மற்றவர்களிடமிருந்து இரண்டு பங்கு அதிகமாக உழைக்கத் தயாராக இருக்கிறேன்."

"அப்படியானால் இருபது வருடங்கள் ஆகும்" என்றார், சான்ஸ். சீடன் திகைத்தான். "போதாது என்றால், இன்னும் நான்கு பங்கு கடுமையாக உழைக்கின்றேன்" என்றான். "அப்படிச் செய்தால் நூற்பது வருடங்கள் ஆகுமே" என்றார் குரு. ஆம், உங்களை வருத்திக்கொள்ள வருத்திக்கொள்ள- நீங்கள் நினைத்ததை அடைவதற்கு அதிக காலமாகும். இதைத்தான் சான்ஸ் அழகச் சி. துக்குப் புரியவைத்தார்.

கடுமையாக உழைப்பவர்கள் சில சமயம் வெற்றி பெறலாம். ஆனால், அதன் சந்தோசத்தை அனுபவிக்க முடியாது உலகில் மிக அற்புதமான கண்டுபிடிப்புக்கள், விஞ்ஞானிகள் ஓய்வாக இருந்தபோதுதான் நிகழ்ந்திருக்கின்றன.

மரத்தடியில் சும்மா உட்கார்ந்திருந்தபோதுதான் அப்பிள் விழுவதை கவனித்தார் நியூட்டன். புவியீர்ப்புப் பற்றிய விதியைக் கண்டுபிடித்தார்.

“பாத்ப”பில் ஓய்வாக குளித்துக்கொண்டு இருந்தபோதுதான் மிதப்பது பற்றிய விதிகளை கண்டுணர்ந்தார் ஆக்கிமிடீஸ். டென்ஷனில்லாமல், ரசித்து முழு ஈடுபாட்டுடன் பணிகளைச் செய்யும்போதுதான், மூளை அதன் உச்சத்திற்குடன் செயலாற்றும்.

கவனித்துப் பாருங்கள், விளையாட்டில் கூட, வெற்றியை நினைத்து அதிக படபடப்புடன் விளையாடும் குழுதான் பெரும்பாலும் தோற்கிறது. விளையாட்டை அனுபவித்து ஆடுபவர்கள் வெற்றி பெறுகிறார்கள்.

வெற்றி... வெற்றி.... என்று உங்களை நீங்களே வருத்திக்கொள்ளும் சந்தர்ப்பங்களில் உடலளவிலும், மனதளவிலும் நீங்கள் பலவீனமாகிப் போவீர்கள். வெற்றியைப் பற்றிய அச்சத்தை விட்டுவிட்டு, மனதை அமைதியாக வைத்திருங்கள் உடல் தானாக வேகமாக உழைக்கும்.

ஆனால், உங்களில் பெரும்பாலானவர்கள் நேரெதிராக அல்லவா இருக்கிறீர்கள்? உங்கள் மனம் நிலையில்லாமல் வேகமாக இயங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. அதனால், உடலின் வேகம் குறைந்து விடுகிறது. இப்படித்தான் சங்கரன் பிள்ளையின் வாழ்க்கையில் ஒரு வேடிக்கை நடந்தது.

“ஒரு வேலையை, மாலையில் வீட்டுக்குப் போனதும் மறக்காமல் செய்யவேண்டும்” என்று கைக்குட்டையில் அவர் முடிச்சுப்போட்டுக்கொண்டார்.

ஆனால், வீட்டுக்குப் போனதும் எதற்காக அந்த முடிச்சைப் போட்டோம் என்பது சுத்தமாக மறந்துவிட்டது. படபடப்பானார். மூளையைக் கசக்கினார். மொட்டை மாடியில் உலாவினார். நெற்றியில் தட்டிக்கொண்டார். நோட்டில் என்னென்னவோ கிறுக்கினார். ஊஹும்.... நினைவிற்கு வரவேயில்லை.

“பேசாமல் படுத்துத்தாங்குங்கள். எதுவாயிருந்தாலும் நாளைக்குப் பார்த்துக் கொள்ளலாம்” என்று அவரது மனைவி அறிவுரை சொன்னார். “மாட்டேன். ஏதோ ஒரு முக்கியமான விஷயமாயிருக்கும். அதைக் கண்டுபிடிக்காமல் எப்படித் தூங்குவது?” என்று படுக்கையில் உட்கார்ந்தே இருந்தார்.

இதுவா.... அதுவா..... என மண்டைக்குள் நூறாயிரம் யோசனைகள் பூச்சிகள்போல் பறந்தன. கடைசியில் இரவு இரண்டு மணிக்கு சலித்துப்போய் கைக்குட்டையைத் தூர எறிந்தார். சடக்கென்று ஞாபகம் வந்தது.

“இன்றைக்கு ஒன்பது மணிக்கே தூங்கப்போக வேண்டும்” என்று நினைவு படுத்திக்கொள்ள போடப்பட்ட முடிச்சு அது!

படபடப்பாக மூளையை இயங்கவிட்டால், சங்கரன் பிள்ளைக்கு நோர்ந்ததுதான் உங்களுக்கும் நேரும். முடிவைப் பற்றிய கவலையை விடுங்கள். ஒவ்வொரு முறையும் முழுமையான ஈடுபாட்டுடன் செயலாற்றுங்கள் வெற்றி தானாக உங்கள் கதவை வந்து தட்டும்.

திரு சீவ. சண்முகவடிவேல் அவர்கள்

பரிபாடல் இரண்டாம் பாடலைக் கீரந்தையார் பாடினார். இசை அமைத்தவர் நன்னாகனார். பண்ணுப் பாலை யாழ்.

இரண்டாம் பாடல் திருமால்மீது பாடப்பெற்றது.

“திங்கள் மண்டிலமும் சூரிய மண்டலமும் தொன்று தொட்டு மாறிவரும் இயல்பினை உடையன. விண்ணுலகமும் மண்ணுலகமும் அற்ற காலத்தில் வானமும் இல்லை. முறை முறையாக ஊழிகள் கழிந்து ஒழிந்தனவாயின.

“ஊழிகள் ஒழிந்த பின்னர் மூலப்பிரகிருதியிலிருந்தும் ஒலி உற்பத்தியாகி காற்று முதலிய ஏனைய பூதங்களின் நுண்ணனுக்கள் வளர்தற்கு களனாகி யாதோர் உருவமும் காணப்படாத வானத்தினுடைய முதல் ஊழிக்காலமும் வானத்திலிருந்தும் பொருள்களை இயக்கும் காற்று வெளிப்பட்டு வீசிய முறை இரண்டாம் பூத ஊழி. காற்றிலிருந்தும் சிவந்த தீத் தோன்றும். அது மூன்றாம் பூத ஊழியாகும். நான்காம் பூத ஊழியில் பனியும் மழையும் பெய்யும். நான் பூத அணுக்களினூடே வெள்ளத்தில் மூழ்கிக் கரைந்து ஒழிந்த நில அணுக்கள் ஆங்கிருந்து மீண்டும் தமது ஆற்றல் மேம்பட்டுச் செறிந்து திரண்டு ஐந்தாவதாகிய நிலத்தாழியாகும்.

“அவ்வழிகள் பெருங்கால வனத்தைக் கடந்த பின்னர் வெள்ளத்தில் அழுந்திக் கிடந்த நிலத்தை நீ பன்றி வடிவம் எடுத்து மேலே கொணர்ந்தாய்!

“அந்நிலத்தில் உயிர்கள் தோன்றி வாழத்தக்கதாகப் பக்குவப் படுத்தினாய்! பன்றியோடு இணைத்துப் பேசப்படுவதால் இந்த ஊழிக் காலம் ‘வராக கற்பம்’ எனப் பெயர் பெறும்.

“இது நின்னுடைய அளவிற்றந்த திருவிளையாடலின் ஒன்றை உணர்த்துகின்றது. இந்த ஒரு திருவிளையாடலிலேயே அளவில்லாத ஊழிகள் அடங்கும் என்றால் அத்தகைய எண்ணிறந்த இயற்றிய நினது பழமைக்குள்ள ஊழிகள் எவராலும் அறிவதற்கு அரியன வன்றோ!!

“சக்கரப்படைத் தலைவ!! அத்தகைய ஆற்றல் மிக்க நின்னை ஏற்றிப்போற்றி வணங்குகின்றோம்!

அச்சிறப்புக்களை எல்லாம் பரிபாடல் அரிதாகப் பாடும் பான்மையைப் பாருங்கள்.

“தொன்முறை இயற்கையின் மதியொ.....

..... மரபிற் றாகப்

பசும்பொ னுலகமு மண்ணும் பாழ்பட

விசம்பி லூழி ஊழும் செல்லக்

கருவளர் வானத் திசையில் தோன்றி

உருவறி வாரா ஒன்றன் ஊழியும்

உண்மைக்காக எதையும் தியாகம் செய்யலாம்.

செந்தீச் சுடரிய ஊழியும் அவையிற்
 றுண்முறை வெள்ள மூழ்கி ஆர்தருடி
 மீண்டும் பீடுயர் பிண்டி அவற்றிற்கும்
 உள்ளீ டாகிய இருநிலத் தூழியும்
 நெய்தலுங் குவளையும் ஆம்பலுந் சங்கமும்
 மையில் கமலமும் வெள்ளமு நுதலிய
 செய்குறி யீட்டங் கழிப்பிய வழிமுறை
 கேழல் திகழ்வரக் கோலமொடு பெயரிய
 ஊழி ஒருவினை உணர்த்தலின் முதுமைக் (கு)
 ஊழி யாவரும் உணரா
 ஆழி முதல்வநிற் பேணுதுந் தொழுதம்

(வரி- 1- 19)

“ஊழிகள் கடந்த உத்தமனே! சங்கின் நிறத்தை நிகர்த்த பலதேவனுக்குத் தம்பி என்பார்க்கு இளையனுமாவாய்! அப்பலதேவனுக்கு முதியை என்பார்க்கு முதியனுமாவாய்! இவை அல்லையாய் ஞானிகள் ஆராய்ந்த வேதத்தின் வழிநின்று நின்னைத் தெளியுமிடத்து நீ இளமையும் முதுமையு மாவதன்றி உயிர்கள் தோறும் உள்ளுயிராக றிற்றி! இவை நினைது பழைய நிலைபோல நினக்கே அமைந்த சிறப்புக்களேயாம்.

“வானில் வெளிப்படும் இந்திரவில் போன்ற பல்வேறு நிற ஒளியுடையாய்! பல ஆபரணங்கள் பூண்டுளாய்! முத்துக்களாலான நித்தில மதாணியுடையாய்!! சந்திர களங்கம்போன்று செந்நிறத் திருமகள் வீற்றிருத்தலன்றி பிறிதொரு களங்கம் காணா மாள்பினை!!

“போரில் பகைவரைக் கொல்லுந் தலைமையுடையாய்!! நீ ஏந்திய முழங்கொலிச் சங்கு சினந்து, ஒன்று கூடி குறைக் காற்றுப்போன்று போருக்கு வந்த அவுணர்களுடைய கொடிகளை அறுத்து வீழ்த்தும்! அவுணர் செவிகளைச் செவிடுபடுத்தும் முடிகளை முடிக்கும். நிற்கும் நிலை தளர நடுக்கும் இடியென அதிரும்.

“போரடு குரிசில்! நீ ஏந்திய ஆழிப்படை அவுணர்களுடைய தலைகள் வலியிழந்து தரித்த மாலையோடு புரளச் செய்யும்! நின்ற நிலை அழிந்து வேரும் தூரும் மடலும் குருத்தும் கெடாத உயர்ந்த பனையின் உச்சியிலுள்ள பதினாயிரம் குலைகள் உதிர்ந்து வீழ்வ போல ஒருசேர நிலத்தில் சோர்ந்து கிடக்கும்படி பகைவருடைய இனிய உயிரை அழிக்கும் ஒழிக்கும்.

“நின்னது நீலமணியின் ஒளியை நிகர்க்கும். நினது கண்கள் தாமரைப் பூக்கள் இரண்டைச் சேர்த்து வைத்தாற் போலும். நின்னுடைய வாய்மைப் பண்பு நாளினை நிகர்க்கும். நினது பொறுமை பெருநிலம் போலாகும். நின்னருள் பெய்முகில் ஒக்கும். என்று அந்தணர்க்குரிய வேதப்பொருள் விளம்பா நிற்கும்!

“கருடக் கொடிப் பெருமானே! யாங்கள் எடுத்துக்கூறிய பொருள்களையும் எம்மால் எடுத்து இயம்பா ஏனைப் பொருள்களையும்- எப்பொருளையும் உட்பொருளாக்கொண்டு உறைபவன் நீயே.

“வேதம் உரைக்கும் முதல்வன் வாக்கும் வேள்வித் தூணாகி நின்று அதனில் கட்டப்படும் பசுவினைப் பற்றிக் கொள்ளாதலும் அவியாகக் குண்டத்தில் தீயை மூளச்செய்து தீயில் நெய் சொரிந்து விளங்கும் ஒளி, ஒள்ளியசுடர் பெருக்கம் நினது உருவமும் உணவும்

நாத்திகரும் நன்கு உணரும்படி நினைவு பெருமைக்குப் பொருந்துமாறு அந்தணர் காணும் வெளிப்பாடும் ஆகும்.

“தேவ உணவாகிய அமிழ்தத்தைப் பாற்கடலைக் கடைந்து தேவர்களுக்கு வழங்கவேண்டும் என்று நினைவு திருவுள்ளத்தில் நினைந்த பொழுதே அத் தேவர்களைச் சென்றடைந்தன.

“நினைவு திருவடியினைத் துளக்கமில்லாத நெஞ்சினையுடைய யாங்களும் பலகாலும் எம்தலை நிலத்தில் பொருந்தும்படி வணங்கினோம். வாழ்த்தி ஏத்தினோம். எளியோங்களுடைய அறிவு மெய்ப்பொருளை உணர்வதாக என்று எம்முடைய பல சற்றத்தாரோடும் வேண்டுகின்றோம்.

“வாயடை அமிர்தநின் மனத்தகத் தடைத்தர

முவா மரபும் ஓவா நோன்மையும்

சாவா மரபின் அமராக்காச் சென்றநின்

..... மரபினோய் நின்னடி

தலையற வணங்கினோம் பண்மாண் யாமும்

கலியில் நெஞ்சினோம் ஏத்தினோம் வாழ்த்தினோம்

கடும்பொடும் கடும்பொடும் பரவதும்

கொடும்பா டறியற்க எம்மறி வெனவே

(வரி 69-76)

(வளரும்.....)

முருக பிரணவம்

ஓம் என்னும் பிரணவ மந்திரம் அ,உ,ம என்னும் முன்று எழுத்துக்களும் சேர்ந்தது. இவ்வெழுத்துக்கள் முறையே விஷ்ணு, சிவன், பிரமன் இவர்களைக் குறிக்கும். ஆக பிரணவ மந்திரம் தீர்முர்த்திகளின் மந்திரஸம்புடமாகும். இவ்வெழுத்துக்களை சீர்த்து வரிசைமாற்றி “உ,ம,அ” என்று சேர்த்து உமா என்றும் ஓர் பிரணவம் ஏற்படுகிறது. இதையே சக்திப் பிரணவம் என்று லலிதா ஸகஸ்ரநாம பாஷ்யத்தில் ஸ்ரீ பாஸ்கராயர் என்கிற மகான் விளக்கியிருக்கிறார்கள். மும்முர்த்திகளின் மந்திர ரூபமான ஓர் ஐக்கிய ரூபமே பிரணவமாகக் கொள்ளுகின்றோம்.

முருந்தன் ருத்திரன் கமலன் (க என்றால் பிரம்மா என்று வடமொழியில் பொருள்) இம்முறவின் பெயர்களின் முதல் எழுத்துக்களை மட்டிலும் எடுத்தி சேர்த்து முருக என்ற பிரணவ மந்திரம் அமைகிறது. பிரணவ தத்ரூபமாய் இருக்கும் சரவணபவனின் பெயரே “முருக” பிரணவம். பிரமனும் உணராத பிரண வார்த்தத்தை தன் பீதாவிற்கு உபதேசம் செய்தருளிய பிரணவ தத்துவம் அமைந்த முருகக் கடவுளின் திருநாமமே பிரணவ மந்திரமாய் அமைந்துள்ளது.

முருகப் பிரணவத்தின் மந்திரப் பெருஞ்சிறப்பு ஸ்ரீ ராமநாம தாரக மந்திரத்தையும் அது உட்கொள்ளும் வகையில் “ம”ஷம் “ர”ஷம் மு,ரு என்னும் முதல் இரண்டு எழுத்துக்களில் அமையப்பெற்றிருக்கின்றன. எனவே திருமுருகாற்றுப்படை பற்றிய நக்கிரும் “அரும் பெறல் மரபிற் பெரும் பெயர் முருக” என்று ஒதினார்.

—திரு க. சிவசங்கரநாதன்—

ஸ்ரீ ஸ்ரீ சிவவகைகள்

3. ஆருயி ரமணன்

அக்ரமத்தருவில் சாது ஒருவர் வசித்து வந்தார். உலக விவகாரங்களிலிருந்து ஒதுங்கிய வாயுந்ததால், அவரைத் தெரிந்தவர்கள் மிகச்சிலரே. பெயர், புழை, பொருள் ஒன்றும் ஆணை வைக்காமல் பகவான் காட்டிய வழியில் சென்றுகொண்டிருந்தாலும் தன்னை நாடி

வருபவருக்கு பகவானின் போதனையைத் தெளிவு படுத்தவே, வழி காண்பிக் கவே அவர் என்றும் தயங்கியதில்லை. நடனானந்தர் என்பது அவர் பெயர். ஸ்ரீ ரமண நால் ஸ்ரீரட்டிலுள்ள "உபதேச மஞ்சரி" என்ற பகுதியைத் தொகுத்தவர் இவரே.

பகவானிடம் நீங்கள் கடைசியாகப் பேசிய விஷயம் என்னவென்று கேட்டதற்கு நடனானந்தர், கடைசி வற்றில் லாவிட்டாலும் பகவான் மகா நிர்வாணம் அடையுமுன் தன் விடம் பேசியதில் தான் முக்கியமானது என்று கருதும் விஷயத்தைத் தெரிவித்தார். ஒருநாள் பகவானின் அணுகி நாங்கள் இருக்கும் திசையென்ன என்று கேட்டதற்கு கீழ்க்கண்ட பொருள் கொண்ட வேதாந்தப் பாடல்களை எடுத்துக் காண்பித்தார்.

"ஆழிச்சீர் அம்ர் அண்ணிலே சாக்ஷி; உள்ளதே உரைப்பேன், சாக்ஷி நீ எந்தால் சூக்ஷ்ம காரண (அவித்தைகளுக்கும்), விழிப்பு களைவு உறக்க (நிலைகளுக்கும்), நிகழ் எய்தி, கடந்த காலங்களுக்கும் நீயே மாறாத சாக்ஷி!

இவையாவும் கடலைபோல் முடிவின்றி உன்னுள்ளே எழுந்தடங்கும்."

"எண்ணற்று பிறவிகளில் உடலே நான் என்று எண்ணி ஏமாந்தேன். மேல், கீழ் எல்லாம் காணல் நீரேன, பொய்த் தோற்றம் எனக் கண்டீன். குருவின் அருளால் ஆத்மனை நான் என்று அறிந்தேன், வீடு பெற்றேன்."

முதிர்ந்த சாதகர்களுக்கும் எழக்கூடிய சந்தேகம். மேற்கண்ட வரிகளில் விலக்கிவரும்.

மற்றொரு சமயம், பகவானுடைய உபதேசத்தின் சாரம் சம் என்னவென்று தாம் கருதியதை, பின்வருமாறு அவர் எனக்கு விளக்கினார்.

"சத்தியம் ஒன்றே. இந்த சத்தியம், உத்தாஸகரால் எவ்வேதிகேதுவுக்கும், யமதர்மனால் நசிக்கேதுவுக்கும், யாக்குவல்கியரால் காரகி, மைத்திரிபி, ஜனகருக்கும் போதிக்கப்பட்டது. இதனை கூப்பிரம்மம் வியா

சரிடம் பெற்றது வசிஷ்டர் இராமனுக்கு உபதேசீத்ததும் இதுவே. கண்ணல்யத்தகளத்தில் அருச்சுணனுக்கு புண்டியதும் இந்த சத்தியத்தைத்தான். சங்கரிடம் மண்டளமிச்சர் அடைந்ததும் இதுவே. ராமகிருஷ்ணன் விவேகானந்தருக்கு இதையே அருளினார்."

உபநிஷத்துக்களின் சாரமும், தான் அனுபவித்து அறிந்ததுமான இந்த ஒப்புயர்வற்ற அநாதி சத்தியத்தை நம் குருநாதர் என்மையற்ற கருணையினால் நமக்குத் தந்தருளினார்.

ஆசை உள்ள இடத்தில் அகச்சாந்தி இல்லை.

“மெய்யறிவே ஜீவனின் சுபாவ நிலை. உடலோ, புலன்களோ, மனமோ அல்ல. அறிவு, ஆகாயம்போல் சூச்சுமமானது. உடலுள் உள்ளதுபோல் தோன்றினாலும், நீரில் மிதக்கும் தாமரையிலை போலும், நீர் வாழ் ஜந்துக்கள் போலும், ஆன்மாவான அறிவு, உடலில் ஒட்டுவதில்லை. மேலும் நீரிலும், நிலத்திலும், காற்றிலும் கலந்திருந்தாலும் ஆகாயம் எப்படி அவற்றில் ஒட்டாதோ அதே போல் ஆன்மாவும் உடல், மனம் இவற்றில் வியாபித்திருந்தாலும் அவற்றால் பாதிக்கப் படுவதில்லை. இதற்கு பிறப்பு இறப்பில்லை. பந்தமும் மோஷமும் கிடையாது. உணர்வே நம் சுபாவநிலை. இதுதான் பகவான் அழுத்தமாகச் சொல்வது.”

பிறிதொரு சமயம் ஆத்மவிசாரம் செய்வதற்கு சரியான முறையென்ன என்று கேட்டதற்கு பகவான் “எப்போதும் எல்லா சூழ்நிலைகளிலும், தன் உண்மையை (“நான்” என்று இலங்கும் வஸ்து) மறவாதிருக்க வேண்டும். இந்த நினைவோடு உலகில் தன் கடமைகளைச் செய்யும்போது செய்யும் வினையிலோ அல்லது அவற்றின் விளைவுகளிலோ பற்றுதல் ஏற்படுவதில்லை. இந்த நிலை வலுவடையும் போது சாதகன், தான் முன்னேற்றமடைவதை அறிந்து கொள்கிறான். எல்லோரும் இதை (நான் யார்? என்ற விசாரத்தை) சதா அபியாசிக்க வேண்டும்.

இதற்கு பகவானே சிறந்த உதாரணம். எல்லாவித வேலைகளும் சுறுசுறுப்பாகச் செய்வார். ஆனால் நிதானமாக அவை நடைபெறும். இலைகள் தைத்து அடுக்கப்படும். தேங்காய் ஓடுகள் கமண்டலங்களாக உருமாறும். முள் தடி தங்கக் கைகளால் சீவி மெருகேற்றப்பட்டு அழகிய கைக்கோலாகப் பிறப்பெடுக்கும்.

சமையற்கட்டில் பகவான் மாவரைத்தும்,

காய்கறி நறுக்கியும் உதவுவார். சமையலும் செய்வதுண்டு. இந்தப் பவரோக வைத்தியன், சமயத்தில் நாய்க்கும், குரங்குக்கும் பிரசவம் பார்க்கும் மருத்துவச்சியாகவும் உருமாறுவார். இவைகளைபெல்லாம் பகவான் பற்றேதுமின்றி மிக நோத்தியாகச் செய்வார்.

நம் செயல்கள் பற்று இல்லாமல் இருக்கின்றனவா என்று எப்படி அறிவது? நாம் கருவிகள் மாத்திரமே; அவனே நம் மூலமாக எல்லாச் செயல்களையும் செயவிக்கின்றான். என்று எப்போது உணர்கிறோமோ அப்போதே பற்று அற்றுவிட்டது என்று அறியலாம். பரம்பொருள் நம்மூலம் இவைகளை செய்கிறது என்று நம் முழு உணர்வும் உணரும். இந்த அடக்கமே ஆன்மீக முதிர்ச்சியின் அடையாளம்.

சம்பூர்ணம்மாள் பகவான் காலத்தில் சமையலறையில் உதவியாக இருந்தவர். ஒரு சமயம் கொஞ்சம் கற்கண்டும், பழமும் கொண்டு போய் பகவானுக்குக் கொடுத்தாராம். இதையெல்லாம் எனக்குத் தந்து என்ன பயன்? “உன் மனதை அல்லவா சமர்ப்பணம் செய்ய வேண்டும்” என்றாராம் பகவான். ஒருநாள் சம்பூர்ணம்மா என்னிடம் வந்து, பகவான் சமாதிமுன் கீழ்க்கண்ட கருத்துடைய ஆஷடயக்கா^௧ பாட்டை பாடியபோது தனக்கு இந்தச் சம்பவம் நினைவுக்கு வந்ததாகத் தெரிவித்தார்.

“என் ஐயனே! நான் உன்னிடம் பெற்ற அருளுபதேசத்திற்கு ஈடாக உனக்களிக்க ஏதும் என்னிடம் காண்கிலேன்; இப்பிரபஞ்சம் அனைத்தும் உன் அருளொளி; உனக்கேதும் அளிக்க முயல்வது பெரும் பிறையன்றோ? ஈவதென்றாலும் எதை ஈவது? என் உடல், மனம், ஆவி இவ்வையத்தின் பொருள் யாவும் நின்னருள் மொழி ஒன்றினுக்

^௧ ஆஷடயக்கா தென்னாட்டைச் சேர்ந்த ஞானி. அவருடைய வேதாந்தப் பாட்டுக்களை பகவானின் தாயார் மலைமேலிருந்தபோது பாடுவதுண்டு.

ஈடாகுமோ? உனையன்றி இவ்வவணியில் வேறெதுவுமுண்டோ? எதைத் தருவேன் நான் உனக்கு? கூண்டுப் புழுவுக்கு அளித்திடும் உபதேசம் ரீங்கரிக்கும் வண்டுக்கு உத விடுமோ? குழம்பினேன் கூட்டிச் செல்வாயோ!

பலராம ரெட்டியார் பகவானின் பழம் பெரும் பக்தர். நல்ல கல்வியறிவு உள்ளவர் பகவானைப் பற்றி பேசுவதென்றால் அவருக்கு மிக்க மகிழ்ச்சி. அவரிடமிருந்து பெற்ற தகவல்களில் ஒன்று.

ஒருநாள் வைணவப் பக்தரொருவர் பகவானருகில் சென்று மிக வினயமாக வினா வினார். “பகவானே! பகவத்கீதையில் ‘சர்வ தாமான் பரித்யஜ்ய’ (அத் 18:66) என்ற ஸ்லோக மல்லவா எல்லா அறிஞர்களும் கீதையின் முக்கிய ஸ்லோகமாகக் கருதுகிறார்கள். அது வைணவர்களுக்கும் முக்கிய ஸ்லோகமாயிற்றே. அதை பகவான் தோந்தெடுக்காததன் காரணம்

ஸ்ர்வதாமான் பரித்யஜ்ய மாமேகம் சரணம் வ்ரஜ

அஹம் த்வா ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி மா சுச:

(அத். 18:66)

(எல்லாத் தாமங்களையும் தியாகம் செய்து என் ஒருவனையே சரணாக அடைவாய், நான் உன்னை சர்வ பாபங்களினின்றும் விடுவிப்பேன்; வருந்தாதே.)

தமேவ சரணம் கச்ச ஸர்வபாவேன பாரத

தத் ப்ரஸாதாத் பராம் சாந்திம் ஸ்தானம் ப்ராபஸ்யஸி சாச்வதம்

(அத். 18:62)

அவனைச் சரணம் அடைகஎவ் வாற்றும்

அவனருளால் சாந்தி யடைவாய் - அவனருளால்

ஈநில்லா அப்பதமும் எய்துவாய் பாரதனே

பேறிதனில் இல்லை பிற.

—ஸ்ரீ பகவான் பகவத் கீதாசாரத்தின் 42ஆவது பாடல்)

1929இல் துவக்கப்பட்ட ஆச்ரம மருத் துவமணையின் முதல் டாக்டர் கிருஷ்ணமூர்த்தி ஐயர்; தீவிர பக்தர்; சாதகர். அவரிடம் சற்று பழகினால் போதும், அவருடைய உயர்ந்த ஆன்மீக முதிர்ச்சி தெளிவாகத் தெரியும். திரு வண்ணாமலை ஊருக்குள் இருந்த அவருடைய வீடு எனக்கு சிறு வயதிலிருந்தே மிகப்பழகிய ஒன்று. பகவானது மகா சமாதிக்

என்ன” என்று கேட்டார். அதற்கு பகவான் “அதே அத்தியாயத்தில் அதற்கு முன்வரும் ஒரு ஸ்லோகத்தை அதற்குப் பதிலாகத் தோந்தெடுத்து இருக்கிறேனே!” என்றார். (அத்-18:62)

பகவானின் இந்த ரத்தின சுருக்கமான விளக்கத்தை ரெட்டியார் எனக்கு விரிவாக விளக்கினார். அறுபத்தாறாவது ஸ்லோகத்தில் “எல்லாத் தாமங்களையும் விடுத்து என் ஒருவனையே சரணடைவாய்” என்று வருகிறது. இது எதிர்மறையானது. இதையே அறுபத்து இரண்டாவது ஸ்லோகத்தில் “அவனையே சரணடை எவ்வாற்றும் பாரத” என்று நேர்முகமாகச் சொல்லப்படுகிறது. கீதையில் பதினெட்டாவது அத்தியாயத்தின் இந்த இரண்டு ஸ்லோகங்கள், ஒரே கருத்தை வலியுறுத்து பவையே. அணுகுமுறைதான் வேறு.

குப் பிறகும் அவர் தினம் பகவான் சமாதி ஆலயத்திற்கு வந்து ஒரு பக்திப்பாடல் பாடி விட்டு கிரிபிரதஷிணம் போவார். எனக்கு அவரிடம் மிகுந்த மதிப்பு. ஒரு சமயம் நான் நோயுற்று, மிக அபாயகரமான கட்டத்திலிருந்தேன். ஆனாலும், கிருஷ்ணமூர்த்தி ஐயரிடம் தான் வைத்தியம் செய்து கொள்வேன் என்று பிடிவாதம் செய்து வெற்றியும் பெற்றேன்.

அவரும் மிகுந்த கருத்துடனும் அன்புடனும் கவனித்து சிகிச்சை செய்து என்னைக் குணப் படுத்தினார். அந்த நாட்களில்தான் அவருடைய ஆன்ம தாகத்தின் தீவிரத்தைத் தெரிந்து கொண்டேன். பகவானைப் பற்றி சொல்லும்படி அவரைக் கேட்டுக்கொண்டேன். சில அரிய விவரங்கள் கிடைத்தன.

“பகவானுக்கு ஒரு சமயம் விக்கல் எடுத்து என்ன செய்தும் நிற்கவில்லை. தொடர்ந்து இடைவிடாமல் விக்கிக் கொண்டே யிருந்தது. எனக்குத் தெரிந்த எந்த சிகிச்சையும் பலன் தரவில்லை. நாட்கள் சென்றன. எந்த மருந்தும் வேலை செய்யவில்லை. வைத்திய சாஸ்திரத்திற்குத் தெரிந்த அத்தனை மருந்துகளும் தோல்வியுற்றன. விக்கல் நிற்கவில்லை. பகவான் உடல்நிலை பலவீனமாகி மோசமாகிக் கொண்டே போனது. மனம் சோர்ந்து தவித்து ஒருநாள் சோதித்துப் பார்த்த பொழுது பகவானது நாடி மிகத் தளர்ந்து பலவீனமாகி இருந்தது. நான் நடுங்கிச் சோர்ந்தேன். பகவானின் அந்திம நாட்கள் நெருங்குகின்றனவோ? குருநாதனின் முன் நின்று முறையிட்டேன். மாணசீகமாக வேண்டி இறைஞ்சினேன். “பிரபோ! உன்னைக் குணப்படுத்த நீயே எனக்கு வழிகாட்டு” என்று மனம் துவண்டு அழுதேன்.

தாளாத வேதனையைச் சுமந்து கொண்டு யாரிடமும் பேசாமல் வீடு திரும்பினேன். நேராக அறைக்குச் சென்று விழுந்து விக்கி விக்கி அழுது ஓய்ந்து என்மையும் அறியாமல் உறங்கிவிட்டேன். பகவான் என் கனவில் தோன்றி “ஏன் அழுகிறாய்?” என்று

கேட்டார். என்ன செய்வேன்; இந்தக் கொடிய விக்கலிலிருந்து பகவானைக் காப்பாற்ற எனக்கு வழி தெரியவில்லையே! என்றேன். அழாதே; உன் வீட்டு புழுக்கடையிலிருக்கும் சீந்தில் கொடியின் இலைகளைப் பறித்து வந்து பசுவின் நெய்யில் வதக்கி, சுக்கு வெல்லம் சேர்த்து இடித்து, சிறு உருண்டைகளாக உருட்டிக்கொண்டு வா” என்றார். கனவு மறைய நான் குதூகலத்துடன் எழுந்து ஒரு லாந்தரை ஏற்றி எடுத்துக்கொண்டு புழக்கடைக்குப் போய் அந்தக் கொடியைத் தேடினேன். சீமெண்ட் பூசிய ஒரு சிறு மூலையில் சிறிதே இடைவெளி இருந்த இடத்தில் புதர் மண்டி இருந்தது. என் மனைவியும் நானும் மங்கிய லாந்தர் வெளிச்சத்தில் ஆர்வத்துடன் தேடியதில் ஒரே ஒரு சீந்தில் கொடி அகப் பட்டது. பரபரப்புடன் அதன் இலைகளைப் பறித்து வதக்கி, கனவில் பகவான் சொன்ன படி முறையாகத் தயாரித்து எடுத்துக்கொண்டு ஆசிரமத்துக்கு விரைந்தோம். அதிகாலையில் ஆசிரமத்தை அடைந்து ஹாலில் நுழைந்ததும் சோபாவில் வீற்றிருந்த பகவான் கையை நீட்டி “நீ கொண்டு வந்ததைக் கொடு” என்று கேட்டு வாங்கி அந்த உருண்டையை விழுங்கினார். கனவில் நடந்ததை எல்லாம் நான் சொன்னபோது அமைதியாக ஏதுமறியாத பாவத்துடன் கேட்டுக்கொண்டார், அந்த சூத்திரதாரி. வெகு சீக்கிரம் விக்கல் நின்று, பகவான் பழைய ஆரோக்கிய நிலைக்குத் திரும்பியதைச் சொல்லவும் வேண்டுமோ?”

(தொடரும்...)

கொடி மரத்தடியில்

கோவில் சென்றதும், சீலைக்கு எதிராக வீழுந்து வழிபடுவதைவிட கொடி மரத்தருகே வீழுந்து வணங்குதல் சிறந்தது. ஏனென்றால், கோவிலுக்கு உள் பிரகாரத்தில் பலப்பல மூர்த்திகள் இருப்பதனாலும் சில அதி தேவதைகள் சூட்சுமமாக இருப்பதனாலும் அங்கே கால்நட்டி வீழுந்து வணங்குதல் (சாஷ்டாங்கம்) கூடாது.

-அறநெறிச்சிந்தனை-

வெற்றி எண்ணத்தைப் பொறுத்தே இருக்கிறது.

குஞ்சைப் பெருங்கோயில் ஒரு கலைப் பெட்டகம்

— திரு மு.க. மாசிலாசாமி அவர்கள்

“குஞ்சைநிறை தேசம்”, “அழ்புகங்கள் நிறைந்த நாடு”, “பண்ணியழி” எனப் பல்வாறு போற்றப்படும் பாரதநாடு, ஆன்மீகத்தில் உச்சக்கே சென்று வெளிக்கொணர்ந்த யோக்கைகள், கோபாடுகள், சமய தத்துவங்கள் ஆள்புக சீந்தனைகள் அழகுறியடியாகத் தோன்றிப் பெருமான்சி பெற்று நண்கலைகள் ஆசியவற்றினூடாக உலகின் ஒட்டு மொத்தப் பண்பாட்டு வளம்பிக்கு மிகக் கணிசமான பங்களிப்பினை வழங்கியுள்ளது. இந்தியக் கட்டிட நிர்மாணங்களைப்பற்றி ஆய்வு மேற்கொண்ட ஜேம்ஸ் பிராக்சன் என்ற பேரறிஞர் கூறுவதுபோல் மிகத் தொன்மைக் காலத்திலிருந்தே சமயமும் அதனாந்த தெய்வ வழிபாடும் இந்தியப் பண்பாட்டில் மிக முக்கியத்துவமுடைய பின்னிப் பிணைந்த மீள்க முடியாதவொரு முதன்மைக் கூறாக இடம்பெற்று வந்துள்ளமையும் அத்தகைய பெரு அரிய பாக்களிப்பினை உலகப் பண்பாட்டிற்கு வழங்க இத்தியாவிற்கு முடிவுள்ள தெனலம்.

பாக்குமிடெல்லாம் நீக்கமுற நிறைந்திருக்கின்ற பரம்பொருளான இறைவனை விக்கிரக வடிவில் வார்த்து உலகிலுள்ள பெருட்களில் எவையெவை அழகானவைபோல எவையெவை சிறந்தவைபோல அலவயலையுதையும் கொண்டு நிர்மாணிக்கப்பட்ட கோயில்களில் பிறிதென்ன செய்து வழிபடவேண்டுமென்ற பேருத்தல்களை உலகம் விபந்து போற்றும் ஒப்பற்ற கட்டிட சிற்ப, ஓவியக் கலைக்கூடங்கள் பாரதநாடு முழுவதும் லுரிபடாகத் தமிழகம் முழுவதும் தோன்றி வளரக் காரணமாகின. கிறிஸ்துவிற்கு முற்பட்ட காலத்திலிருந்தே இந்துத் தெய்வவழிபாடுகளே நிர்மாணிக்கப்பட்டிருந்த கோயில்கள் பற்றிப் புத்தூரிற் நூல்களில் பல குறிப்புகள் வகையிட்டாலும் அவற்றுட் பல அழிந்திருக்கலாம் அல்லது பிற்காலத்தில் புதுப்பிக்கப்பட்டிருக்கலாம்.

கருங்கற்பளால் தீடு நின்று நீலைக் குற கோயில்கள் நிர்மாணிக்கும் கட்டிடக்கலை கீ.பி 7ஆம் நூற்றாண்டில் நுந்துதான்

காஞ்சியைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆட்சி புரிந்த மகேந்திரவர்மன் போன்ற பல்லவர்களாலும் மதுரையைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆட்சி புரிந்த பாண்டியர்களாலும் ஆரம்பிக்கப்பட்டுப் பல கற்கோயில்கள் நிர்மாணிக்கப்பட்டன. காஞ்சி கைலாசநாதர்கோயில், மகாபலிபுரக் கோயில்கள், திருப்பரங்குன்றக் குகைக் கோயில்கள் எனக் கருங்கற்களாலும் மலைப்பாறைகளைக் குடைந்தும் பாரிய கோயில்கள் நிர்மாணிக்கப்பட்டன வாயினும் கோயில் நிர்மாணிப்பதில் உலகமே வியக்கும் சாதனைகளை நிகழ்த்தியவர்கள் கி.பி. 850-1350 வரை தமிழகத்தை ஆண்ட சோழப் பெருமன்னர்களே. அவர்களுடைய ஆட்சிக் காலத்தில் தமிழ்நாடு முழுவதுமே கருங்கற் கோயில்களால் நிரப்பப்பட்டன என்று கூறினால் மிகையாகாது. அவர்களிலும் கி.பி. 985-1014 வரை தமிழ்நாட்டின் “தானியக் களஞ்சியம்” என வர்ணிக்கப்படும் தஞ்சாவூரைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆட்சிபுரிந்த 1ஆம் இராசராசன் என்ற சோழப் பெருவேந்தன் ஆட்சிக் காலம் இந்திய வரலாற்றில் மிக முக்கியத்துவமுடைய காலப்பகுதியாகும். போர், அரசியல், நிர்வாகக் கட்டமைப்பு, பொருளாதாரம், சமயம், நுண்கலைகள் என எல்லாத் துறைகளிலும் பிரமிக்கத்தக்க பல சாதனைகள் நிலைநாட்டப்பட்ட காலமாக அப்பேரரசனது ஆட்சிக்காலம் சிறப்படைந்தது. தமிழகம், கேரளம், ஆந்திரநாடு, காநாடகம், ஒரிசா, மகாராட்டிரம், இலங்கை அரபிக் கடலைச் சூழ்ந்த லட்சதீவு, மாலைதீவு ஆகிய அனைத்துப் பிரதேசங்களும் நாடுகளும் பெரும் படைகளின்மூலம் சோழராட்சிக்குட்படுத்தப்பட்டுச் சோழப்பேரரசு பரந்து விரிவடைந்தது. தமிழ்நாட்டு மன்னர் எவரும் பெற்றிராத பெரு வெற்றிகளைப் பெற்ற இம்மன்னன் தன் ஆளுகைக்குட்பட்ட பெரும் பேரரசை மிகச் சிறப்பாக நிர்வகிப்பதற்கான திறன் மிக்க நிர்வாகக் கட்டமைப்பையும் அமைத்துக்

கொண்டான். மறைத்து வைக்கப்பட்டிருந்த தமிழ் வேதமான தேவாரத் திருப்பதிகங்களைத் தேடிப்பெற்று முதல் ஏழு திருமுறைகளாக வகுப்பித்துத் தமிழ் கூறும் நல்லுலகிற்கு அளித்தான்.

சிறந்த சிவபக்தனான இராசராசன் “சிவபாதசேகரன்” எனத் தனக்குப் பட்டம் சூடிக்கொண்டதுடன் எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவனான தென்னாடுடைய சிவனுக்குத் தனக்கு முன்னர் யாராலும் நிர்மாணித்திராத வகையில் மிகப்பிரமாண்டமானதும் அளவிலும் வனப்பிலும் உலகமே வியந்து போற்றும் ஒப்பற்ற கலைக் கோயிலை நிர்மாணித்து வரலாற்றில் அழியாப் புகழைத் தனதாக்கிக் கொண்டான். “சோழப் பேரரசின் விரிந்து வரும் பரப்புக்கும் வளர்ந்து வரும் வசதிக்கும் ஓங்கி வரும் அதிகாரத்திற்கும் பொருத்தமாகக் கட்டிடக் கலையிலும் தமிழருடைய சாதனையாகத் தஞ்சைப் பெருவுடையார் கோயில் அல்லது “இராஜராஜீச்சரம்” என்ற பெருங்கோயிலை நிர்மாணித்ததன் மூலம் தமிழர் கண்ட ஒரு பேரரசின் ஆற்றலையும் பெருமிதத் தோற்றத்தினையும் சோழர்கள் உலகிற்கு அறிவித்தார்கள்” எனச் சோழர் வரலாற்றை விரிவாகவும் விளக்கமாகவும் எழுதிய பேராசிரியர் நீலகண்ட சாஸ்திரி குறிப்பிடுவது “மன்னம் கொள்ளத்தக்கது.

சிவகங்கை என்ற கோட்டைக்கருகே அமைந்துள்ள இக்கோயிலுக்கு அழகான சிற்பவரிசைகளுடனான “கேள்வந்தகன்” “இராசராசன்” என்ற இருகோபுர வாயில்களுள்ளன. இரண்டாம் கோபுர வாயிலுடன் தொடங்கும் 500 அடி நீளமும் 250 அடி அகலமும் கொண்ட பெரிய கோயில் வளாகத்தினுள் முதலில் ஒரே கல்லாலானதும் 19.5 அடி நீளமும் 8.25 அடி அகலமும் 12 அடி உயரமுமான மிகப்பெரிய நந்தி பார்ப்போரின் கண்களையும் கருத்தையும் கவரும் வகையில் கருவறையில் வீற்றிருக்கும் பெருவுடையாரின்

பெருத்த லிங்க வடிவிற்கு மிகப் பொருத்தமாக அமைந்து காட்சி தருகின்றது. இந்தியா விலுள்ள மிகப்பிரமாண்டமான இரண்டாவது பெரிய நந்தி இதுவே எனக் கூறப்படுகின்றது. கோயிலை முன்றோக்கிச் செல்ல மகா மண்டபம், அர்த்த மண்டபம் எனச் சிற்பங்கள் நிரம்பிய தூண்களால் தாங்கப்பட்ட மண்டபங்களைக் கடந்து செல்லக் காப்பக்கிரகமும் அதனுள் பெருவுடையார் அல்லது பிரகதீஸ் வரர் மிகப் பிரமாண்டமான லிங்கவடிவில் வீற்றிருக்கின்றார். 14அடி உயரமுடையதும் பார்ப்போர் உள்ளத்தினை நெகிழ வைப்பதுமான இந்த லிங்கம் இந்தியாவில் மட்டுமல்ல உலகிலேயே மிகப்பெருத்த லிங்கம் இதுவென்றே கூறப்படுகின்றது. லிங்கத்தின் ஓரமாகச் சுற்றிலும் அமைக்கப்பட்டுள்ள மாடத்தின் மேல் நின்றே லிங்கத்திற்கு அபிஷேகம், அலங்காரம் என்பன இடம்பெறுகின்றன. இப்பெருத்த லிங்கம் வீற்றிருக்கின்ற கருவறையைச் சுற்றி 216 அடி உயரத்திற்கு வடிவ அமைப்பிலும் அழகிலும் உயரத்திலும் வியப்பூட்டும் சிற்பக்கலைத் திறனிலும் உலகப் புகழ்பெற்ற “தட்சிணமேரு” என்ற விமானம் விண்ணை முட்டுவதுபோல் மிகக் கம்பீரமாக நிமிர்ந்து நிற்கின்றது.

உலகப் புகழ்பெற்ற எகிப்திய பிரமிட்டுக்களைப்போல் சதுர வடிவிலமைந்த அகன்ற அடிப்பாகத்திலிருந்து சுமார் 50அடிவரை நேராக மேல் நோக்கி உயரும் விமானம், அவ்விடத்திலிருந்து மேலே உயர உயரக் கீழுள்ள தளத்திலும் அதன் மேலுள்ள தளம் ஒடுங்கி ஒடுங்கி அவ்விதம் 10வரையான தளங்கள் உயரத்திற்கு உயர்ந்து செல்கின்றது.

“..... இனித்தமுடைய எடுத்த பொற் பாதமும் காணப்பெற்றால் மனிதப் பிறவியும் வேண்டுவதே யிந்த மாநிலத்தே”

என்ற அப்பர் பெருமானின் தேவார அடிகள் தான் நினைவுக்கு வரும். தமிழர் உருவாக்கிய நடராசர் சிற்பம் பிரபஞ்ச சிருஷ்டி தத்துவத்தின் விளக்கம் மட்டுமல்ல உலகிலுள்ள மகோன்னதமான கலைப்படைப்பு என்றும் இந்தியக் கலையின் சிகரம் என்றும் ஆனந்தக்குமாரசாமி போன்ற கலா விற்பன்னர்களால் போற்றப்பட்டதுமாகும்.

தரையிலிருந்து 190அடி உயரம் வரை உயர்ந்து சென்ற விமானத்தின் உச்சியில் படிப்படியாகக் குறுகிச் சென்ற சதுர வடிவான தளத்தின் நான்கு மூலைகளிலும் ஒவ்வொரு நந்தி அமர்ந்திருக்க உருண்டைக் கற்களிலான சிகரத்தால் மூடப்பட்டு அதன்மேல் செப்பில் வார்க்கப்பட்டுப் பொன் முலாம் பூசப்பட்ட 12அடி உயரமான கலசம் பொருத்தப்பட்டு மிக எடுப்பான எழிலான தோற்றத்தில் காட்சி தரும் இவ் விமானத்தினை எக்கோணத்திலிருந்து பார்த்தாலும் அதன் வனப்பு அதிசயிக்கத்தக்கதாகவே காணப்படுகின்றது.

மண்டபங்கள், கருவறை, விமானம் ஆகியன உள்ளும் வெளியும் சிற்பம், ஓவியம் நிரம்பிய கலைப்பெட்டகமாகவே விளங்குகின்றது. உட்புறத்தில் அமர்ந்த கோலத்திலான சிவன், நடன்மாடும் ஆடல் வல்லான், திருமாலுக்குச் சக்கரம் கொடுக்கும் காட்சி, மார்க்கண்டேயருக்கு அருள் செய்யும் யம சங்கார மூர்த்தியின் சிற்பத் தொகுப்பு, பரத நாட்டிய சாஸ்திரம் குறிப்பிடும் ஆடல் வல்லானின் அரிய தாண்டவங்கள், துவார பாலகர் உருவங்கள் ஆகியனவும் விமானத்தின் வெளிப்புறச் சுவரில் வரிசையாகச் செதுக்கப்பட்ட போர் வீரர்கள், சிங்கங்கள், குதிரைகள், யாழிகள் என இன்னும் பல நேர்த்தியாகவும் பார்ப்போர் உள்ளத்தினை நெகிழ வைப்பனவாகவும் உயிர்த்துடிப்புடையனவாகவும் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. இக் கோயில் வழிபாட்டிலுள்ள நடராசர் வடிவம் அதிசய வனப்புமிக்க ஓர் ஒப்பற்ற படைப்பு எனக் கூறப்படுகின்றது. இச் செப்புத் திருமேனியின் பேரழகை உற்று நோக்கும்போது

சிற்பங்களைப் போலவே விமானத்தின் கீழ்ச் சுற்று அறைகளிலும் உட்சுவர்களிலும் அதியற்புதமான ஓவியங்கள் தீட்டப்பட்டுள்ளன. சிவபெருமானின் திரிபுர சங்கரக் காட்சி, சுந்தர மூர்த்தி நாயனாரின் வாழ்க்கைச் சம்பவங்கள், சுந்தரரும், சேரமான் பெருமாள் நாயனாரும் கயிலை செல்லும் காட்சி, இராவணன் கையிலையைப் பெயர்த்தல், அமாந்த நிலை யிலுள்ள தட்சணாமூர்த்தி, இசைவல்லுனர்கள், ஆடல்மகளிர் இன்னும் பல உயிரோட்ட முடைய அருமையான ஓவியங்கள் காட்சி தருகின்றன. சுவர் ஓவிய வரலாற்றில் உலகப் புகழ் பெற்ற அஜந்தா, சித்தன்னவாசல் ஓவியங்களுக்கடுத்த நிலையில் தஞ்சைப் பெரிய கோயிற் சுவரோவியங்கள் மிகச் சிறந்தவை என்கிறார் கே.ஆர். சீனிவாசன். புராணக் கதைகளையும் வரலாற்று நிகழ்வுகளையும் உயிரோட்டமுடைய அதிஅற்புதமான சிற்பங்களாகவும் ஓவியங்களாகவும் கல்லிலும் செப்பிலும் வடித்துள்ள சோழர் காலக் கலா விற்பன்னர்கள் உலகமும் கலையும் உள்ள வரை போற்றப்படுவர். தமிழ், வடமொழி ஆகிய இரு மொழிகளிலும் இக்கோயிலில் பொறிக்கப்பட்டுள்ள கல்வெட்டுக்கள் தஞ்சைப் பெருங்கோயில் பற்றிய பல செய்திகளை மிகத் துல்லியமாகக் கூறுவதாகவும் 1ஆம் இராச

ராசன் தான் நிர்மாணித்த இக்கோயில் தொடர்பான விடயங்களில் எவ்வளவிற்கு உன்னிப்பாகவும் கண்ணும் கருத்துமாக செயற்பட்டான் என்பதனைக் காட்டுவதாகவும் உள்ளன. அது மட்டுமன்றிப் பல போர்களில் வெற்றியீட்டி அவற்றின்மூலம் பெற்ற திரண்ட செல்வம் அனைத்தையும் இராசராசன் இக்கோயிலுக்கே வழங்கியதாகவும் அவனது சகோதரி குந்தவை, அவனது மனைவிமார்கள் இக்கோயிலுக்கு வழங்கிய நன்கொடைகளையும் மிகச் சரியாகக் கணக்கிட்டு பட்டியல்படுத்திக் கல்வெட்டுக்களில் பொறித்துள்ளான் எனக் கல்வெட்டுக்களை வாசித்து ஆய்வு செய்த அறிஞர் கூறுவர். இக் கோயிலில் தேவாரம் ஒதுவதற்கென 48 ஒதுவார்களையும் நடன மாடுவதற்கு 400 தேவாடியார்களையும் நியமித்து அவர்களுக்குப் பெரும் செல்வங்களை வழங்கியதாகவும் கல்வெட்டுக்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. 216அடி உயரமான விமானம் முழுவதும் இராசராசனால் பொற் தகடுகளால் போர்த்தப்பட்டுப் பொற்கிரியாக அது விளங்கியதென்றும் கூறுவர். பாரத நாட்டில் தஞ்சைப் பெருங்கோயில் ஒன்றுதான் பொற்கோயிலாகத் திகழ்ந்திருக்க வேண்டும். இச் செய்தியினை நாயக்கர்காலப் புலவரான ஒட்டக்கூத்தர் தான் பாடிய தக்கயாகப் பரணியில்,

“..... தமனியத்தாற் சீராசராசீச்சரஞ் சமைந்த
தெய்வப் பெருமாளை வாழ்த்தினவே நீடிய வெண்டிசை
நீழல் வாய்ப்ப நேரிய தெக்கிண மேருவென்ன.....”

எனத் தெக்கிண மேரு எனப்படும் தஞ்சை இராசராசேச்சரத்தை இராசராசன் பொற்கோயிலாக நிர்மாணித்தானென்பர். ஒன்பதாந் திருமுறை ஆசிரியரான கருவூர்த்தேவர் இவர் இராசராசன் காலத்தில் வாழ்ந்த ஒரு ஞானி. தான் பாடிய திருவிசைப்பா பதினொரு பாடல்கள் கொண்ட ஒரு பதிகத்தில் தஞ்சைப் பெருங்கோயிலை.....

“.....இஞ்சி சூழ் தஞ்சை இராசராசேச்சரத் திவர்க்கே”

என்பாடியப் போற்றியுள்ளார்.

திருப்புகழாசிரியர் அருணகிரிநாதர், “வாழ்பதிக் குயர்ந்த தஞ்சை மாநகர் ராஜகோபுரத்தமர்ந்த பெருமானே” எனத் தஞ்சைப் பெருங்கோயிலில் அமாந்த அருளாட்சி புரியும் இராசராசேச்சரம் பெருமானின் பெரும்புகழைப் பேரருளாற்றல்களை உள்ளமுருகிப் பாடியுள்ளார்.

கோயில் வளாகத்தினுள் கடைபிடி, முறமன், சூறலுத்தீதவர் என 35 பிரவாக் கோயில்கள், பல தெய்வச்சீலைகள் எனப் பல கோயில்கள் இருந்தாலும் தன்னைச் சூழவுள்ள கட்டிட அமைப்புகள் அனைத்தையும் மறைத்துக்கொண்டு தான் மட்டும் விண்ணோடு மோதுவது போன்று ஒக்க உயர்ந்து மிக நீண்ட பெருநூறுதிரித்தக காட்சியளிக்கும் இவ்விமானத்தின் பேரெழிலை வாந்ததைகளில் ஹடிக்கமுடியாகென இவ்விமானத்தின் அமைப்பையும் அழகையும் பார்வையிட்ட கலை வல்லுனர் பன்றும் விப்பநூலினர்னர்.

இவ்வீதம் பிரமாண்டமான கட்டட நிர்மாணம், சிற்பங்கள், வெப்பம், திறமையினிவன், ஒலியம், ஆலம், பாடல், கல்வெட்டுக்கள் என எல்லாக் கலைகளின் கருவூலமாக ஒட்டு மொத்தமாகத் தமிழக வரலாறு, கலை, பண்பாடு ஆகிய அனைத்தும் பொதிந்து திகழும் பெட்கமான இக்கோயில் ஒப்பற்ற தொரு கலைக் கூடமாகவும் உன்னத வழ்பாட்டமமாகவும் சிறப்புப் பெற்றுள்ளது. இத்திய அரசின் தொல்பொருள் ஆய்வு இலாகாவினால் பேணப்பட்டுவரும் இக்கோயிலைச் சீவனதேச

அமைப்பான ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் கல்வி விஞ்ஞான கலாசார எப்பாபவமும் (UNESCO) உலக பண்பாட்டு சின்னமாக அங்கீகரித்ததுள்ளது. "கல்லும் சொல்லாதோ கவி" எனக் கூறக் கேட்பதற்குரியதும், இறை பக்தி, விரிந்த அழிவு, வெற்றி, பெருமீதம், ஆற்றல், அழகு, நட்பும் ஆகிய அனைத்தினமும் திரண்ட வடிவமான தந்தைப் பெருந் கோயிலைச் சேழுப் பெருவேந்தன் இராசராசன் நிர்மாணித்ததன் மூலம் கருங்கல்லில் கனிதை யினைப்பின் னாதிபுள்ள காலம் வரை நீடித்து நீன்று நிலைக்கும் அரும் பெரும் காவிபத்தைதிய படைத்ததுள்ளன்.

மகோன்னதமான இப்பெரும் படைப்பின் அழமை பெருமைகளை, நிபுணத்தையும் மிக்க கட்டடக் கலைஞனுடைய மூப்பமான கட்டட நிர்மாண அறிவும் பெரும் கனிஞன் ஒருவனுடைய உணர்ச்சி மிகுந்த கற்பனை வளமும் தலைசிறந்த எழுத்தாளனின் விக்க மிக்க எழுத்தாற்றலும் ஒரு சேர வாப்பக்கப் பெற்ற ஒருவராலேயே எடுத்ததுகறை முடியும். அத்தகையதொரு அழி உன்னதமான பண்பு அது.

சான்றிதயான ஆச்சிரமம் மேற்கொண்டுவுரும்
திக்கிய இவ்வப்பணிக்கும் மற்றும்
ஆச்சிரமத்தினால் நடாத்தப்படுகும் கலை
சமுதாயப்பணிகளுக்கும் உருவியுரிய விரும்புவோர்
கீழே உள்ள முகவரியினி தெரிபுகொள்ளவும்.

தூங்குட்டகை
 621- 2263406
தந்தியான் ஆச்சிரமம்,
 தொன்மைபுரவரலாறு.
 T.P.N. 021- 2263406, 021 3219599

சேகோலை
 621- 2263406
ச. திவ. 7342444
கோயிலை வக்க,
 புகத்தீதறை.

www.sannithyan.org

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

நித்திய அன்னப்பணிக்கு உதவியுரிந்தோர் விபரம்

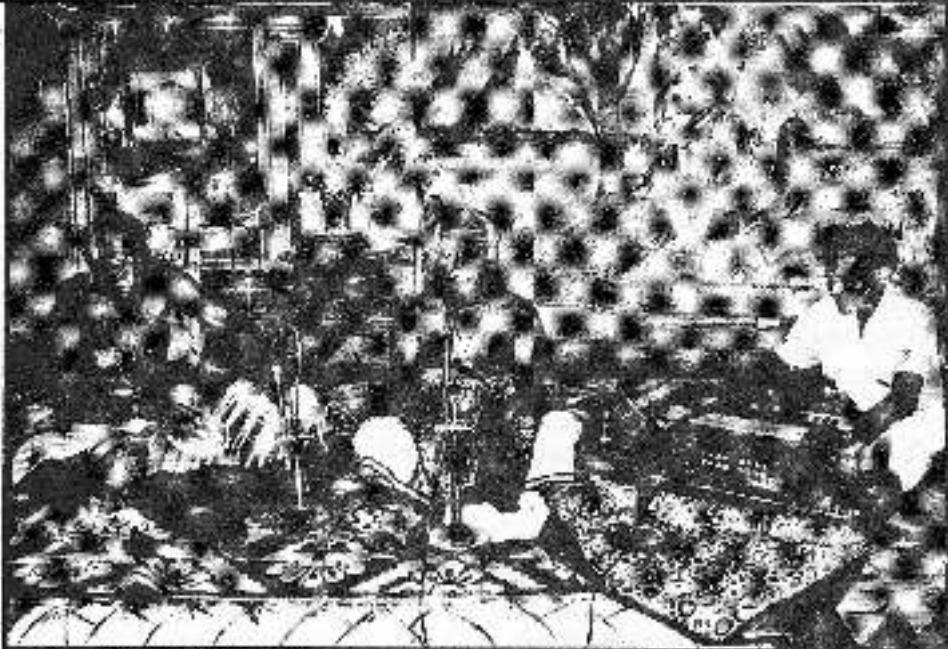
K. சிவஞானம்	பிரான்ஸ்	29439. 00
தெய்வநாயகி சுப்பிரமணியம்	கனடா	100 டொலர்
முருகேசு சதாசிவமூர்த்தி	கனடா	50 டொலர்
சிவானந்தம் உதயகுமார்	அல்வாய்	2000. 00
S.V. இராமச்சந்திரன்	கொழும்பு	8000. 00
செ. சின்னத்துரை ஆசிரியர்	நெல்லியடி	1000. 00
சரவணப்பெருமாள் சத்தியமூர்த்தி	வல்வெட்டித்துறை	10000. 00
சி. சிவஞானசுந்தரம்	கனடா	2000. 00
கு. தியாகராஜசா்மா (நீாவைமணி)	நீாவேலி 1மூடை அரிசி	2000. 00
திருமதி வித்யா குகராஜன் நீதிமன்றம்	மல்லாகம்	1000. 00
ந. ஜெயரட்ணராஜா (இளை. உபதபாலதிபர்)	இளவாலை	5000. 00
சற்குணராஜா கலைச்செல்வி	நோர்வே	2000. 00
க.ம. செல்வரெட்ணம்	நவாலி கிழக்கு	3000. 00
க. மகேஸ்வரி	நவாலி வடக்கு	1000. 00
நாகநாதன் செல்வரெட்ணம்	ஈவினை	1000. 00
து. சற்குருராஜா	நல்லூர்	1000. 00
சுந்தரம் பிரதர்ஸ்	யாழ்ப்பாணம்	1000. 00
திரு தனசேகரம் குடும்பம்	கம்பர்மலை	10000. 00
கந்தசாமி சிவஞாயகி	உடுப்பிட்டி	1000. 00
சி. சக்திதரன் புதுச்செட்டித்தெரு	கொழும்பு 1மூடை அரிசி	2000. 00
திருமதி பொன்னையா	கொழும்பு	2000. 00
திரு புவனேந்திரன்	நல்லூர்	10000. 00
T. பிரீத்தா	லண்டன்	1000. 00
வடிவேலு கமலநாதன் (டோகா)	காரைநகர்	9000. 00
திரு சசிகரன் குடும்பம் பாரதிபுரம்	வவுனியா	10000. 00
சி. நடேசமூர்த்தி பிரசாத் தோப்பு	அச்சுவேலி (3மாதம்)	3000. 00
கந்தசாமி குணசீலன் குடும்பம்	கொழும்பு	5000. 00
M.R. சந்திரகோபன் குடும்பம்	கந்தர்மடம்	10000. 00
பாரதி கல்வி நிலையம்	சித்தங்கேணி	5000. 00
K. நவந்தன்	சிறுப்பிட்டி	5000. 00
அ. வைஷ்ணவி	லண்டன்	5000. 00
சிதம்பரப்பிள்ளை இலட்சுமி	கரவெட்டி	5000. 00

செல்வம் கலைமதி குடும்பம் நோர்வே	(மயிலிட்டி)	1 மூடை அரிசி
நேமிநாதன் அமிர்தசுரபி நவக்கிரி	புத்தூர்	3000. 00
இ. பாலகுரு சின்னமலை	தொண்டைமானாறு	5000. 00
குமாரசாமி ஆசிரியர் குடும்பம்	பத்தமேனி	1000. 00
முகுந்தினி முகுந்தன்	கனடா	5000. 00
இ. சுபாஸ்கரன்	கொடிகாமம்	5000. 00
V. வரதன்	நெதர்லாண்ட்	15000. 00
க. காஞ்சனா	கனடா	5000. 00
செ. ரிஷிகேசன்	கரணவாய்	500. 00
ஆறுமுகதாசன் அருண்பிரகாஷ்	கரணவாய் 1 மூடை அரிசி	2000. 00
இ. உதயகுரியன்	கோண்டாவில் கிழக்கு	2000. 00
பெருமையினார் மீனாட்சிபிள்ளை நினைவு	வரணி	5000. 00
இராசையா தங்கவேல்	நவிண்டில்	10000. 00
சைவநெறிக்கூடம்	சுவிஸ்	8000. 00
கந்தையா திலகவதியார்	அவுஸ்திரேலியா	5000. 00
பொன்னம்மா	சண்டிலிப்பாய்	5000. 00
பேரம்பலம் நடராசா	இடைக்காடு	5000. 00
சிதம்பரநாதன் சபேசன்	வட்டுக்கோட்டை	5000. 00
மீயா மதன் (ம. ஸ்ரீகாந்தன் மூலம் அச்சுவேலி)	ஜோம்னி	5000. 00
ஆருய்ஜா சோதிலிங்கம்	கனடா	5000. 00
திருமதி சின்னராஜா	மட்டுவில்	5000. 00
கிருஸ்ணராசா சிவகாந்தன்	கரவெட்டி மத்தி	5000. 00
த. கருணாகரன்	கரவெட்டி மத்தி	500. 00
க. நவரெத்தினம் இளை. ஆசிரியர்	நெல்லியடி	2000. 00
ஜெயக்குமார் குடும்பம்	வல்வெட்டித்துறை	10000. 00
இராசதுரை சின்னத்தங்கம்	கனடா	5000. 00
திருமதி பொ. இரத்தினசோதி தம்பசிட்டு	பருத்தித்துறை	7000. 00
திரு வசந்தகுமார்	பிரான்ஸ்	6000. 00
அக்ஷயா கோபாலபிள்ளை	வெள்ளவத்தை	1000. 00
விசயலெட்சுமி இந்திரா சமரபாகு	வல்வெட்டித்துறை	10000. 00
ஜெயசீலன் துன்னாலை வடக்கு	கரவெட்டி	1000. 00
நல்லதம்பி பராசக்தி உசன்	மிருசுவில்	5000. 00
க. கனேஸ்வரன் (நல்லையா மூலம்)	பிரான்ஸ்	5000. 00
இராசையா நினைவாக சி. ஸ்ரீதரன்	கனடா	5000. 00
A. அரசபிள்ளைமூலம் சிவலிங்கம் குடும்பம், சுந்தரலிங்கம் குடும்பம் கல்வியங்காடு		17000. 00
தேவி அச்சகம்	கொழும்பு	4000. 00
கந்தையா இராஜராஜன்	கோண்டாவில்	5500. 00
குணசிங்கம் இரத்தினகுமார் மணல்தெரு லேன்	கந்தாமடம்	10000. 00

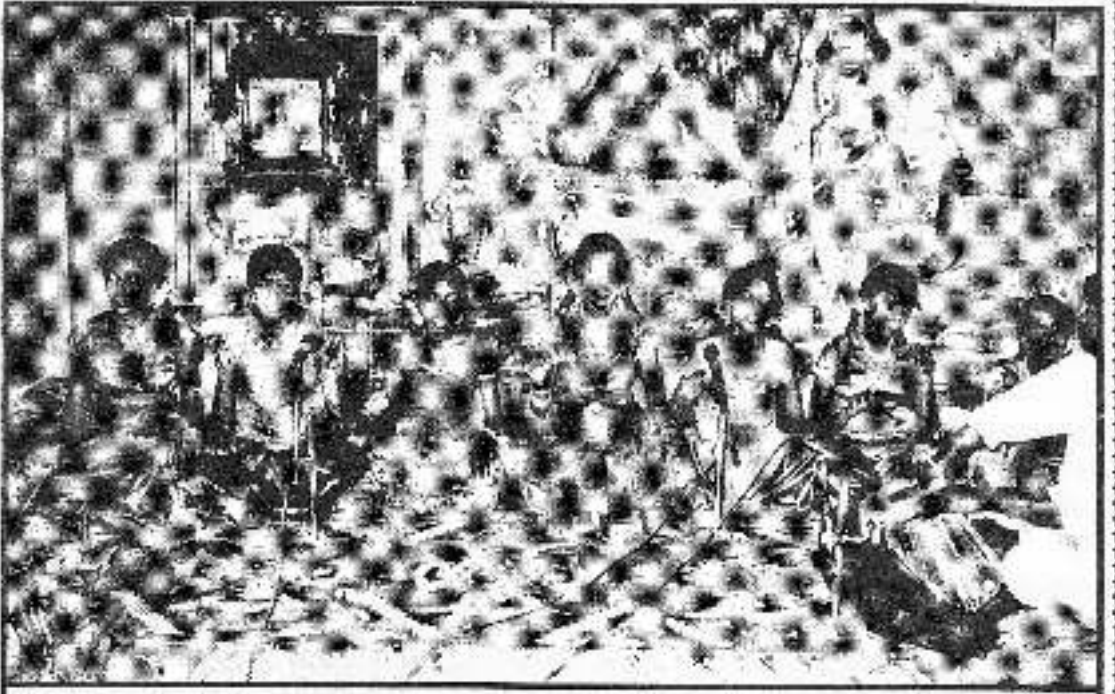
(தொடரும்....)

படங்கள் தரும் பதிவுகள்

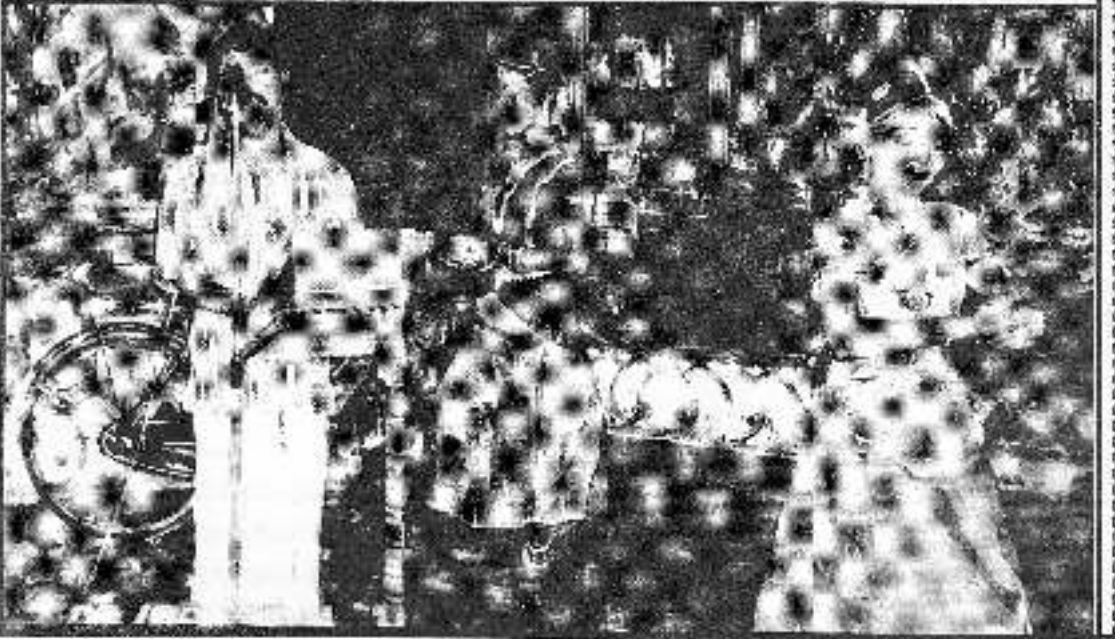
வாராந்த நிகழ்வில் கவிமணி க. ஆனந்தராசா (அனினைதாசன்) அவர்களினதும், மா.ந. பரமேஸ்வரன் அவர்களினதும் இசை நிகழ்வுகள்.

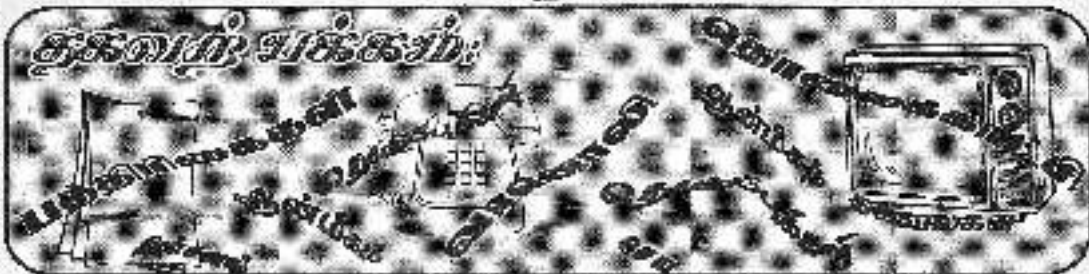
உனது பள்ளிவகைப் பகாறாநாடே.

வெள்ளி வாராந்த நிகழ்வின் இடையிடையே மாணவர்களின் குழுப்பாடல், பரதநாட்டிய நிகழ்வுகளின்போது, பாடசாலையில் அதிபர் இரா. முத்து ராஜா அவர்கள் உரையாற்றுகிறார்.

அரங்கேற்றம் முதற்பாடல் பணிவு.

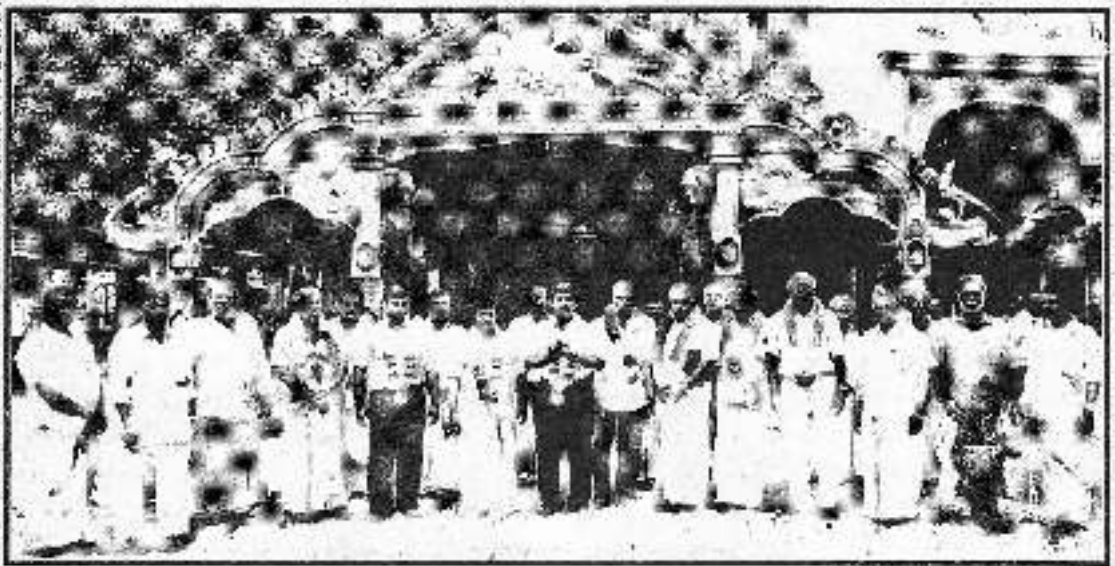

சந்நிதியானின் சரித்திர விழா
கனம்மா அக்ஷரணதாசன் சங்கம்

16.10.2011 ஞானியு ஈர வரலாற்றில் பொங்கலெழுத்துக்களால் பொரிக்கப்படவேண்டிய நன்மைகள் மிக எளிமையாக அடம்பரம் ஏதுமன்றி அளவான கூட்டத்தினரூடல், மிகப்பெரும் சேவைபாளர்களுக்கு சந்நிதியான சிறுவரால்- சந்நிதியான் ஆதிவிரமத்தினால் வெறுவிழா ஒன்று இன்தே நடந்து முடிந்துள்ளது.

இன்றைய நாட்களில் எது எதற்குப் பாராட்டுவிழா எடுப்பதென்ற விவஸ்தையற்ற பல பாராட்டு விழாக்கள் நடைபெறுவதைப் பார்க்கிறோம். இன்று நம்மீடையே மிகச்சிறந்த அரசவேலை எது என்று ஐந்தாம் தரப் புலமைப் பரிசில் மாணவரைக் கேட்டபாற்புட அவர்கள் "வைத்தியப் பணியாற்றுவதே" எனக் கூறிக் கேட்கலாம். காரணம் இதுவே மிகச் சிறந்த பணியென்பதே எம் எல்லோரதும் கருத்துவாதும். இது ஒருவேலை மட்டுமல்ல. "மக்கள் பணம் மூலமான மகேசன் சேவை" என்பதே உண்மையானதாகும்.

பலரது உள்வதில் பாராட்டு விழாக்கள் தேவைதானா? என்ற கேள்வி எழமுடி கூறும். அடும்! இது அன்றைய காலத்திலும் இருந்திருக்கிறது. எம் பண்பாட்டுடன் ஒட்டியது அதுவை

எடுத்து சந்நிதியான் ஆச்சிரமம் செய்து காட்டியுள்ளமையானது அவர்களின் பண்பாடு பேணும் பண்பினைப் பண்பாற்று நிர்வகிறது. அன்பிழாவின் தனித்துவம் தற்போதைய செலிடொனாக்ருச் சார்பு வுற்றுவிடையப் போக்புதே. சார்பு ஏற்றிய செலிடொன் வலுவை உள் வேலை செய்வதுபோல

அன்றைய பாராட்டு விழாவானது யேசுவாயாளர்களை மேலும், உயக்கப்படுத்துவதும், மற்றவர்களுக்கும் வழிபடும்படி உண்டி அவர்களையும் இடபனிபில் இணைய வாய்ப்புக் கொடுப்பதற்கும் உதவிநிற்கின்றன.

காளையில் வேற்பெருமானின் அபிஷேகத்துடன், சந்தியான் வாசலில் மாலை அணிவித்து விழாவின் அழையாளர்களும், விழாவின் நாயகிகளும் மங்கள வாத்நிய சகிதம் மருத்தவ சேவைக் கட்டிடத்திற்கு அழைத்து வரப்பட்டனர். வில்லிசைக் கலைநாடி திரு க. சத்திபதான் அவர்களையு இறைவணக்கத்துடன் விழா ஆரம்பயானது. விழாவின் உரைகள் அனைத்திலும் முழுக்க முழுக்க சந்தியானின் திருவருளும் உந்துதலும் இது அவன் நடத்தியவொன்றாகும் விழாவென்ற தொனிப்பெறாமையே தொக்கி நின்றது.

சுழித்தபான் ஆசிரம சைவ கலை பண்பாட்டுப் பேரவை சார்பாக இவ்விழாவிற்கு தலைமை தாங்கிய திரு கு. அருவையிடிமுதல் அவர்களால் நீகழ்த்தப்பட்ட தலைமையழரையும், பல் வைத்திய நிபுணர் டாக்டர் அ. செந்தில்துரைன் ஆற்றிய ரைவேற்புரையும், வல்வையுர் அப்பாண்ணா நிகழ்த்திய ஆரம்ப உரையும், யாழ் மாவட்ட சுகாதாரவேலைப் பணிப்பாளர் திரு ஆ. கேதீஸ்வரன் அவர்களின் பிரதய விருந்தினருக்கான சிறப்புரையும், சிறப்பு விருந்தினர்களாக அழைக்கப்பட்டிருந்த பருத்தித்தறைப் பகுதிப் பிடுசெ செயன் திரு இ. வரதீஸ்வரன் அவர்கள் வல்வை மாவட்ட வைத்தியமாளையின் வைத்திய அதிகாரி திரு க. மயிலேறுப்பெருமாள் ஆகியோரின் சிறப்புரைகளும் அற்புதமாக அளவாக "இன்றும்

அவர்கள் சற்றுநேரம் பேசியிருக்கலானே" என ஏக்கவைத்து யாவையாளர்களைத் தூங்க வைக்காதருத்ததும் சமுத்தியானின் அற்புதமே. யாழ் மாவட்ட சுகாதாரப் பணிப்பாளர், தமது பல் முக்கிய கடமைகளின் மத்தியிலும், எமது பண்பாட்டுக்கு அமைந்த உடையுடன் விழாவிந்து வந்தருத்து உரையாற்றிச் சென்றமை உன்னதமாக அமைந்திருந்தது.

14.10.2011இல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இது இளைசு மருத்துவ சேவையானது பற்று வறு ம்களைப் புர்த்தியாக்கி, பதினொராவது வரு ததில் காலடி வைக்கும் பேரநிகழ் இந்த மருத்துவ சேவையில் தம்நலம் கருதாமல், நேரம் பார்க்காமல் வந்து கடமையுரிந்து அறுவாறும் உற்போது கடமையில் உள்ள இருவருமாக விழாவின் நாயகர்கள் எண்பர் அழைக்கப்பட்டிருந்தனர். இவ் இளைசு மருத்துவ சேவையில் முன்பு உடனடியாற்றிய டாக்டர்கள்,

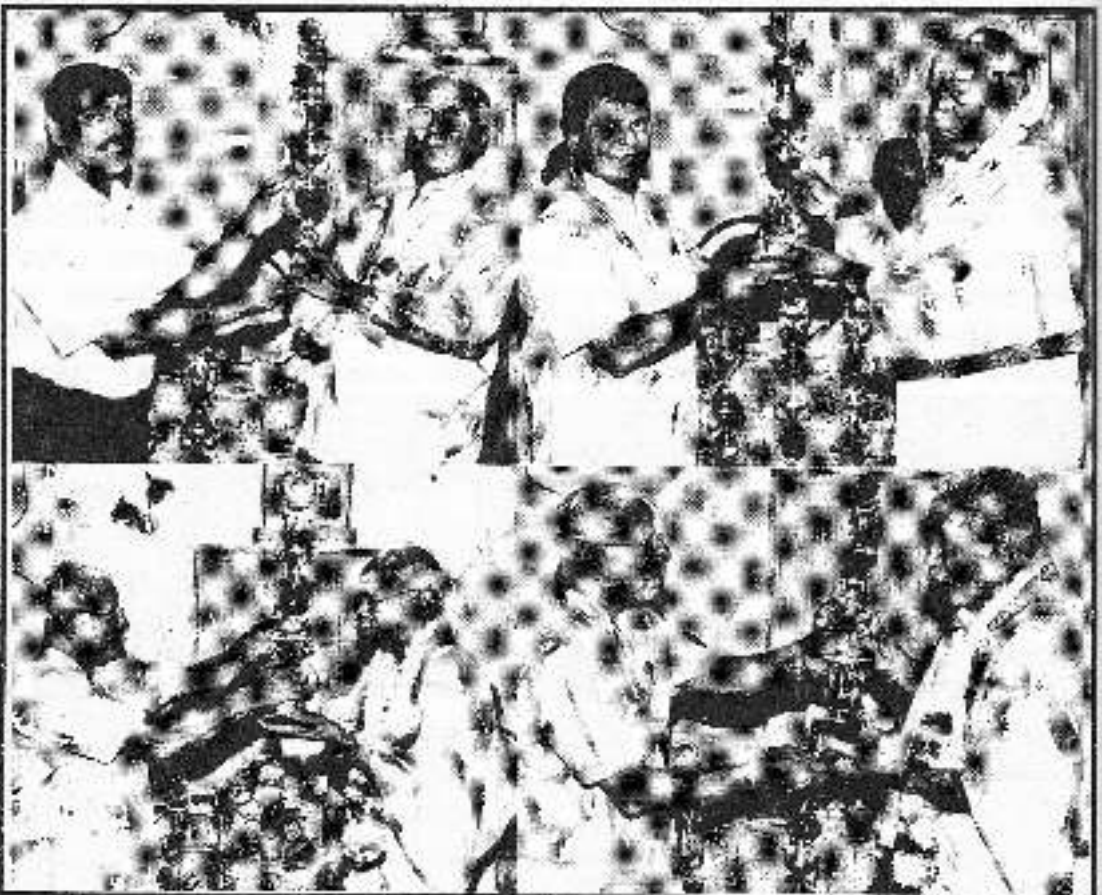
திரு சி. கதிரைவேற்றிசுவை,
திரு மா. போகேசுவரத்தவன்,
மகிஷிற்று நிபுணர் டி. பவானி,

கல்வைத்திய நிபுணர்திரு ச. குமாரன்,
திரு இ. குமாரவேல்,
திரு சி. இராசலிங்கம் அவர்களும்

தந்திராது கடமைபுரிந்து வருகின்ற பாட்டர்கள்

**திரு வயலி, சிவசெந்திரன்,
திரு சி. சிவசேகரன்**

ஆசிரியருமே பொன்னாடை போழ்வி சே பங்கள் வருங்கி கௌரவிக் கப் பட்ட விழாவின் நாயகர்களாவர். இந்த விழாவின் நாயகர்கள் அனைவரும் ஏற்புண நிகழ்த்தி விழாவினைக் கலகலப்பாக்கினர்.

இவ்வாறு நடுத்தவசேவையின் பந்தாண்டு கால வேலைக்காலத்தில் ஏற்பட்ட சிரமங்கள், அனுரங்கள், பயணங்கள் இவையற்றிபெல்வனர் ஆச்சிரம சுவாமிகள் மிக அற்புதமாக எடுத்தியம்பி, இத்தனைக்கும் சந்திரி முருகவே வாட்சியாகவும், சான்றாகவும், உயக்கியாகவும் உள்ளான் என புகழ 9 னரயில் தெளிவுபடுத்தினார். பொத்தத்தில் சரிபாண வேளையில் சரியானவர்களை அழைப்பித்து கௌரவப்படுத்தியமை ஆற்றல்களை அழகனின் தூண்டுதலில், அவை அடியவன் யொகனதான் சுவாமிகளால் முன்செய்யப்பட்ட சிந்திப்பான விழாவாகும். அக்கறைய தினத்தில் சந்திரிப்பான ஆச்சிரமத்தில் அனுபவரணையில் நடுத்தவ சேவைக் கட்டிடத்தில் நந்திரிய இந்நிகழ்வானது ஏனைய ஆலயங்களுக்கும் அறப்பணி நிலையங்கட்டும் 9 தாரணமாக அமைவது உன், இப்பணிகள் நிறிய நிலைத்து பரந்து விரிந்து முருகனின் கைல் போல ஆழ்ந்து அயன்று வளரவேண்டுமென வாழ்த்தி நிறைவு செய்கிறேன்.

பொச்சைவி சிந்தனை ஆழமானது.

சமூக வாழ்வியலில் சைவமும் பெண்மையும்

கலாநிதி மனோன்மணி சண்முகதாஸ் அவர்கள்

சைவம்; அன்பு, தொண்டு என்னும் இரு குணவியல்புகளையும் மக்களிடையே பரப்புவல்ல ஒரு வாழ்வியல் நடைமுறையாகும். எனவே பெண்மையின் மூலம் இதை நிறைவேற்றலாமெனச் சேக்கிழார் நல்லதொரு வழியைக் காட்டியுள்ளார். பெண்மையின் வளர்ச்சி நிலைகளிலே சைவ வாழ்வியலைப் பொருத்திக் காட்டியுள்ளார். தாய், மனைவி, மணப்பெண், சகோதரி என்ற உறவு நிலையும் வளர்ச்சி நிலையும் எவ்வாறு சிறப்பாகப் பெண்மையைச் சைவப்பெணலுக்கு ஆட்படுத்தியுள்ளது என்பதைப் பெரியபுராணம் மிகச்சிறப்பாக விளக்கியுள்ளது.

சைவ சமய வழிபாட்டு நடைமுறைகளைப் பேணும் நிலையில் பெரியபுராணத்தில் பேசப்பட்ட மனைவியர் அனைவரும் சமூகக் கடமையைச் செவ்வனே நிறைவேற்றியுள்ளனர். சமூகத்தில் நிலவிய பரத்தமையைக் கண்டிக்க வழிபாட்டு நிலையில் திருநீலகண்டத்தின் மேல் ஆணையிட்ட திருநீலகண்ட நாயனாரது மனைவியார் கணவனின் ஒழுக்க மீறலைத் தடுத்த பெருமைபெற்றவராகிறார். அதே போன்று தனது தெய்வீக நிலை கண்டு, விட்டுச் சென்ற கணவன் மறுமணம் செய்த போது, அந்தக் குடும்ப வாழ்வைச் சிதைத்துச் சமூகச் சிக்கலை ஏற்படுத்தாமல் துறவு வாழ்வை மேற்கொண்டு சைவ சமயம் சிறக்கப் பாடல் பாடிய பெருமை பெற்ற புனிதவதியை இறைவனே “நம்மைப்பேணும் அம்மை” என அழைக்கும் பேறு பெற்றவர். தமிழ்ப் பக்தி இலக்கிய முன்னோடியாக விருத்தப்பாவை அறிமுகம் செய்து சைவச் சமூகத்திற்குச் சிறப்புத் தேடித்தந்தவர்.

விருந்தோம்பல் என்னும் இல்லறக் கடமையைக் கணவன் செவ்வனே ஆற்றுவதற்குத் துணைநின்றவர் அப்பூதியடிகளின் மனைவியார். புதல்வன் அரவந்தண்டி இறந்தபோதும் அடியவருக்கு அமுது செவ்விக்கும் கடமையைச் செய்தார். சைவத்தின் மீது அவர் கொண்டிருந்த பற்று அளவிடற்கரியது. பிள்ளைக்கறி கேட்டு வந்தவரிடம் மனங்கோணாமல் தனது ஒரு மகனை வாளால் அரிந்து கறிசமைத்து விருந்தோம்பிய சிறுத்தொண்டர் மனைவி திருவெண்காட்டு நங்கையின் தொண்டு இறைவனைச் சோமாஸ்கந்தமூர்த்தி வடிவில் காணும் பயன் தந்தது.

வேடர் சேரியில் குறிஞ்சிக் கடவுளான முருகன் கோயில் பணி செய்த பூசாரியான தேவராட்டியின் சமூகக் கடமையும் குறிப்பிடத் தக்கது. கண்ணப்பர் கன்னி வேட்டைக்குச் சென்றபோது தலைமரபின் வழிவந்த தேவராட்டி அழைக்கப்படுகின்றாள். வேடர் சமூகம் வழிபாட்டு நெறியில் பெண்மைக்கு முதலிடம் வழங்கியிருந்த நிலையை பெரியபுராணம் பதிவு செய்துள்ளது. அம்முதாட்டியின் தோற்றத்தைச் சேக்கிழார் பெருமான் பின்வருமாறு காட்டுகிறார்.

கானில்வரித் தளிர்ந்துதைந்த கண்ணிகுடிக்

கலைமருப்பின் அரிந்தகுழை காதில்பெய்து

மானின்வயிற்று அரிதாரத் திலகம் இட்டு

மயிற்கமுத்து மனவுமணி வடமும்புண்டு

கோபத்தில் உங்கள் ஆற்றலை வீணாக்காதீர்கள்.

43

தான்இழிந்து திரங்கிமுலை சரிந்துதாமதத்
 தழைப்பீலி மரவுரிமேல் சார எய்திப்
 பூநெருங்கு தோரைமலி சேடை நல்கிப்
 போர்வேடர் கோமாளைப் போற்றி நின்றாள்

சமயத்தைப் பேணும் நிலையில் அம்முதாட்டியின் கோலப் புனைவுகளும் காணப்படுகின்றன. வாழ்க்கையில் பல துன்பியல் நிகழ்வுகளைச் சந்தித்த திலகவதியார் அப்பரைச் சைவத்திற்கு மீட்டுத் தந்தவர். சொந்த வாழ்க்கையில் ஏற்பட்ட உயிரிழப்புகளால் சைவசமயம் வாழ்வியலுக்குப் பயன்தராது எனச் சமணத்திலே சேர்ந்தவரஅப்பர். தனது பெற்றோரும் சமூகமும் வணங்கி வழிபட்ட இறைவனை வழிபடும் கடமையைத் துறந்தவர். திலகவதியாரின் வழிபாடு அவரை மீண்டும் சைவத்திற்கு அழைத்து வந்தது. அவர் திருநாவுக்கரசராக 81 வயதுவரை வாழ்ந்து சைவச் சமூகத்திற்கு வழிகாட்டச் செய்தது. சரீரத் தொண்டைச் சமூகம் அறிய அப்பருடைய வாழ்வியல் வழிகாட்டியது.

பாண்டிய மன்னன் சமண சமயத்தைச் சார்ந்த போது குடிகளும் அவன்வழிச் சென்றனர். ஆனால் அரசனின் மனைவி மங்கயாக்கரசி சைவ வழிபாட்டில் உறுதியாக நின்று சம்பந்தருடைய துணையோடு மீண்டும் மன்னன் சைவம் சாரப் பணி செய்தவர். அதனால் அவர் “தென்னவர் குலப்பழி தீர்த்த தெய்வப் பாலை” எனப் போற்றப்பட்டவர். வாழ்க்கையில் சைவம் உறுதியாகப் பின்பற்றப்பட்ட வேண்டும் என்ற கோட்பாட்டில் பெண்கள் உறுதியாக இருந்ததைப் பெரியபுராணம் சிறப்பாகப் பதிவு செய்துள்ளது. மங்கயாக்கரசி, காரைக்காலம்மையார், இசைஞானியார், ஆகிய மூவருக்கும் பெரியபுராணம் சிறப்பிடம் கொடுத்துள்ளது. தாய் என்ற நிலையில் “சுந்தரரை” இன்னொருவருக்கு கொடுத்த தனித்துவமான தாயாக இசைஞானியார் புகழ்பெற்றுள்ளார். சமூகப்பயன்பாட்டிற்கு அவர் செய்த மகட்கொடை அற்புதமானது.

நானத்திரு நாடாய்

கடலோரத் தெய்வமே - நீ

காத்தருளும் கந்தா - எங்கள்

இடர் களைந்து எம்மனத்தற்கீ

கனிய காலமதைத்தந்து - முடிவிலீலா

தொடர் யுத்த தொல்லைகள்

முற்றாய் நீக்க - முருகா!

சுடர் மீளரும் நானத்தரு

நாடாய்யாக்கு எம்மமுமதை!

இராம ஜெயபாலன்

முதலாசிரியர்

சுட்டாலும் பால் சுவையில் குன்றாது

“சுட்டாலும் பால் சுவையில் குன்றாது
நட்டாலும் நண்பு அல்லர்
கெட்டாலும் மேன்மக்கள் மேன்மக்களே - சங்கு
சுட்டாலும் வெண்மை தரும்.”

நல்ல பாலை எவ்வளவுதான் சுண்டக் காய்ச்சினாலும் அதனுடைய உண்மையான சுவை சிறிதும் குறையாமல் இருக்கும். மாறாக சுவையை அதிகரிக்கச் செய்யும்.

அதுபோல பண்புடைய மேலோர் எப்போதும் வழங்கும் கொடைத்தன்மை உடையவராகவே திகழ்ந்தோங்குவா.

அவர்கள் வறுமையில் வாடமாட்டார்கள். கடலில் இருந்து எடுக்கப்பட்ட சங்குகளை எவ்வளவு நெருப்பிலிட்டுக் காய்ச்சினாலும் சுட்ட அச்சங்குகள் நீறானாலும் ஆகும். அதன் நிறம் மாறாமல் முன்பிருந்ததைக் காட்டிலும் அதிக வெண்மையுடன் தோற்றமளிக்கும்.

அதைப்போல நட்பின் பெருமை அறியாத பண்பற்றவர்களுடன் நெருங்கிப் பழகிய போதிலும் நல்ல நண்பர்களாக இருக்கமாட்டார்கள். இது அக்காலத்திலேயே ஓளவையார் அவர்கள் கணித்திட்ட கணிப்பாகும்.

நண்பன் என்பவன், தன் நண்பனுக்கு ஒரு துன்பம் என்றால் அதை உடன் அகற்றிட முயல்பவனாய் இருக்கவேண்டும். நண்பனுடைய துன்பமும் இன்பமும் தனக்குற்றதாகக் கருத வேண்டும். பயணங்களில் ஏற்படும் நட்பன்று உண்மை நட்பு. அது இரண்டாகப் பூமியைப் பிரித்து வேர்விடும் மரத்தைப்போன்றது நட்பு.

வெட்டாம்பட்டி என்ற ஊரில் மருதாசலம் என்பவன் வாழ்ந்து வந்தான். அதே ஊரில் வேங்கடநாதன் என்பவனும் வாழ்ந்து வந்தான். இருவரும் ஒன்றாகவே படித்தனர். பிறகு எல்லா விளையாட்டுக்களிலும் இருவரும் சேர்ந்து ஆடுவர்.

இவர்கள் இருவரும் கூடிப்படிப்பர். மருதாசலத்தின் அப்பா அம்மா பணக்காரர்கள். ஆகவே அவர்கள் வேங்கடநாதனையும் தன் மகனைப்போன்று பாதுகாத்தனர்.

இருவரும் ஒரே தட்டில் சிறுறுண்டி உண்பர். ஒரு குவளை நீரை இருவரும் பருகுவர். ஒரு பாயில் இருவரும் ஒரு தலையணையிலேயே படுத்து உறங்குவர்.

வேங்கடநாதனின் தாய் தந்தையர் அவனுக்கு அவ்வப்போது அறிவுரைகள் கூறுவர். வேங்கடநாதனும் மருதாசலமும் சேர்ந்து படிப்பதால் ஒருவரை ஒருவர் கேள்விகேட்டு இருவரும் ஒருவருடைய விடைத்தானை மாற்றித் திருத்திப் பிழைகளை மீண்டும் சரிசெய்து எழுதிப் பழகி வருவர்.

மருதாசலத்தின் வீட்டில் தினமும் இட்டிலி, வடை, பொங்கல், பூரி, அடை, புட்டு, தோசை, இடியப்பம் இப்படிப் பலவும் இருக்கும். ஆனால் மருதாசலத்திற்கு அவை எல்லாம் சாப்பிட்டு அலுத்துவிட்டது. அதனால் மருதாசலம் வேங்கடநாதனின் வீட்டில் செய்யும் பச்சைப்பருப்புப் போட்ட கஞ்சி, பழைய சாதம், மேளா மிளகாய், தயிர், கூழ், வடுமாங்காய், புதினா சட்டினி ஆகியவற்றை அவன் விரும்பிச் சாப்பிடுவான். வேங்கடநாதன் படிப்பு முடிந்ததும் தன்னுடைய பெயரை அருகிலுள்ள தலைமை அலுவலகத்திலுள்ள வேலைவாய்ப்பு மையத்தில் பதிவுசெய்து வைத்திருந்தான்.

ஆகவே வேங்கடநாதனுக்கு அரசபணியில் வேலை கிடைத்தது. அவன் எழுதுவினையராகப் பணியாற்றினான். மருதாசலத்தின் தாய் தந்தையருக்குக் கடும்நோய்வாய்ப்பட்டு செல்வமெல்லாம் அழிந்தது.

பிறகு அவர்களைக் காக்கும் பொறுப்பும் மருதாசலத்தின் முக்கியக் கடமையாயும் ஆனது. அப்போது அவன் தன்னுடைய நண்பனைச் சந்தித்து விவரங்களைச் சொன்னான்.

உடனே மருதாசலத்தின் படிப்புச் சான்றிதழைக் கொண்டு வேலைவாய்ப்பகத்தில் பதிவு செய்தான். பின்னர் அவனை தான் வசிக்கும் பகுதியில் உள்ள தட்டச்சுப் பயிற்சிக்கூடத்தில் சேர்த்து அவனுக்குரிய பயிற்சித் தொகையை வேங்கடநாதனே கட்டிப் படிக்கச் செய்தான்.

மருதாசலம் நன்கு பயின்று முதல் மாணவனாகத் தேறினான். அவனுக்கு உடனே வேலையும் கிடைத்துவிட்டது. தட்டச்சு தெரிந்ததால் நல்ல பணியில் சேர்ந்தான். அவனுடைய வருவாய் முழுவதையும் மருதாசலத்தின் தாய் தந்தையருக்குக் கொடுக்கச் செய்தான். வேங்கடநாதன் மருதாசலத்தை தன் வீட்டில் வைத்து உணவளித்து போசித்து வந்தான். மருதாசலத்திற்கு திருமணமானது. அவனுக்கு ஒரு குழந்தை பிறந்தது. அந்தக் குழந்தைக்கு “வேங்கடவன்” என்று பெயர் சூட்டி அழைத்து வந்தான்.

மருதாசலமும் வேங்கடநாதனும் உடலால் வேறுபட்டாலும் உள்ளத்தால் ஒன்று பட்டவர்களேயாவார்கள்.

நண்பர்கள் இருவரும் ஈருடல் ஒருயிர்போல் வாழ்ந்தனர். ஒருவரை ஒருவர் பிரிந்து வாழ மாட்டார்கள். எந்த ஒரு செயலையும் இருவரும் ஆலோசித்துச் செய்திருவார்கள்.

ஆட்டம், பாட்டம், கொண்டாட்டம், இன்பம், துன்பம் ஆகிய அனைத்திலும் ஒன்றாகவே இருப்பார். அவர்களுடைய குடும்பத்தில் அவரவர் அவர்களின் பிள்ளை, சகோதரன் என்றே நினைப்பார். அத்தகைய இணை பிரியாத நண்பர்கள்.

ஆலோசனை கூறுவதில் மந்திரியாய், கடிந்து கொள்வதில் தந்தையாய், அன்புகாட்டுவதில் தாயாய், அரவணைப்பதில் சகோதரனாய், மேல்படிப்புக்கு முயற்சிக்க வைப்பதில் நல்ல குருவாய்.... எல்லா வகையிலும் வேங்கடநாதனை மருதாசலத்தின் குடும்பத்தினர் கடவுளாகவே நினைந்து வந்தனர் என்பது வெள்ளிடைமலையே.

“முகநக நப்பது நப்பன்று நெஞ்சத்து

அகநக நப்பது நப்பு”

(குறள்)

நாட்டின் பெருமையை அறிந்த பண்புடையவர்களுடன் நெருங்கிப்பழகியபோதும் கடிந்து சினந்துகொண்டாலும் நல்ல நண்பர்களாகவே இருப்பார் அல்லவா! நண்பர்களே, நீங்களும் சிறந்த நண்பர்களாய் இருங்கள்!

திருவிவையாடல்

-ஆறுமுகநாவலர்-

படலம்-58

திருவாதவூரடிகளுக்கு உபதேசித்த படலம்

பாண்டிவள நாட்டிலே வைகையாற்றிக் கரையிலுள்ள திருவாதவூரிலே பிராணகுலத்திலே பாலகூரியன்போல ஒரு சிறப்புப்பிரகம் சிவபெருமான் திருவருளினாலே திருவவதாரஞ் செய்தார். அவருக்கு திருவாதவூர் என நாமஞ் செய்தனர். அவர் வளார்ப்பு பரிபாறு வபசினுள்ளே வேதம் முதலான அறுபத்து நான்கு கலைகளையும், வேத விதிப்படிபாண எல்லாச் சடங்குகளையும் கற்று வல்லவரானார். திருவாதவூரின் கன்னித் திருமகளை அறிந்த வர்கள் சொல்லியேட்டு, அவரை வரவழைத்து, பல வரிசைகளையும் அளித்து தனது டிப்பிரி களால் ஒருராக நிப்பித்துங் கொண்டான் பாண்டியன் திருவாதவூர் பணக்கலர் பம்பிற்சியனை நன்குணர்ந்திருக்கலும், மனுசாஸ்திராட்சி நூல்களை ஐயந்திர்பறக் கற்றதனாலும், மற்றெல்லா மந்திரியைய விடும் சிறந்து விளங்கினார். அதனால், அரிமந்தன பாய் டியன் திருவாதவூரை முதன் மந்திரியாக்க, அவரும் மண்ணுக்கு கண்ணும் இளையப் போலவிரிந்து, தாது நாடடைக் காத்து வந்தார்.

இப்படியிருக்கு நாளிலே, மெய்யர் கொருனொது? பொய்ப்பொருனொது? என்று பழப்புறியும் விருப்பம் இவர் மனத்திலுண்டாயது. "மல சம்பந்தத்தை நீக்கி என்னை-

எனக்கு அறிவிக்கின்ற ஞானசாரியன் வருவது வந்தொது" எனச் சிந்தித்தார். தன்னிடம் வரும் பலரிடமும், தான் செல்லுகின்ற பல இடங்களிலும் உள்ள பலருடனும் மெய்ப்பொருளை ஆராய்ந்தார். ஆனாலும், தமக்குச் சரியான ஞானசாரியன் கடைக்காததால், மெய்ப்பொருட்டி, சிவபெருமான் சிந்தனையிலேயே முழுவியடி தவறு அரசு கமைகளையும் கவனித்தபடி இருந்தார்.

ஒருநாள் அரசவையில் திருவாதவூர் வீற்றிருந்த வேளையில், குதிரைபுத்தி காப்போன் அரசன் முன்வந்து, "மகாராஜாவே! நம்மிடமுள்ள குதிரைகளில் வெள்ளத்தில் இறந்ததுபோக மிகுதி பெய்யுடையதும், மூப்பாடயதும் ஆயின. நல்ல குதிரையகல் இல்லை" என்று தெரிவித்தான். அரசன் திருவாதவூரை அழைக்கி, "நீ எழுது பண்டாரத்தைத் திறந்து வேண்டும் பொருள் எடுத்துக் கொண்டுபோய், சமுத்திரக் கரையினில் வந்திறங்கும் குதிரையகலைத் தெரிந்து வாங்கி வருதிர்" என்று கூறி விடுத்தான்.

அரசன் கூறியவாறே, திருவாதவூர் பண்டாரத்தைத் திறந்து, பொய்யாயகளை எடுத்து ஒட்டகங்களில் ஏற்றி முன்செல்ல விடுத்தான். தான் திருங்கோயில் சென்று மீளாட்சியம்மையையும், சோமசுந்தரம் சுவையையும் வணங்கி, "எம் பெருமானே! இப்பூறியாய் அனைத்துமும் தேவர்க்கும் தேவர்க்கு அடிபார்களுக்கும் உகந்ததாயம் செய்தல்

வேண்டும். அடியேனுடைய குறை இதுவே” என்று விண்ணப்பித்து விடைபெற்று சிவிகை மேலேறிச் சென்றார்.

இவ்வாறு வேண்டுகூல் செய்துகொண்டு திருவாதவூர் சென்ற பின், சோமசுந்தரக் கடவுள் ஒரு பிராமண ஆசாரியராகித் திருப் பெருந்துறைக்குச் சென்று, மாணவர் புடைசூழ ஒரு குருந்தைமர நிழலில் வீற்றிருந்தார். பிறவிக்கடலைக் கடக்க வரும் திருவாதவூர் காட்டு வழி கடந்து, பெருங் கருணைக் கடலாகிய ஞானாசாரியன் வீற்றிருந்த திருப்பெருந்துறையை அடைந்தார். அவ்விடத்தை அணுக அணுக, ஆனந்தம் மிகுதிபெற சிரசின்மேற்கைகூப்பி பார்ப்போர் “உன்மத்தர்” என்று நகைக்கும்படியாக நடந்து சென்று திருக்கோயிலை அடைந்து சிவபெருமானை வணங்கித் திருக்கோயிலை வலம் வந்தவேளை ஞானாசாரியர் எழுந்தருளியிருந்த குருந்தைமரத்தை எதிரே கண்டார். குருந்தைமர நிழலில் எழுந்தருளியிருந்த கருணைக்கடலான பரமாசாரியாரைத் தரிசித்து வணங்கி கைகளைச் சிரமேற் குவித்து, தன்னை மறந்த நிலையில் சிவபெருமானது திருவருள் வலையில் அகப்படட்டுக்கொண்டார்.

திருவாதவூர் உடல்- பொருள்- ஆவி மூன்றினையும் நீரோடு தத்தம் செய்ய, அதனைப் பரமாச்சாரியர் ஏற்று தமது திருவடித் தாமரையைச் சூட்டி திருக்கரத்தைச் சிரசின் மேல் வைத்து அவரைச் சிவசொருபமாக்கினார். திருவாதவூர், தம்மையும், தாம் வந்த நோக்கத்தையும் முற்றாக மறந்து, தம்வசமிழந்து அனலிடப்பட்ட மெழுகுபோல உருகி அமுது பாமாலை புனைந்தார். மெய்யன்பராகிய திருவாதவூருக்கு “மாணிக்கவாசகன்” என்னும் திருநாமத்தை ஞானாசாரியாராகிய சிவபெருமான் கொடுத்தருளினார். மாணிக்கவாசகர், ஞானாசாரியரின் மாணாக்கர்கள் அவ்விடத்து ஒதுகின்ற ஆகமப் பொருட்களையும், உபநிடதப் பொருள்களையும் கேட்டு, அதில்

விருப்பமுடையவராகி அங்கிருந்தார். அதனைச் சிவபெருமான் பார்த்தருளி, அதிமதுரமாகிய அவரது பாடல்களை- சிலகாலம் செவிமடுக்கவும், அவர் கொண்டுவந்த பொருள்கள் எல்லாவற்றையும் கவர்ந்து அதன்மூலம் அரிமர்த்தன பாண்டியனுக்கு அவரது பெருந்தகைமைகளை அறிவிக்கவும், புத்தரை வாதில் வெல்லவும் திருவுளம் கொண்டார். மாணிக்கவாசகரைப் பார்த்து, “இங்கே நீ செய்யவேண்டிய கருமஞ் சிறிதுண்டு. ஆதலால் சிலகாலம் இங்கிருப்பாய்” என்று கட்டளைபிட்டு அடியார் கூட்டத்தோடு மறைந்தருளினார்.

சிவபெருமான் கணாத்தோற்றம்போல தோன்றி மறைதலும், மாணிக்கவாசகர், அந்தப் பிரிவினைத் தாங்க மாட்டாதவராய் விழுந்து அமுது புலம்பலானார். ஒருவாறு தெளிந்து எழுந்து, கோபுர வாயிற் புறத்தே தமக்காகக் காத்துநின்ற படைஞர்களை நோக்கி, நீங்கள் முன்னே போய், “குதிரைக்கூட்டங்கள் ஆடி மாசத்தில் வருமென்று பாண்டிய ராசனுக்குச் சொல்லுங்கள்” என்று கூறி அனுப்பினான். அதுகேட்டு, அரசனும், குதிரையின் வரவை எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்தான்.

பாண்டியன் குதிரை வாங்கும்படி கொடுத்த திரவியமெல்லாவற்றையும், மாணிக்கவாசகர், சிவபெருமானுடைய பூசை திருவிழாக் களிலும், ஆலயத் திருப்பணி வேலைகளிலும், அடியார்களுக்கு உபயோகித்துவிட்டு திருப் பெருந்துறையிலேயே தங்கியிருந்தார். ஆடி மாதம் வந்ததும், பாண்டியராஜன் “இன்னும் ஏன் குதிரைகள் வரவில்லை” எனக்கேட்டு மாணிக்கவாசகருக்குத் திருமுகம் அனுப்பினான். மாணிக்கவாசகர் அதனை வாங்கி வாசித்து “இனிச் செய்வதென்ன?” என போசித்து சிவபெருமான் வீற்றிருக்கின்ற திருக்கோயிலை அடைந்து குறையிரந்து நின்றார்.

“எம்பெருமானே! பாண்டியன் தந்த பொருளெல்லாவற்றையும் உம்முடைய ஆலயத்துக்கும் அடியார்களுக்காகவும் செலவு

செய்ய அருள்பாலித்தீரே! இனி நான் எதைக் கொண்டு அரசனுக்குக் குதிரைகள் வாங்குவேன்” என்று விண்ணப்பஞ் செய்தார். சிவபெருமான் அசீரி வாக்கால், “குதிரையெல்லாம் வருமென்று அரசனுக்கு ஓலை அனுப்பதி” என அருளிச் செய்தார். மாணிக்கவாசகரும் அதுகேட்டு, மகிழ்ந்து அரசனுக்குத் திருமுகம் எழுதி அனுப்பினார். அரசனும் மகிழ்ந்து குதிரையின் வரவை நோக்கியிருந்தான்.

சிவபெருமான் அன்றிரவு நித்திரையிலிருந்த மாணிக்கவாசகர் கனவிலே, குருந்தை மர நிழலிலே வந்து ஆண்டருளிய ஆசாரிய வேடங்கொண்டு எழுந்தருளிவந்து, “பாண்டியனுடைய மனதைக் கவரத்தக்க குதிரைகளை யாம் கொண்டு வருவோம். நீ முன்னே செல்லுதி” என்று அருளிச் செய்தார். “தேவர்களுங் காணாத எம்பெருமான் கருணை வடிவ நமக்குக் கனவிலும் நனவிலும் எளிதாயிற்றே” என்று நித்திரையினின்றும் விழித்தெழுந்த மாணிக்கவாசகர் வியப்புற்று திருப்பெருந்துறைச் சிவனை வணங்கி விடைபெற்று பாண்டியனிடம் சென்றார். மாணிக்கவாசகரைக் கண்ட பாண்டியன், “எவ்வளவு பொன் கொண்டு போய் எத்தனை குதிரை வாங்கினீர்?” என்று கேட்டான். “மகாராசாவே! நான் கொண்டு போன பொன் பொருளுக்கும் அளவில்லை; வாங்கிய குதிரைகளுக்கும் அளவில்லை. அக் குதிரைகள் பின்னே வருகின்றன. கண்டு கொள்வாய்” என்று கூறிய மாணிக்கவாசகர் சொற்

கேட்டு மகிழ்ந்து, அவருக்குப் பாண்டியன் பல வரிசைகளும் கொடுத்து, அவரை மாளிகைக்கு அனுப்பி வைத்தான். மாணிக்கவாசகரும் மிக்க மகிழ்வோடும் நிம்மதியோடும் பொற்றாமரை வாவியிலே நீராடி சோமசுந்தரரை வணங்கி, “எம்பெருமானே! குறித்த வேளையில் குதிரைகள் வருவது எவ்வாறு” என்று விண்ணப்பித்தார். “மெய்யன்புடையானே! அஞ்சற்க! சூரியனுடைய தேர்க்கு குதிரைகள் போலுங் குதிரைகள் வந்து சேரும்” என்று ஓர் அசீரி வாக்கு எழுந்தது. நிம்மதியடைந்த மாணிக்கவாசகர் தம் மாளிகை புகுந்தார்.

திருவாதவூரரை அவர் சுற்றத்தாரும் உறவினரும் சந்தித்து, “நீர் கூறியபடி நாளை எப்படிக் குதிரைகள் வரும். அப்படி வராவிடால் அரசன் உம்மீது பெருங் கோபங் கொள்வானே! ஏன் இவ்வாறு நடந்து கொள்கிறீர்” என உண்மையான அன்போடு விசாரித்தனர். “சிவபெருமான் ஆசாரிய வேடங்கொண்டு என்னை அடிமைகொண்ட அன்றே யாம் எல்லாப் பற்றுக்களையும் நீக்கிவிட்டோம். பதவி, பட்டம், சுற்றம், சுகம் அனைத்தும் நீங்கி விட்டது. அதனால் என்னைத் தண்டித்தாலும் கவலையில்லை. சொர்க்கமோ நரகமோ எது வரினும் நாம் அதனை அனுபவிக்கத் தயார்” என்று மாணிக்கவாசகர் சுற்றத்தார்க்கு எடுத்துக்கூறி, அவர்களை அனுப்பிவிட்டு மாளிகையிருந்தார்.

எங்கும் நம்மோடு வருவது

வேறு ஊருக்குக் குடிமணிப் போகும்போது நீ தேடிய பொருளை உடன் கொண்டு போகின்றாயன்றோ! இந்த உடம்பை விட்டு நீ ழுப்பரும்போது உன் செல்வம் உன்னை வரவேண்டாமா? வர வேண்டுமானால் தருமஞ் செய். “எங்காயினும் வரும் ஏற்றவர்க்கு இட்டது” பூசை செய்யும் நேரம் உன்னைடைய நேரம்; தருமஞ் செய்த பணம் உன்னைடையது; நீ செய்த அறம் கட்டமுது போல் உனது பெரிய யாத்திரையில் இனிது உதவும்.

-சைவ நற்சித்தனை-

துணிவுடன் துணையும் இருத்தல் வேண்டும்.

கா சிவியை நேர்த்தியாக்கும் ஆசிரியம் லத்தால் ஒருபோதும் தோற்பதில்லை

திரு கே.எஸ்.எஸ். ராஜா அவர்கள்

ஒக்ரோபர் 06 குருவைப்போற்றும் திருநாள். ஆசிரிய அவதாரத்தை வணங்கிப் போற்றுகின்ற சந்தர்ப்பம், ஒரு வருடத்தில் ஒரு நாளிலாவது மாணவர்களுக்குக் கிடைத்திருப்பது, அவர்தம் பெற்றோர்களுக்கு மிகுந்த மகிழ்வினைக் கொடுக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. காரணம் ஒரு நாட்டின் விழுமியம், ஆசிரிய- மாணவர் பங்களிப்பிலேயே தங்கியுள்ளதெனலாம். அந்த வகையில் குருவணக்கம் ஆற்றும் சமூகம் எமது நாட்டில் உயிர்ப்புடன் வேருன்றியிருக்கின்ற செய்தியானது ஆசிரிய சமூகத்தினை ஊக்கமளிப்பதாக உள்ளது. புராதன காலத்திலிருந்து போற்றப்படும் மாதா, பிதா, குரு, தெய்வ, இயற்கை வழிபாடுகள், மற்றும் ஒப்படைக்கப்படுகின்ற பாரம்பரியங்கள், எப்போது அலட்சியம் செய்யப்படுகின்றதோ அப்போதே ஒரு நாடானது தனது அடையாளங்களைக் கைகழுவி இழக்க நேரிடும். ஆனால் மனித குலத்தினை நேர்த்தியாக வெல்ல வைப்பதில் ஆசிரியம் ஒருபோதும் தோற்றதும் இல்லை. தோற்பதும் இல்லை. மாறாக அதனைப் பொறுப்பாக்கும் பொறுப்பாளிகள் அக்கடமைக்குப் போலிக் கௌரவம் அளிப்பார்களாயின் உலகம் நேர்த்தியாக இயங்கமுடியாது. ஆசிரியமானது ஆண்டவனால் தரப்படும் ஒரு அட்சய பாத்திரம். அதனை யாரும் முடிவிடமுடியாது. மூடவும் கூடாது. காரணம் நாளும் பொழுதும் தேடத்தேட, ஆசிரியமெனும் அட்சய பாத்திரம் வற்றாது, குறையாது. நிரம்பி வழியும். அது நிரம்பி வழியும் இடம்தான் பாடசாலையாகும். இதனை யார் யார் கொட்டாமல்- சிதறாமல் பெற்றுக்கொள்கிறார்களோ அவர்களே மாணவர்களாவர். இது தொடர்பாக ஆசிரியம் தூற்றப்படுவதற்கு யாருமே பங்காளிகளாக இருந்துவிட முடியாது. மாறாக இதனை போற்றப்படுவதற்காக இறைவன் பல சந்தர்ப்பங்களை ஒவ்வொரு குழந்தைகள் மூலமாக அருளியுள்ளான். அக்குழந்தைகளை நாட்டுக்கு ஏற்ற அறிவார்ந்த, பண்புள்ளதான ஒரு பிரஜை ஆக்குவதே ஆசிரியத்தின் கடமையாகும். இக்கடமையில் ளங்கு,எப்போது தொய்வு ஏற்படுகிறதோ, அவை சீக்கிரமாக வீதிக்கு வந்துவிடும்.

ஆசிரிய சமூகம்:-

ஆசிரியராகப் பிறப்பவர்களோ, இறைவனுக்கு அடுத்தபடியாக ஏட்டிலும், நாட்டிலும், வீட்டிலும், னோட்டிலும், கோட்டிலும் உன்னதமாகப் போற்றப்படும் அறிவார்ந்த பாத்திரங்கள். ஆம் அட்சய பாத்திரங்களே! இப்பாத்திரங்களை அலங்கரிப்பவர்கள் ஒவ்வொருவரும் தினம் தினம், கணம் கணம், அறிவைத் தேடுபவர்களாகவும், அறிவார்ந்த அனுபவங்களை

வழங்குபவர்களாகவும் உயிர்ப்புடன் இருக்கவேண்டும். மற்றும் அரசு தரும் ஒவ்வொரு சிவன் சொத்துக்களையும் பேணத்தெரிவது மட்டுமல்ல பேறாக்கவும் தெரியவேண்டும். மேலும் கடமை நேரத்தினைக் கணக்குப் பார்க்காமல், அப்பாலும் கனவிலும்கூட ஒரு பாடசாலையைப்பற்றி, மாணவர்களைப்பற்றி, அவர்தம் வளர்ச்சிப்பற்றி எந்தவொரு ஆசிரியன் சிந்திக்கிறானோ அவன் ஒரு தெய்வம்தான்! எழுத்தறிவினை நேரம், காலம் பார்க்காமல் ஊட்டுபவன் இறைவன்தானே. ஆம், அர்ப்பணிப்புள்ள, அனுபவமுள்ள, மூத்த வயதினையுடைய, தளர்ந்து போயுள்ள ஆசிரியர்கள் பலர் பயனுள்ள ஒரு சந்ததியை உருவாக்கியபோதும், தேசிய விருதுகளுக்கோ, பதவிகளுக்கோ, ஏனையவர்களை அடிமைப்படுத்த விரும்பாத நிலையில் இந்த நாட்டில் வெல்லப்படுகிறார்கள். ஆசிரியத்திற்கு 60 ஒரு எல்லையல்ல. அது ஒருபோதும் அடிமையாவதுமில்லை.

அகவை 80 காவும் மாதாஜிக்கு நிறைவான வாழ்த்துக்கள்

சிவமயச் செல்வி, சைவநன்மணி, புலவர்மணி, ஸ்ரீ விசுவாம்பா விசாலாட்சி “மாதாஜி” அவர்களுக்கு (குய்யினான்) 12.11.2011 உடன் அகவை 80 ஆகிறது. இந்த வயதிலும் அவர்கள் ஆற்றிவரும் சமயப்பணிகள் அளப்பரியவை. விளம்பரத்தையோ விமர்சனங்களையோ எதிர்பாராமல் மிக அமைதியாக- ஆனால் ஆழமாக மாதாஜி அவர்கள் ஆற்றிவரும் பணிகளை சந்நிதியான் ஆச்சிரமம் உளமார வாழ்த்தி வரவேற்கின்றது.

நவராத்திரி நாடகி தோத்திரமாலை போன்ற இன்னும் பல நூல்களை வெளியிட்டு வருகின்றமை அவர்களது பணியில் முதன்மை பெறுகிறது. இன்னமும் “மாதாஜி” அவர்களால் ஆற்றப்படவேண்டிய சமயப் பணிகளுக்காக நிறைந்த ஆயுளையும் நீடித்த உடற் சுகத்தையும் கொடுக்க சந்நிதி செவ்வேளை வேண்டி நிற்கிறோம்.

-பேரவைபிள்ளர்-

மண்ணில் ஏன் பிறந்தேன்?

செல்வீ பா. வேலுப்பிள்ளை அவர்கள்

ஆன்ம விசாரம் செய்யும் ஒருவனுடைய சிந்தனை. மனிதன் பிறக்கின்றான். என்ன நோக்கம்? பூமியில் அவனுக்கு என்ன வேலை? கர்ம வினையை அனுபவித்துமுடிய என்னிடம் வருவாய் என்று அனுப்பியவன் இறைவன். கர்மவினை முற்பிறப்பிலுள்ளதாகலாம் இப்பிறப்பிறவியினதுமாகலாம். நல்லனவற்றைத் தேடி அறிந்து செய்யவேண்டும். அதுவே அவன் தொழில். “..... இந்த ஊன் எடுத்த ஜென்மம் பின்செய்த தீவினை யாது ஒன்றும் இல்லை பிறப்பதற்கு முன்செய்த தீவினைதான்” இந்தப் பிறவி கிடைத்தது என ஒரு அருளாளர் சொல்ல, “அவையத்தோர் பிறந்தவா றேதோ வென்னில் பெரு நோய்கள் மிகநலியப் பெயர்த்தும் செத்தும் பிறப்பதற்கே தொழிலாகி இறக்கின்றாரே” என அட்பர் சுவாமிகள் பாடியுள்ளார்.

மனிதன் பூமியில் பிறக்கின்றான். என்றோ ஒருநாள் அவன் பூமியை விட்டுப்போக வேண்டும். மனிதன் விரும்பாத ஒன்று மரணம். அது எப்போவரும்? எப்படி வரும் என்பது யாருக்கும் தெரியாது. உடம்பு மரணிக்கும், ஆன்மா (உயிர்) மரணிப்பதில்லை.

“காலன் வருவான், கண்பார்வை மங்கும்

வாயில் ஊற்றிய பால் கடைவாயால் வழியும்

உற்றார் உறவினர் கூடி அழுவர்

ஊரார் சுடுவார்கள்” நிச்சயம் இது நடக்கும்.

பிறப்புக்கும் இறப்புக்கும் இடையில் உள்ள வாழும் காலத்தில் முன்செய்த கர்மபலனை அனுபவிக்கும்போது தெரிந்தும் தெரியாமலும் மேலும் சில பாவகாரியங்கள் செய்து மறுபிறப்புக்கும் வித்திடுகின்றான்.

மனிதவாழ்க்கை சமயம் சார்ந்ததாயிருக்கவேண்டும். நன்னெறியில் வாழவும், அமைதியையும் தருவது சமயம். சமயம் என்ன சொல்கிறது? சிவபெருமானே முழுமுதற் கடவுள். அவரை மெய்யன்போடு வழிபடு. மனம், மொழி, மெய் இம்மூன்றினாலும் வழிபடுவாயாயின் மேலும் பிறவியில்லை. பேரின்பப் பெருவாழ்வு அடைவாய் என வலியுறுத்துகிறது. மனிதன் நன்னெறியில் வாழ, ஒளவையார், வள்ளுவர், நாலடியார், நாயன்மார்கள் நால்வர், இராமகிருஷ்ணர், நாவலர், விவேகானந்தர் முதலானோர் சமயவாழ்வு வாழ்ந்து காட்டியுள்ளனர்.

“சிவாயநம” எனச் சிந்தித்திரு, பஞ்சமா பாதகங்களைத் தவிர”

“கற்றதனாலாய பயன் வாலறிவன் நற்றாள் தொழு”

“சரீரம் கிடைத்தது கடவுளை வணங்கி முத்திபெறவே”

“மனிதப்பிறவி இனித்தமுடைய இறைவன் நடனம் காண்பது”

இவ்வாறு நல்லபல உபதேசங்களைத் தந்திருக்கிறார்கள்.

“நின்றான் இருந்தான் தன் கேளறல சென்றான் எனப்படுவதால்

இன்னினியே செய்க அறிவினை” என நாலடியார் கூறுகிறது.

அப்படியாயின் அறிவினைகள் யாவை?

தாய் தந்தையரை வணங்கு. பசித்தோர்க்கு அன்னமிடு. ஏழைகட்கு தருமஞ் செய், பசுவுக்கு வாயுறை, ஊர் நடுவே கிணறு- குளம் தோண்டு, ஏழைகளுக்கு வாழ வழிசெய், வறிய மாணவர்க்கு கல்வி வசதிசெய், கன்னியர் கரைசேர வழிசெய், விதவைகள் வாழ வழிகாட்டு, சாலையோரங்களில் நிழல்தரு மரங்கள் நாட்டு, ஆதலர்க்குச் சாலை அமை. இவை மட்டுமில்லை இன்னும் பலவுள. “அறஞ்செய் விரும்பு” எனப்படத்தும் கேட்டுமிருக்கின்றோம். இந்த அறிவுரைகள், அறவுரைகள் யாவும் நினைவில் இல்லை.

இப்பொழுது மனிதன் எதை விரும்புகிறான்?

மாடு, வீடு, மனைவி, மக்கள், காணும் உலகில் களியாட்டங்கள், விருந்துகள், பணம், ஓய்வு இல்லாத வேலை, மற்றவனிலும் பார்க்க எல்லா வகையாலும் தான் மிஞ்சவேண்டும் என்ற ஆசையினால் பிழையான வழிகளை நாடுகிறான். வயது ஏறுகிறது; கவலை- நோய் வாட்டுகிறது; கடவுள் என்ற நினைவு வருகிறது. நான் யார்? என் உள்ளம் யார்? எங்கிருந்து வந்தேன்? நான் போகும் இடம் எது? இப்போதுதான் மனிதன் தான் பிறந்த நோக்கம் யாது என ஆராய்கிறான். நான் பிறந்தேன்; வளர்ந்தேன்; வாழ்நாளில் என்ன செய்தேன்? காணும் உலகில் களியாட்டம், வாங்கு உருசியான உணவை உண்டேனே தவிர பசித்தோர்க்கு உணவு தரவில்லையே. அயலான் படுத்துன்பங்கண்டு இரங்கினேனா? என் உடலை வளர்ப்பதற்காக வாயில்லா ஜீவன்களைக் கொண்டு ஊனைப் புசித்தேனே. ஆசையால் தகாத வழியில் பணம்தேடி வங்கியில் போட்டேனே. எந்தவிதமான தான தருமங்களுளயும் செய்யவில்லையே. மனையாள்மீது கொண்ட மோகத்தால் பெற்று வளர்த்த தாய், தந்தை, சகோதரங்களை நிந்தித்திருப்பேன். மனைவி மக்களின் எதிர்காலத்திற்கு என்ன செய்து வைத்தேன்? ஒருவன் செய்த நல்ல காரியங்களால் உலகோர் மத்தியில் “இவன் வாழ்ந்தவன்” என்று புகழக்கூடியதாக பேசப்படவேண்டும். “காலம் பொன்போன்றது” தான் விட்ட தவறுகளை எண்ணிப் பார்க்கின்றான். இப்போது அவனுக்குண்டாகியது சுடலை ஞானம். பட்டினத்தடிகள் சொன்னது ஞாபகத்தில் வருகிறது.

“நல்லாரிணக்கமும் நன்பூசை நேயமும் ஞானமும்
அல்லாது வேறு நிலையுளதோ? அகமும் பொருளும்
இல்லாளும், சுற்றமும், மைந்தரும் வாழ்வும் எழிலுடம்பும்
எல்லாம் வெளிமயக்கே இறைவா கச்சியேகம்பனே”

தன் மனதை விழித்துச் சொல்கிறார்,

“பொய்யை பொழியாய்; புலாலை விடாய்; காளத்தி
யையரை யெண்ணாய்; அறஞ்செய்யாய்; - வெய்ய
சினமே பொழியாய்; திருவைந்தெழுத்தை யோதாய்
மனமே யுனக்கென்ன மாண்பு?”

“பொல்லாதவன், நெறிநில்லாதவன் ஐம்புலன்களை வெல்லாதவன், கல்விகல்லாதவன் மெய்யடியார்பால் செல்லாதவன், உண்மை சொல்லாதவன் நிந்திருவடிக்கன்பு இல்லாதவன் மண்ணில் ஏன்பிறந்தேன்?”

“கல்லார் சிவகதை நல்லோர் தமக்கு கனவிலும் மெய் சொல்லாதவர் பசித்தவர் கன்னம் கொடார் குரு சொன்னபடி நில்லார்; அறத்தை நினையார் நின்நாமம் நினைவில் சற்றும் இல்லார் இருந்தென்ன இறந்தென்ன?”

இனியாவது நல்ல காரியம் செய்வோம் என எண்ணுகிறான். ஆனால்,

“நிலையில்லா உலகில் நின்றனவெல்லாம் சென்றன சென்றன

எனும்படியாக வந்தது வந்தது கூற்று” ஒன்பது வாசலும் ஒக்க அடைக்கின்றன. உடல் இருக்கிறது; உயிர் புண்ணிய பாவங்களையும் கட்டிக் கொண்டு இன்னோர் பிறவியைநோக்கிச் செல்கிறது.

ஆசை உள்வாங்கிவிடுதல்.....

மக்கள் சேவையே மகேஸ்வரன் சேவை

அன்றைய ஆச்சிரமத்தினை இன்றைய காலவோட்டத்திற்கமைவாக தேவையுணர்ந்து பல்வகைப் பணிகளாக பலன்நோக்காது ஆற்றிவரும் சந்நிதியான் ஆச்சிரமப்பணி “வாழ்க வளமுடன்”. அன்றாடம் புதுப்புது சிந்தனை, சிந்தனைவழி செயற்பாடு, செயற்பாட்டின்வழி சமுதாய உயர்வு கண்டு வியக்கின்றேன். மக்கள் சேவையே மகேஸ்வரன் சேவை எனக்கொண்டு செய்யத்தக்கன செய்து மக்கள் வாழ்வை வளப்படுத்தும் அரிய பணி கண்டு பணிந்து போற்றுகின்றேன்.

ஆச்சிரம வெளியீடான “ஞானச்சுடர்” சைவ சமயத்தவர்கட்கு ஒரு அரிய பொக்கிஷமாகும். வேண்டிய வேண்டியாங்கு அறியத்தக்கதாக- பல்வேறு தரத்தினரும் படித்துப் பக்குவம்பெற, சமயவாழ்வு வாழ சிறந்த நல்ல விடயங்கள், பொருத்தமான நடை, தெளிவான அச்சுப்பதிப்பு, மலிவான விலை என்பன வழிவகுப்பதுடன் ஞானச்சுடரின் பாதையைச் செம்மைப்படுத்தி உரிய நோக்கையடைய வழிசமைக்கிறது.

ஆலயச் சூழலில் வயிற்றுக்கு ருசி மிக்க உணவு படைப்பது மட்டுமன்றி, “ஞானச்சுடர்” படைத்து அறிவுப்பசி தீர்ப்பதுவும் சந்நிதியானின் தெய்வீக அருளன்றோ. “ஞானச்சுடர்” என்றும் சமுதாயத்திற்கு சுடர் பரப்பி ஒளிகொடுக்க சந்நிதியான் என்றும் அருள் பாலிப்பாராக.

நன்றி

திருமதி ர. சோதிலிங்கம்,
கொழும்பு- 06

பழிக்குப்பழி ஒருபோதும் காயத்தை ஆற்றாது.

54

சமூக அமைப்பு

திரு சு. இலங்கநாயகம் அவர்கள்

சமூக வாழ்வில் அரசியல் முறைகள், விஞ்ஞானக் கொள்கைகள், வியாபார நடவடிக்கைகள், பொருளாதார வளர்ச்சிக்கான பல்வேறு உற்பத்தி முறைகள், கலை, கலாசார சமய பண்பாடுகள் எனப் பல்வேறு பிரிவுகள் அடங்கியுள்ளன. சமுதாயத்தில் பல பிரிவுகளாக அல்லது குழுவாகச் செயற்படுவதனால் அந்தச் சமூகம் முழுவதும் முன்னேறுவதற்கும்சரி, ஆன்ம ஈடேற்றம் அடைவதற்கும் சரி இந்தக் குழுமுறை அல்லது பிரிவுகள் நன்மை பயக்கின்றது எனலாம். இவை யாவும் காலத்திற்குக் காலம் பலவித மாறுபாடுகள் அல்லது மாற்றங்களுக்கு ஆளாகிக் கொண்டிருப்பனவாகும். நாடு முன்னேற்றம் அடைய வேண்டும் என்ற லட்சிய நோக்குடன், அனைவரும் தத்தமது தொழில்முறையையும், உற்பத்தியையும், சேவையையும் சமுதாயத்துக்கு அளித்து வந்தால் சமுதாயம் முன்னேற வழிவகுக்கும்.

பண்டைய காலத்தில் சமுதாய அமைப்பு முறையில் வழிபாடு, சமயம், ஆதீகம் ஆகியன பேணி வளர்ப்பவர்கள் பிராமணர் என்றும், ஆட்சிமுறை, அரசியல் போன்றவற்றை மேற்கொள்வோர் சத்திரியர் என்றும், வர்த்தகத்துறை, பண்டமாற்று, வியாபாரம் ஆகியவை மேற்கொள்வோர் வைசிகர் என்றும், விவசாயம், உற்பத்தி, சேவைத்தொழில் ஆகியன மேற்கொள்வோர் சூத்திரர் என நான்கு பெரும் பிரிவாகப் பகுத்து, சமுதாயத்திற்கு வேண்டிய சகலதையும் செய்து வந்தனர்.

சமுதாய வேறுபாடு, சாதிவேறுபாடு, மூடநம்பிக்கை போன்றவற்றை சமுதாயத்திலிருந்து விரட்ட வேண்டும் என்று அரும்பாடுபட்ட மகாத்மா காந்தி அடிகளும் வருணாச்சிரம தாமத்தை மனப்பூர்வமாக ஏற்றுக்கொண்டார். “My varnashrama dharma” “எனது வருணாச்சிரம தாம்ம்” என்று ஒரு பெரிய கட்டுரையை எழுதியுள்ளார். இந்த வருணாச்சிரம தாம்ம் மனிதனுக்குத் தானாகவே சுயமாக ஏற்பட்டது. அது இயல்பானது. ஒருத்தருக்குப் பிறப்பாலேயே அமைந்த விடயம் அது. மிருகங்களை எடுத்துக்கொண்டால் ஒவ்வொரு இனத்துக்கும், ஒவ்வொரு குழுவுக்கும் இயல்பான தன்மை உண்டு. சிங்கம், புலி போன்ற மாமிச பட்சினிகளுக்கு மூர்க்கம், சுறுதி, பாய்ந்து பிடிக்கும் ஆற்றல் ஆகியன உண்டு. குதிரை, பசு போன்ற தாவர பட்சினிகளுக்கு சாந்தம், அமைதி போன்ற பணிவான குணங்கள் உண்டு. பசுக்கன்று சிங்கக் குட்டிபோல் மாற்றம் அடையமுடியாது. அவற்றின் இயல்பான குணத்திற்கு இணங்க செயற்படும்.

அதுபோல், வருணாச்சிரமம் என்பது பாரம்பரிய இயல்பு அல்லது குணம் எனலாம். இது பிறப்பால் அமைந்த விடயம். பழைய கால அரசர்களிடம் உள்ள யுத்தத்திறமை அவர்களின் பிள்ளைகளிடம் காணப்பட்டது. அருச்சுனனின் வில்விதையைக் காட்டிலும் அபிமன்யு சிறந்து காணப்பட்டான். இதனைத் தற்கால விஞ்ஞானம் ஏற்று பாரம்பரிய இரத்த

உறவு (Genetic) என்கிறது. இந்த இயற்கை விதியை இந்தமதம் ஒரு விஞ்ஞான ரீதியான அஸ்திரமாக ஒழுங்கு பண்ணித்தந்திருக்கிறது. இது சமுதாயத்தில் ஒவ்வொருவருக்கும் இருக்கக்கூடிய கடமைகளைக் கட்டுப்படுத்தித் தருகிறது. இதனால் ஒருவன் உயர்ந்தவன், மற்றவன் தாழ்ந்தவன் என்ற மனப்பாங்கை இந்தமதம் படைக்கவில்லை. ஒவ்வொருவரும் தங்களைத் தாங்களே கட்டுப்படுத்திக் கொண்டு வாழவும், சமுதாய தொழிற்சிறப்பு (Specialization) சக்தியை விரயமாக்காது சிக்கனமாகவும், திறம்படவும் காக்கவே, வருணாச்சிரம தர்மம் உள்ளது.

ஒருவனுடைய பிறப்பை அடிப்படையாக வைத்து தொழில்களைப் பிரித்து அதன்மூலம் தொழிற்தோச்சி பெற்று, தொழில்கள் சிறந்து விளங்கும் வகையில் சமூக அமைப்பு உள்ளது. இதனைச் சிலர் தமது குறுகிய நோக்கத்தால், சாதிப்பிரிவு என்றும், தீண்டாமை என்றும் மக்களிடையே பிழையான கருத்துக்களைப் பரப்பி தாம் சமுதாய சீர்திருத்த வாதிகள் என்றும், பொதுவுடைமை வாதிகள் என்றும் சொல்லிக் கொண்டு அமைத்துக் கொண்டும் பாமர மக்களை ஏமாற்றி, தமது அரசியல் இலாபத்திற்காக சமூக அமைப்பு முறைக்கு பிழையான விளக்கமும், வழிகாட்டலும் கொடுத்துள்ளனர். ஆனால் சமூக அமைப்புமுறை சாதிப் பிரிவினையை ஏற்கவில்லை. ஒவ்வொரு தொழில் புரிபவனும் உயர்ந்தவனாக மதிக்கப்பட்டான். இராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர் தோட்டி வேலை செய்பவர்கள் (மலசலகூடம் துப்புரவு செய்வோர்) உயர்ந்தவர்கள் என்பதனைக் காட்டுவதற்காக, தானே சேரிப்பறங்கள் சென்று மலசலகூடங்களைத் துப்புரவு செய்தார்.

தற்போதைய சமுதாயத்தில் கலப்புத்திருமணம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு சமுதாயப் பண்புகள் மாற்றம் காணத் தொடங்கியுள்ளது. வருணாச்சிரம தர்மப் படியான தொழிற் பங்கீடுகள், தொழிற் சிறப்புக்கள் மாற்றம் அடைந்

துள்ளன. விஞ்ஞான வளர்ச்சி காரணமாக நவீன யந்திரமய தொழிற்சாலைகள் இயங்கத் தொடங்கியுள்ளன. எந்தவித மாற்றங்கள் ஏற்படினும் இயற்கை, இறைவன், சமயம் என்ற கோட்பாடு இருக்கவே செய்யும். அது நிலையானது. சமய வழிபாட்டு முறைகள் மாற்றம் அடையா. இவற்றைப் பேணிப்பாதுகாத்து வளர்க்க வேண்டும். எனவே, ஷேஷம் என்று ஒன்று இருக்கவேண்டும். சிலராவது வேதக் கடமைகளை வளர்க்கவேண்டும். இது ஒன்று இருந்தால் மற்றவர்களில் ஏற்படும் குளறுபடிகளால் உண்டாகும் தோஷம் நிவர்த்தியாக வழிவகுக்கும்.

காந்தியடிகள் குடிசைத் தொழிலை வளர்ப்பதன்மூலம் கிராமிய பொருளாதாரத்தை வளர்க்கலாம் என்றார். ஆடம்பர வாழ்க்கை கூடாதென்றும், வாழ்க்கை எளிமையாக அமையவேண்டும் என்று பிரசாரம் செய்தார். ஆனால் அறிவு விருத்தி விஞ்ஞானவளர்ச்சி, இயந்திரமயமாக்கல் போன்ற மாற்றங்களால் ஆலைத்தொழில், ஆடம்பரப்பொருள் உற்பத்தி, சொகுசு வாழ்க்கை முறைகள் வந்ததும் பாரம்பரிய கைத்தொழில் முறைகள் நலிவடையத் தொடங்கியுள்ளன.

ஒரு நாட்டில் பல இன, மொழி, சமய மக்கள் வாழுகின்றனர். ஒவ்வொரு பிரிவைச் சேர்ந்தவர்களுக்கிடையே மொழிச்சண்டை, சமயச்சண்டைகள் ஏற்படுகின்றன. எனவே, எல்லோரையும், ஒருசமயம், ஒருமொழி, ஒரு இன மக்களாக மாற்றமுடியாது. எனவே அவர்களுக்கிடையே அன்பு, சகோதரத்துவம் ஒழுக்கம் பண்பு ஆகியவற்றை அறிவு பூர்வமாக ஏற்படுத்தி, ஒற்றுமையாக வாழ வழி செய்ய வேண்டும். இது போலவே தொழிற்பிரிப்பு முறைமை, மக்கள்குழுமம், வருணாச்சிரமதர்ம முறை ஆகியவற்றில் வேறுபாடுகள் இருந்தாலும் அனைவரும் ஒன்றுகூடி, ஒரு குலமாக சகோதரத்துவ மனப்பான்மையுடன் ஒற்றுமையாக வாழ வேண்டும்.

தற்போதைய சமுதாயம் தமது வாழ்க்கை ஒன்றையே குறிக்கோளாகக் கொண்டு பணத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்துள்ளது. பழைய சமூகத்தினர் பணத்தின் நினைவாக இல்லாது கடமையின் நினைவாக மட்டும் இருந்தார்கள். பணம் பதவிகளை நோக்கும் போது அதிக பணம் உள்ளவன், உயர்பதவி வகிப்பவன் உயர்ந்தவன் என்றும், மற்றவர்கள் தாழ்ந்தவர்கள் என்றும் எண்ணும் மனப்பாங்கு மக்களிடம் ஏற்படுவதன் மூலம் அவர்களிடம் பொறாமை ஏற்பட்டு, பூசல்களும் (class conflict) ஏற்படச் செய்கிறது.

எனவே, இவ்வேறுபாடுகளைக் கருத்தில் கொள்ளாது, நாம் அனைவரும் கடவுளின் குழந்தைகள், நாமாகவே பிறவி எடுக்க வில்லை. இறைவன் எம்மைப் படைத்துள்ளான். நாம் எல்லோரும் இந்த நாட்டு மன்னர்கள் என்ற மனோபாவத்துடன் அன்போடு, ஐக்கியத்தோடு, விசுவாசத்தோடு, சுகத்துடன் பரஸ்பரம் உதவி செய்து கொண்டு சாந்தியும் சமாதானத்துடனும் வாழ்ந்தால், சமுதாயம் சீரும் சிறப்பும் பெற்று விளங்கும் என்பது திண்ணம். இன்பமே சூழக் கல்லோரும் வாழக் களமுடன்.

ஊர்ப் பழிக்கு அஞ்சாதவன்

மழித்தலும் நீட்டலும் வேண்டா உலகம்

பழித்தது ஒழித்துவிடுள்

[குறள்]

பழித்தல், பழிச்சொல்லுக்கு ஆளாகாதவன் என்பது மனித சமூகத்தில் படித்தோர் முதல் பாமர மக்கள்வரை எல்லோர் கவனத்திற்கும் உரிய ஐந்தப் பறியானது பெரிதும் பஞ்சமா பாதகங்களால் பெரிதும் ஏற்படுகின்றது. கொலை, களவு, காமம், சூது, கள்ளுண்ணல் எனும் பாவங்களால் மக்கள் பழிக்கு ஆளாகின்றார்கள். எனவேதான் ஐந்தப் பஞ்சசீலக் கொள்கையை உலகில் உள்ள எல்லா மதங்களும் பெரிதாகப் போற்றி மக்களை ஒப்பாவங்களால் பறியேற்படாமல் வாழ அறிவுறுத்துவதைக் காணலாம்.

இன்றைய காலத்திற் பெரும்பாலும் பணம், பதவி, பட்டம், புகழ், ஆசை இவற்றாலேதான் மக்கள் பழிக்கு ஆளாவதைக் காணமுடிகின்றது. இவற்றால் ஏற்படும் சுயநலப் போக்குகள் பழி பல செய்யத் தூண்டுகின்றன.

சுன்றாள் பசிகாண்பாள் ஆயினும் செய்யற்க

சான்றோர் பழிக்கும் வினை

[குறள்]

வள்ளலுப் பெருந்தகையார் மிக அழகாகவும் சிறப்பாகவும் சான்றோர் பழிப்பதைச் செய்யற்க எனக் கூறுகின்றார். உலகியல் வாழ்வில் நாம் எவ்வளவுதான் பணம், பதவி, பட்டம், புகழ் பெற்றிருந்தாலும் பிறர் பழிக்கும்படியான பழிச் செயல்களுக்கு ஆளானால் அது எம்மைத் தாழ்த்திக் கீழ்நிலைப்படுத்திவிடும். எனவே ஊர்ப்பழிக்கு ஆளாகாமல் உலகில் வாழ முயல்வோம்.

-நினைவு மணி-

நன்றாகச் செய்தால் நல்லது பெறலாம்.

திருவாரூர் பரவல் சிவநெறிக் கலாநிதி, கலாபுரணம்
தம்புதுரைராசா அவர்களின்
88ஆவது அகவையிலும் திருப்பணிச் சிந்தனைவளம்

கலாநிதி களகரப்பாபதி முயேஸ்வரன் அவர்கள்

மனிதகுல வரலாறு மிகய்க நீண்டது. தோன்றியவை அழிவின் எண்டும் இயற்கையின் உண்மை நியதி ஆகியும் சீர்சில ஞானச் செல்வாகளினதும், தோன்றல் களினதும், பெயர்வருஞ் செயல்களைப் புரிந்த பெரியார் களினதும் திருநாமம் - நீடுபடி - எச்சம், என்றென்றும் அழியாதவை. அதிலும் ஆன்மீகப்பணிகளும், அறப்பணிகளும், திருப்பணிகளும், ஞானவிளக்கங்களும் புரிந்த அருளாளர்களும், தொண்டர்களும், பண்ணிய சீலர்களும், மகான்களும் வரலாற்றிலும் மக்கள் நினைவிலும் நெஞ்சங்களிலும், நிலையேறு கொள்வரென்பது பிரத்தியட்சம், பெருந்தம, இத்தகு தகையவரும், தண்ணறியும், பெருமையும், புகழும் கொண்டு எம்மத்தியில் வாழ்ந்தவரும் பெரியார் சிவநெறிக் கலாநிதி, கலாபுரணம் தொண்டர்க்குத் தொண்டன் தம்பு துரைராசா அவர்கள்.

திருமுறைகளில் விருப்பாவார் கொண்டவர்களை பெரிப்பதற்கும் தனித்துவ இயல்பு கைவரவேண்டும். ஆன்மீக 'ஞானத்தொளிவு' மித்திக்க வேண்டும். பூவ பண்ணியப் பேற்றின் பயனாக எச்சமோட்டையில் எளிதத காலத்திலே திருவாசகப் பெருறு திருக்கீழ்ச்சாரம் ஸ்ரீமத் சபாரத்தின அவையினது தொடர் ஏற்பட்டது 'எழுந்தானி' என்ற வகையிலே திருவாசகத்தைபே இல்லவாகவும், இதயமாமவும் கொண்டு வாழ்கின்ற ஓர் அற்புதமான உத்தம மனிதர் தம்பு துரைராசா. திருக்கீழ்ச்சாரம் ஸ்ரீமத் சபாரத்தின அவையினது துரைராசா அவர்களின் பேச்சும் முச்சம். ஸ்ரீமத் சபாரத்தின அவையினின் திருநாமத்தால் தொண்டர் பண்ப அமைத்து அதற்குத் 'திருப்பணித் தவமணி' எனப் திபாகராசா அவர்களைத் தலைவராகக்கி (இராமநாத அமைந்த அனுமலவத் தொண்டனாகக்கி கொண்டு) அனைத்து நற்பணிகளைபும் முழுமுச்சுடன் முன்னெடுப்பவர் தேவியின் முயற்சியும் ஞானபின் கறுகறுப்பும் இவரின் தோற்றுவிரும் காட்சிக்கு எளிப்பாரபும். கருதலத்தில் எல்லவராயும்: எடுத்த காரியத்தை இனிதே நிறைவேற்றி முடிக்கும் தீவன்மை மிக்கவர்.

"மெய்நுத்தம் பாரா பரிபிரக்யம் கண்டுஞ்சார்
 எவ்வெவர் தீமையும் பெற கொள்ளார் - மெய்
 அருமைபும் பாரா அவமறிப்பும் கொள்ளார்
 கருமமே கண்டவாயினார்."

என்ற அருமை மிகு பாடல் திரு. தம்பு துரைராசாவை எண்ணியே எழுந்தியே என்னவோ! என்ற சிந்திக்க வேண்டுகின்றது.

திருப்பதி அன்புது மனமகிழ்ச்சியே.

இவரை,

“அருமையடைத்து என்று அசாவாமை வேண்டும்
பெருமை முயற்சி தரும்”(குறள் 611)

(பொருள்): ஒரு செயலைச் செய்யத் தொடங்குமுன், இச்செயல் செய்வதற்குக் கடுமையானது என்று எண்ணிச் சோர்வு அடையாதிருத்தல் வேண்டும். அச்செயலுக்கான முயற்சி பெருமையைக் கொடுக்கும். என்னும் திருக்குறளின் இலக்கியம் என்றும் கூறலாம்.

தொண்டன் துரைராசா பெரியார் வயதின் முதுமையை வென்று இளமை உணர்வோடு வாழ்ந்து காட்டுபவர். இவரது வாழ்வும் பணிகளும் அற்புதமானவை, மதிப்புமிக்கவை. தனது முதுமை வயது குறித்து எவ்வித அக்கறையும் கொள்ளாது.

திருக்கேதீச்சரம் ஸ்ரீமத் சபாரத்தின சுவாமிகளது பெரும் புகழையும், பெருமையையும் உளகளாவிய ரீதியில் பரப்பும் பணியினைத் தமது வாழ்வின் குறிக்கோளாகக் கொண்டு அயராது செயற்படுபவர். சுவாமிகளின் குருபூசை விழாக்களை ஒழுங்கு செய்து தவறாது ஈடுபாட்டுடன், நடத்துபவர். மாணிக்கவாசக சுவாமிகளின் திருவுருவ ஊர்வல நிகழ்வும் நிகழ்த்துவார். ஆண்டுதோறும் திருவாசக முற்றோதல் நிகழ்வுகளைத் தனது ‘திருவாசகம்’ இல்லத்திலே நடத்தி அடியார்களைவருக்கும் அன்னதானமும், திருவாசகம் பற்றிய ஞான விளக்கச் சொற்பொழிவினையும் நடத்துவிட்பவர். அத்தகு ஆர்வமும் ஈடுபாடும் காரணமாக நல்ல சிந்தனைகளைத் தாங்கிய நூல்களைத் தொகுத்து வெளியிட்டுள்ள இவர் அண்மையில் “ஈழத்துச்சிவாலயங்கள்” பற்றிய அரியதோர் தொகுப்பு நூல் ஒன்றையும் சிறப்பாகப் பதிப்பித்து வெளியிட்டார்.

தொண்டர் துரைராசா அவர்களின் சமய, சமூக கலைச்சேவைகளைப் பாராட்டிச் சர்வதேச இந்தமத குருடீம் 8.8.2008 “சிவநெறிக்கலாநிதி” என்னும் சிறப்புப் பட்டமளித்தும் பொன்னாடை போர்த்தியும் கௌரவித்துள்ளது. 2009 டிசம்பர் 15 ஆம் திகதி இந்து கலாசார அமைச்சினால் “கலாபூஷணம்” விருது வழங்கப்பட்டது.

சிவநெறிக் கலாநிதி துரைராசா யாழ்ப்பாணம் பொன்னாலையைப்பிறப்பிடமாகவும், யாழ். சுண்டிக்குளியை வசிப்பிடமாகவும் கொண்டவர். தற்போது 1992ற்குப்பின் பம்பலப்பிட்டியில் குடும்பத்தோடு வாழ்ந்து வருகிறார் 1924இல் பிறந்து சிறுவயதிலே கொழும்புத்துறை இந்துப்பாடசாலையிலே கல்விகற்றுப்பின்னர். ஸ்ரான்லி அரசினர் பாடசாலையிலே படித்து J.S.C சித்தி பெற்று சிரேஷ்ட தராதரப்பத்திரம் பரீட்சைக்குத் தோற்றினார். 1944ஆம் ஆண்டு மதுவரிக் காவலராக இத்திணைக்களத்தில் தனது அரச பணியை ஆரம்பித்த த. துரைராசா அவர்கள் தனது திணைக்களத்தில் வல்லமையையும் வெளிப்படுத்தி 1978இல் மதுவரி சார்ஜன் என்னும் பதவி உயர்வைப் பெற்றுள்ளார். நாற்பது நல்விருதுகளையும் மிக அரிதான மூன்று தங்கப்பட்டிகளையும் அதற்கென வழங்கப்படும் கௌரவக் கொடுப்பனவையும் பெற்றுள்ளார். இத்திணைக்களத்தில் மதுபாவனை, புகைத்தல் போன்ற கெட்ட- தீய பழக்கங்கள் அற்று வாழ்ந்த ஒரு சிலருள் இவரும் ஒருவர் என்று கூறின் அது மிகையிலை.

மனிதாபிமானமும், ஜீவகாருண்யமும், துன்புறுவோருக்குத் தொண்டு செய்தும் துன்புறாதவர் தொண்டர் துரைராசா. பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு இவர் தனிப்பட்ட முறையிலே செய்த உதவிகள் பலவாகும். இரு தடவைகள் இலண்டனில் தன் மகன் மூலம் பெருந் தொகையான துணிவகைகளை எடுப்பித்துக் கொழும்பு சாரதா சிறுவர் இல்லம் திருமலை சிவானந்த தபோவன இல்லம், இரத்தமலாணை சிறுவர் இல்லம், மட்டக்களப்பு சுனாமி அகதிகள் நிலையங்கள்

ஆகியவற்றுக்கு மட்டக்களப்பு பாராளுமன்ற உறுப்பினர் மூலம் வழங்கினார். வீரகேசரி நிறுவனம் சேகரித்த சுனாமி நிதிக்குத் தனது ஒரு மாத ஓய்வூதியத்தை அப்படியே முழுமையாக வழங்கினார்.

உச்சநீதிமன்றத்தின் ஓய்வபெற்ற நீதியரசர் விக்னேஸ்வரன், கலாபூஷணம் வித்துவான் வசந்தா வைத்திய நாதன், இந்துத் திணைக்களப் பணிப்பாளர்கள், தமிழருவி சிவகுமாரன், சுவாமிதந்திரதேவா, சுவாமி ஆத்மகணானந்தா, கலாநிதி நாகேஸ்வரன் இன்னும் சிலரைக் கொண்டு சமயச் சொற்பொழிவினை நிகழ்த்துவித்தார். 60வது திருமண சஷ்டியப்த பூர்த்தி விழா 2008 இல் கொண்டாடப்பட்ட போது இவரது பிள்ளைகள் சிறப்பு மலர் ஒன்று வெளியிட்டார்கள். அம்மலரிலே பல பெரியோர்களின் வாழ்த்துரைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. காசிப்பிள்ளை சுவாமி என அழைக்கப்பட்ட கலாநிதி ஸ்ரீ சதானந்த சரஸ்வதி யோகாசன யோகியிடம் யோகக்கலை பயின்றவர். இப்போதும் தினமும் லேசான யோகாசனம் செய்து வருகிறார். தினமும் காலையில் 40 நிமிடங்கள் நடைப்பயிற்சி செய்கிறார்.

2008 இல் தமது துணைவியாருடன் இந்தியத்திருத்தலயாத்திரைச் சுற்றுலா சென்று 80க்கு மேற்பட்ட திருத்தலங்களையும் தரிசித்து வரத்திருவருள் கிட்டியது. திருவாசகசுவாமிகளின் குருபூசையிலே கல்விமான்களால் பாராட்டுக்களும், வாழ்த்துக்களும் பெற்றார். இருமுறை U.k யில் உள்ள பிள்ளைகளிடம் சென்று வந்தார்.

சென்ற வருடம் திருக்கேதீச்சரம் ஆலய பரிபாலனசபை கொடுத்த சிறுகாணித்துண்டில் திருவாசக சுவாமிகளின் பெயரில் இந்து கலாசார மண்டபம் அமைக்கத் தொண்டர் சபை முன் வந்து கட்டிட நிர்மாண வேலைகளும் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. சபைத்தலைவர் உட்பட சபையின் நிர்வாக உறுப்பினர்களுடன் செயலாளர் துரைராசா கட்டிட நிர்மாண வேலைகளுக்கு நிதி சேர்ப்பதில் மும்முரமாக ஈடுபட்டுக்கொண்டிருக்கிறார். இத்திருப்பணிக்கு நிதிஉதவி வழங்க விரும்புவர்கள் தொடர்புகொள்ள வேண்டிய முகவரி:

திரு த. துரைராசா,
31A, ஞானகிலேன்,
பம்பலப்பிட்டி,
கொழும்பு -04

தொலைபேசி: 011- 4852232

பத்திரிகையும் பக்திப் பாடலும்

பத்திரிகைகளைக் காலையில் எழுந்தவுடன் விழுந்து விழுந்து படிக்கின்றோம். நம்முடைய ஆன்மா கடைத்தேறத்தக்க பயனுள்ள செய்திகள் எவையேனும் இன்றைய பத்திரிகைகளில் வெளியிடப்படுகின்றனவா? கொலை, கொள்ளை, கற்பழிப்பு எனப் பஞ்சமா பாதகங்களைப் பற்றிய செய்திகள் தானே மிக விரிவாகப் படங்களுடன் விளக்கப்படுகின்றன. அத்தகைய பத்திரிகைகளைப் படிப்பதில் நாம் காட்டுகின்ற ஆர்வத்தைப் பக்தி இலக்கியங்களைப் படிப்பதில் காட்டுகின்றோமா? பத்திரிகைகளைப் படியுங்கள். நான் வேண்டாம் என்று கூறவில்லை. ஆனால் தினமும் காலையில் எழுந்தவுடன் தேவாரத் திருவாசகங்களில் ஒரு சில பாடல்களையாவது படித்துவிட்டுப் பிறகு நீங்கள் விரும்பும் எந்தப் பத்திரிகையை வேண்டுமானாலும் படியுங்கள்.

-சைவ நற்சிந்தனை-

தமிழகத் திருக்கோயில் வரலாறு

திருநாகேஸ்வரம் (இராகஸ்தலம்)

திருவிழா நாகநாத சுவாமி திருக்கோயில்

வண்ணவாயுர் அம்பலமேலம்மாள் சுவர்ணம்

மணிதன் மன அமைதி பெற்று மேன்மையற்ற ஆய்நீரா அமைந்த அந்நாள் நிலையங்களே ஆலயங்களாகும். நாம் வாயும் வீட்சுச் சிறுகக்கட்டிய பெருவாழ்வு வாழ்ந்த நம் முயல்மேல், அனாதைய பெருக்கோயில்களை நிறுவீ ஆண்ட வலவல வணங்கினே. ஆய்க்காங்கே இவ்வாறுள்ள பல் எழ்தலங்களிலும், பழங்கொளு, உருவத் திருமேனி தாங்கி வேண்டினார் வேண்டியவனவெனலாம் அளித்து வருகிறான். பழத்தே கோயில் யோன்றி விளங்கும் பெருமானை உள்ளாண்டொரு வழி உருவின் அறபாக்களின் உள்ளமும் அருட்கோயிலாகி இறைமமை கமழும். இதனையே "காலையும் மாலையும் கைதொழுவார் மமை ஆலயமாதும்" என்றார் திருநாவுக்கரசர். இதனையே திருமுலனின் திருமுத்திரம் இவ்வாறு பேசுகிறது.

உள்ளம் பெறுப்கோயில் ஊதுடம் பாலயம்
வள்ளல் பீராளர்க்கு வாய்க்கே பரவாசல்
பெளகம், பெளிந்தார்க்குச் சீவன் சீவலிங்கம்
கள்ளப் புலனைந்தும் காணா மணிவிளக்கே.

-திருமந்திரம் 1823-

தஞ்சை மாவட்டத்தில் கும்பகோணத்திலு, கிழக்கே 6 கி.மீ தூரத்தில் திருநாகேஸ்வரம் ஆலயத்துள்ளதால், கும்பகோணத்திலிருந்து நினைத்த திரமெல்லாம் திரும்பு வசதிபுண்டு. நாக அரசனாகிய இராக பூசித்தலையால் இத்தலத்திற்கு நாகேஸ்வரம் எனப் பெயர் வழங்கு திருமேல்வரம் அருள்பிகு நாகநாதசுவாமி திருக்கோயில் வெளிச்சிகாரத்தின் தென்பேற்கு முலையில் கீழ்க்கு நாகக்கிபடி யாடி பகவான் எழுந்தருளியுள்ளார். இக்கீழ யாடிபகவான் ஸீநாக நாதசுவாமியை வழிபட்டோடு, தல்லவ நாடிவந்து வழி கும் அண்டகளுக்கு பல் தலங்கலையும் அளித்தகொடுக்கும் வள்ளலாகவும் திகழ்கிறார். இராமேஸ்வரம் காலயஎழ்தியொன்ற இக்கீழவிலும் இராஜபகவான் பெருவணக்கத்திற்குரியதாக இவ்வழியும், திருநாகேஸ்வரத்தில் மட்டுமே தனிக்கோயில்கண்டு தம் திரமேயி இறைமும் அருள்பாலிடதை நாம் மறக்கிறோம். இராஜபகவான் திருமேனியில் பாலாபிஷேகம் செய்யும்போது திருமேனி நீல நிறமாக மாறுவதைத் தினமும் பல்லாயிரக்கணக்கானவர்கள் கண்டு பரவாசமடைகின்றனர். (வீபரம் பீவ்வர்)

இறைவன்: நாகேஸ்வரர், நாகநாதர், சண்டகாரண்பேஸ்வரர்
இறைவி: சிரிதஜாம்பிகை, பிறையணிவாள் முதல் அம்மை
தலமரம்: சண்டமம்
தீர்த்தம்: சூரிய தீர்த்தம்

கண்டராதித்த சோழனால் கருவடிநாக் கோயில் கட்டப்பெற்று, பின்னர் சேக்கிழார் பெருமானால் உள்ள மண்ப கட்டுமானப் பணியின் திறைவு பெற்று, பின்னரும் காலத்திலும் காலம் திருப்பணிகளும் கும்பகோணங்களும் துந்தேறியுள்ளன. கற்றிலும் சோலைகள்

குழ, கிழக்கு நோக்கி அமைந்த இத்திருக்கோயில் நாற்புறமும் கோபுரங்களும்- இரண்டு பிரகாரங்களும்- தேரோடும் வீதிகளுமாக விளங்குகிறது. ஐந்து நிலைகள் கொண்ட கிழக்கு நோக்கிய ராஜகோபுர வாசலினூடாக உள்ளே நுழைந்தால் நேராகக் கொடிமரத்து விநாயகரைத் தரிசிக்கிறோம். அப்படியே நின்றபடி நமது வலது கைப்பறம் திரும்பினால் நேரே (கோயில் வளாகத்து வடகிழக்கு மூலையில்) கிரிகுஜாம்பிகை அம்பாள் திருக்கோயில் தெரிகிறது. (விபரம் பின்னர் வரும்) நமது இடது கைப்பக்கம் திரும்பினால் (தென் கிழக்கு மூலையில்) சூரிய தீர்த்தக் குளம் திருத்தியமைக்கப்பட்ட நேர்த்தியான படிக்கட்டுக்களுடன் காணப்படுகிறது இத்திருக்குளம்.

குளத்துக்கும் கொடிமரத்து விநாயகருக்கும் சரிநடுவே மழுப்பொறுத்த விநாயகர் சந்நிதியும், மறுபுறமாக கொடிமரத்து விநாயகருக்கும் அம்பாள் சந்நிதிக்கும் நடுவே நூற்றுக்கால் மண்டபமும் காணப்படுகிறது. இந்த நூற்றுக்கால் மண்டபம் தேர்போன்ற வடிவில் அமைக்கப்பட்டு கல் சக்கரங்களுடன் காணப்படுகிறது. அடி வரிசையில் பரதநாட்டிய சிலை வடிவங்கள் காணப்படுகின்றன. கொடிமரத்து விநாயகரை அடுத்து கொடிமரத்தையும் நந்தியையும் பார்க்கிறோம். இந்த நந்தி- கொடிமரத்துக்கு நேராக குளத்தருகேயும் அம்பாள் திருக்கோயில் அருகேயுமாக சற்றுத் தள்ளி தென் கோபுரமும், வடக்குக் கோபுரமும் தெரிகிறது. இந்த தென் கோபுரத்து உட்புறமாக உள்ள நீண்ட பெருவீதிதான் கோயிலுக்கு வரும் வாசலங்களின் தரிப்பிடமுமாகும்.

உட்கோபுர வாசல்தாண்டி உள்ளே நுழைந்தால் இதுவே திறந்தபடியான வெளிப்பிரகாரம். இந்த வெளிப்பிரகாரத்தின் தென்மேற்கு மூலையிலேயே இந்த எத்தலத்தின் சக்தி மிக்க ராகுபகவான் சந்நிதி காணப்படுகிறது. (விபரம் கீழே) இந்த பிரகாரத்தின் தென்கிழக்கு மூலையில் மடைப்பள்ளியும் வடகிழக்கு மூலையில் கோயில் நிர்வாக அலுவலகமும் கண்ணெதிரே தெரிகிறது. இரண்டு மூன்று படிக்கட்டுக்கள் மேலேறி நடந்தால் இடது கைப்பறமாக வருவது ராகுபகவானின் பாலாபிஷேகத்திற்கான பற்றுச்சீட்டு பெறுமிடம். வலது கைப்பறமாக பிரகார மதிற் சுவரோடு தெற்குப் பார்த்தபடி தெரிவதுதான் அலங்கார மண்டபம். நமது வழக்கப்படி இதுவே “வசந்த மண்டபம்.”

மீண்டும் இரண்டு அடுக்குக்கொண்ட கோபுரவாசல் தாண்டி உள்ளே சென்றால் இதுவே மூடிய உட்பிரகாரம். நமது இடது கைப்பறம் (தென்கிழக்கு மூலையில்) அதிகார நந்தியும் அருகே சேக்கிழார் சந்நிதியும் (சேக்கிழார் விபரம் பின்னர்), வலது கைப்பறம் (வடகிழக்கு மூலையில்) பள்ளியறையும் அருகே நடராஜர் சந்நிதியும் காணப்படுகிறது. ராஜகோபுரம் தாண்டி உள்ளே நுழைந்தது முதல் இதுவரை நேராக நடந்த வந்த நாம் இப்போது கருவறையின் முன் மண்டபத்தை அடைந்துவிட்டோம். இந்த முன் மண்டபமானது, கீழ்ப்பகுதி சிங்கமும் மேற்பகுதி தூண் வடிவிலுமாக அமைந்துள்ள, அழகிய சிற்ப வேலைப்பாடுள்ள பல தூண்கள் கொண்டதாகக் காணப்படுகிறது. சில தூண்களில் குதிரை வடிவச் சிற்பங்களும் காணப்படுகின்றன. இதுவே சேக்கிழார் பெருமானால் கட்டப்பட்ட மண்டபமாகும். மூலவர் நாகநாத சுவாமி அழகிய அலங்காரத்துடன் அருள் பாலிக்கிறார். சுவாமி கருவறையை நெருக்கியபடி சுற்றிவர ஐந்து தனிச் சந்நிதிகள் காணப்படுகின்றன. தட்சணாமூர்த்தி, ஆதிவிநாயகர், சோமஸ்கந்தர், சண்டிகேஸ்வரர், பிறையணி அம்மன் சந்நிதிகளே அவை. கருவறையைச் சுற்றி கோஷ்டமாக இல்லாமல் தனிச் சந்நிதிகளாக இருப்பது ஒரு வித்தியாசமான அம்சமாகும். மேற்குப் பிரகாரத்தில் சுப்பிரமணியர், இலக்குமி, சரஸ்வதி, பஞ்சலிங்கம் என வரிசையாக

சந்திதிகள் உண்டு. வட பிரகாரத்தில் தெற்குப் பார்த்தபடி 63 நாயன்மார்களும் ஒரே வரிசையில் அமர்ந்துள்ளனர். அப்படியே நடந்துவர, நடராஜர் சபையும், வடக்கு முலையில் பள்ளியறையும் வருகிறது.

திருநாகேஸ்வரமும் சேக்கிழாரும்:

திருநாகேஸ்வரம் திருக்கோயிலுக்கும் சேக்கிழார் பெருமானுக்கும் மிக நெருங்கிய தொடர்பு இருந்துள்ளது. சேக்கிழார் பெருமான் “ஞானம் பெற்ற ஸ்தலம்” இதுவே என்கின்றனர் விபரம் தெரிந்தவர்கள். கோயிலில் மொத்தம் 16 கல்வெட்டுக்கள் காணப்படுகின்றன. கோயிற் திருப்பணி ஆற்றியோரின் வரிசையில் கண்டராதித்த சோழன், சேக்கிழார், மெய்ப்பொருள் நாயனார் எனப் பல பெயர்கள் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தபோதும், கருவறைக்கு முன்பாக உள்ள சிங்கமுகத் தூண்கள் கொண்ட முன் மண்டபத்தை சேக்கிழாரே கட்டுவித்ததாகக் கல்வெட்டுக்கள் சில சிறப்பித்துக் கூறுகின்றன. இதைவிட, சேக்கிழார் தனது பிறந்த இடமான குன்றத்தூரில் ஒரு கோயிலை ஸ்தாபித்து, அதற்கு “நாகேஸ்வரம்” எனப் பெயரிட்டிருப்பது நாகநாதசுவாமி மீது இவர் கொண்டிருந்த அளவுகடந்த பக்தியினைக் காட்டி நிற்கிறது. (மேற்காணும் தகவல்கள் கோயிற் குறிப்பினில் தெளிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது) இவை அனைத்திற்கும் சாட்சியாக இங்கே சேக்கிழார் சந்திதியில், சேக்கிழார் திருவுருவன் அவரது தாயார் திருவுருவம் உடன் பிறந்தவரான பாலறாவாயர் திருவுருவமும் சேர்ந்தே காணப்படுவது இங்கு மட்டுமே உள்ள சிறப்பம்சமாகும்.

அன்னை கிரிகுஜாம்பிகை சந்திதி:

அம்பிகை சந்திதி தனிக் கோயிலாக தெற்கு நோக்கியதாக உள்ளது. சந்திதியின் வெளிப்பிரகாரத்தைச் சுற்றிலும் காணப்படுகின்ற பல சமண முனிவர்களின் சிலைகள், இத்திருத்தலம் ஒருகாலத்தில் சமணர் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தமையைக் காட்டுகிறது. கிரிகுஜாம்பிகை அம்பாளர் பக்கத்தில் கலைமகளும் திருமகளும் அமர்ந்திருக்க, அனைத்து மக்களுக்கும் குலதெய்வமாக சர்வ சக்தியுடன் அம்பிகை அருள் பாலிக்கிறாள்.

இராகு சந்திதி:

இராகுவானவர் யோகத்திற்கு அதிபதி. எனவே, ஒருவர் ஜாதகத்தில் இராகு நல்ல நிலையில் இருந்தால் விளையும் பலன்கள் மிக அதிகமாக இருக்கும். திருநாகேஸ்வரத்தில் வெளிப்பிரகாரத்தைத் தென்மேற்கு முலையில் இராகுபகவான் சந்திதி தனிக்கோயிலாக சந்திதியும் சந்திதியுடன் கூடிய நீண்ட முன் மண்டபமும் கொண்டதாக உள்ளது. மண்டபத்தின் இடப்பாதி உட்காரும் இடமாகவும், வலதுபாதி- முன்று நீள் வரிசைகள் கொண்ட பகுதியாகவும் உள்ளது. (ஆந்தாளில் யாழ்- வெலிங்டன் தியேட்டரில் கலரி ரிக்கர் வாங்கிய கிபூ வரிசையை ஞாபகத்திற் கொள்ளவும்) ராகுகால ஒன்றரை மணிநேரத்தில் 3 முறைக்கான பாலாபிஷேக சீட்டுக்கள் விற்பனையாகிறது. ராகுகால வேளை ஆரம்பிக்க பதினைந்து நிமிடங்கள் முன்னதாக வெளிப்பறக் கதவு திறந்து கொள்ள, நாம் ஏற்கனவே பெற்றிருந்த சீட்டினைக் கொடுத்து வரிசையினுள் நுழைகிறோம். வெளிவாசற் கதவு பூட்டப்படுகிறது. நெற்கம்பி போட்ட வரிசைக் கூட்டினில் உட்கார முடியாமல் நிற்கிறோம். இப்போது சந்திதிக்கு அண்மையில் உள்ள உட்பறக்கதவு திறந்துகொள்ள, உள் நுழைந்து அடித்துப்பிடித்து இடம்தேடி சம்மணம் கொட்டி

உழைப்பும் ஊக்கமும் திறமையை உண்டாக்கும்.

உட்கார்ந்துவிடுகிறோம். ராகுகால வேளை ஆரம்பமாகிறது. இளம் பூசகர் ஒருவர் கையில் ஒலிவாங்கியுடன் தனது குட்டிச் சொற்பொழிவினை ஆரம்பிக்கிறார். ராகுகாலம்- ராகுகால நிவர்த்தி- இதற்காகக் கோயில் நிர்வாகம் செய்துள்ள ஒழுங்குகள்- பலன்கள் என்பன போன்ற பயனுள்ள பல விடயங்களையும் உரக்கச் சொல்கிறார். அதேவேளை சந்நிதியுள்ளே பாலாபிஷேகம் ஆரம்பமாகி நடைபெறுகிறது. சந்நிதிக்கு சரிநேராக- மிக அண்மையில்- தெளிவான பார்வைக்குரிய இடத்தில் யான் அமர்ந்திருந்து கண்வெட்டாமல் பார்த்தபடி இருந்தேன் பாலாபிஷேக வேளையின்போது ராகுபகவான் (கற்சிலை) உருவம் நீலநிறமாக மாறுகிறது என்று ஆண்டாண்டு காலமாக அனைவராலும் நம்பப்பட்டுவருகிறது. கூட்டல் கழித்தல் எதுவுமின்றி எனது பார்வையிற் பட்டதை அப்படியே தருகிறேன். எல்லாக் கோயில்களிலும் அபிஷேகம் நடைபெறும் வேளைகளில் சற்றுத்தாரமாக நின்று பார்த்திருப்பீர்கள். (அல்லது) பிரதோஷ வேளைகளில் நந்திக்கு நடைபெறும் அபிஷேகத்தினை மிக நெருக்கமாக நின்றபடி அவதானித்திருப்பீர்கள். குடம் குடமாக ஊற்றப்படும் பாலின் வெண்மை நிறமும், விக்கிரகத்தின் இயல்பான கருமை நிறமும் சேர்ந்து, (விக்கிரகத்தின் மீதான இடைவெளிகளில்) கருநீல நிறம்போன்ற தோற்றம் பெறுவதினை அடியேனால் அவதானிக்க முடிந்தது. அபிஷேகம் முடிவற்றதும், அலங்காரம்- தீபாராதனை என அனைத்துமே மிக வேகமாக நடைபெற்று முடிகிறது. உள்ளே அமர்ந்திருப்பவர்களைவிட, மண்டபத்தின் வெளிப்புறங்களில் நின்றபடியே ராகுபகவானைத் தரிசிக்கும் ஆயிரக்கணக்கான பக்தர்களும் நடைபெறுகின்ற அபிஷேக ஆராதனைகளைப் பார்த்துப் பரவசமடைகின்றனர். மறுபக்கக் கதவு திறந்துகொள்ள உள்ளே அமர்ந்திருந்தவர்கள் இப்போது வெளியே வர விபூதி- பிரசாதம் உள்ளடங்கிய டையினைக் கைகளில் தந்து நம்மை ஆசீர்வதித்து வெளியே அனுப்புகிறார்கள். இரண்டாவது சுற்றுக்கான அடுத்த 200பேர் உள்ளே வர, மீண்டும் பாலாபிஷேகம் ஆரம்பமாகிறது. ராகுபகவானையும்- நாகநாதசுவாமியையும் மீண்டும் ஒருமுறை கைதொழுது நிரம்பிய மனத்தினராய் வெளியே வருகிறோம்.

-மீண்டும் சந்திப்போமா!-

“பொன்னோர் தரு மேனியனே புரியும்
மின்னோர் சடையாய் விரை காவரியின்
நன்னீர் வயல் நாகேச்சர நகரின்
மன்னே என வல்வினை மாய்ந்து அறுமே”

(சம்பந்தர்)

“நல்லர் நல்லதோர் நாகங்கொண்டு ஆட்டுவர்
வல்லர் வல்வினை தீர்க்கும் மருந்துகள்
பல்லில் ஓடுகை யேந்திப் பலிதிரி
செல்வர் போல்திரு நாகேச் சரவரே”

(அப்பர்)

“பாலினது ஆருயிர்மேற் பரியாது பகைத்தெழுந்த
காலனை வீடுவித்துக் கருத்தாக்கியது என்னை கொலாம்
கோலமலர்க் குவளை கழுநீர் வயல்கூழ் கிடங்கில்
சேலொடு வாளைகள் பாய் திருநாகேச் சரத்தரனே”

(கந்தரர்)

கார்த்திகைமாத வாராந்த நிகழ்வுகள்

04.11.2011 வெள்ளிக்கீழமை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்

விடயம் :- “இன்னிசை”

வழங்குபவர் :- பஞ்சமூர்த்தி குமரேஸ் அவர்கள்

வயலின் :- S. குகபரன்

கெஞ்சிரா :- இரா. சிவராமன்

மிருதங்கம் :- செல்வன் ச. ரவிவர்க்கன் (அறிமுகம்)

11.11.2011 வெள்ளிக்கீழமை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்

சொற்பொழிவு :- “மானிட வாழ்வியலின் மகத்துவம்”

வழங்குபவர் :- திரு ஐ. சண்முகலிங்கம் அவர்கள்

(இளை. ஆசிரியர்)

18.11.2011 வெள்ளிக்கீழமை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்

சொற்பொழிவு :- “தேவி பாகவதம்” (தொடர்)

வழங்குபவர் :- திரு. அ. குமாரசுவாமி அவர்கள்

(சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர், யாழ் கல்லூரி வட்டுக்கோட்டை)

25.11.2011 வெள்ளிக்கீழமை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்

நாவாச்சுடர் கார்த்திகைமாத வெளியீடு

வெளியீட்டுரை :- திரு ச. நவரத்தினராசவேல் அவர்கள்

(இளை. அதிபர்)

மதிப்பீட்டுரை :- திரு செ. பரமேஸ்வரன் அவர்கள்

(அதிபர்)

ஸ்ரீ செல்வச்சந்நிதி ஆலய முகப்புத் தோற்றம்

